

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ โยบ

หนังสือโยบอาจจะเป็นหนังสือเก่าแก่ที่สุดในพระคัมภีร์ เพราะว่าหนังสือโยบไม่ได้กล่าวถึงประเทศอิสราเอล แผ่นดิน คานาอัน พระราชบัญญัติของ โมเสส พวก ศาสดาพยากรณ์ พระสัญญาของพระเจ้า วันสะบาโต พิธีสัปดาห์ และ เวลา ที่ พระเจ้า ทรง นำ พวก อิสราเอล ให้ ออก จาก ประเทศอียิปต์ เพราะฉะนั้นเราเชื่อว่าหนังสือโยบถูกเขียนขึ้นก่อนเพ็นทะเลทุก

หนังสือโยบไม่ใช่เรื่องสมมุติแต่เกี่ยวกับคนหนึ่งที่เคยอยู่บนโลกนี้ โยบเป็นคนที่พระเจ้าถือว่าเป็นคนที่ดีมากเท่ากับโนอาห์และดาเนียล (อสค 14:14, 20) เขาเป็นคนมั่งมี และเป็นคนชอบธรรมที่อยู่ในตำบลอุส

หนังสือโยบนี้ ซึ่งเป็นบทกวีได้อธิบายละเอียดถึงปัญหาของ คน ชอบ ธรรม เล่มนี้ พรรณนา การ ที่ โยบ สอบถามพระเจ้า หลังจาก โยบ เกิด ภัย หลาย อย่าง ใน ชีวิต ของ เขา ซึ่งโยบถามพระเจ้าว่า ทำไมคนชอบธรรมจะต้องมีปัญหาคำถามนี้เป็นปัญหาสำหรับมนุษย์เราทุกคน (โยบ 1:8)

ระยะเวลาของหนังสือโยบนี้เป็นประมาณ 1 ปีหรืออาจจะน้อยกว่า 1 ปี

หลักความประพฤติ, ครอบครัว, ความมั่งคั่งและทางที่เป็นตามอย่างพระเจ้าของโยบ

¹ มีชายคนหนึ่ง ใน แผ่นดินอุส ชื่อโยบ ชายคนนั้น เป็นคนดีรอบคอบและเที่ยงธรรม เป็นผู้เกรงกลัวพระเจ้าและ

หันเสียจากความชั่วร้าย 2 ท่านให้กำเนิดบุตรชายเจ็ดคน และบุตรสาวสามคน 3 ส่วนสัตว์เลี้ยงของท่าน มีแกะเจ็ดพันตัว อูฐสามพันตัว วัวห้าร้อยคู่ และลาตัวเมียห้าร้อยตัว และท่านมีคนใช้มากมาย ดังนั้นชายผู้นี้จึงใหญ่โตที่สุดในบรรดาชาวตะวันออก 4 บุตรชายของท่านเคยจัดการเลี้ยงในบ้านของแต่ละคนตามวันกำหนดของตน เขาจะใช้ให้ไปเชิญน้องสาวทั้งสามคนของเขามารับประทานและดื่มกับเขาด้วย 5 และเมื่อการเลี้ยงเวียนครบรอบแล้ว โยบจะใช้ให้ไปทำพิธีชำระตัวเขาทั้งหลายให้บริสุทธิ์ และท่านจะตื่นแต่เช้ามีด ถวายเครื่องเผาบูชาตามจำนวนของเขาทั้งหมด เพราะโยบกล่าวว่า “ชะรอยบุตรชายของข้าพเจ้าได้กระทำความป และแข่งพระเจ้าอยู่ในใจของเขา” โยบกระทำดังนี้เรื่อยมา

ซาตานฟ้องว่าโยบรับใช้พระเจ้าเพราะรักความมั่งคั่ง

6 อยู่มา วันหนึ่ง เมื่อบุตรชายทั้งหลายของพระเจ้ามารายงานตัวต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ซาตานได้มาในหมู่เขาด้วย 7 พระเยโฮวาห์ตรัสถามซาตานว่า “เจ้ามาจากไหน” ซาตานทูลตอบพระเยโฮวาห์ว่า “จากไปๆมาๆอยู่บนแผ่นดินโลก และจากเดินขึ้นเดินลงบนนั้น” 8 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับซาตานว่า “เจ้าได้ไตร่ตรองดูโยบผู้รับใช้ของเราหรือไม่ ว่าในแผ่นดินโลกไม่มีใครเหมือนเขา เป็นคนดีรอบคอบและเที่ยงธรรม เกรงกลัวพระเจ้าและหันเสียจากความชั่วร้าย” 9 แล้วซาตานทูลตอบพระเยโฮวาห์ว่า “โยบยำเกรงพระเจ้าเปล่าๆหรือ 10 พระองค์มิได้ทรงกั้นรั้วต้นไม้รอบตัวเขา และครว้เรือนของเขา และทุกสิ่งที่เขาถืออยู่เสียทุกด้านหรือ พระองค์ได้ทรงอำนวยพระพรงานน้ำมือของ

เขา และฝูงสัตว์ของเขาได้ทวีขึ้นในแผ่นดิน ¹¹ แต่ขอฮีน พระหัตถ์เกิด และแต่ต้องสิ่งของทั้งสิ้นที่เขามีอยู่ และเขา จะแข่งพระองค์ต่อ พระพักตร์พระองค์” ¹² และพระเยโฮวาห์ตรัสกับซาตานว่า “ดูเถิด บรรดาสิ่งที่มีอยู่ก็อยู่ใน อำนาจของเจ้า เพียงแต่ขอฮีนมือแต่ต้องตัวเขาเท่านั้น” ซาตานจึงออกไปจากพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์

ซาตานรับอนุญาตฆ่าบรรดาบุตรของโยบ และทำลาย ฝูงสัตว์ของท่าน

¹³ อยู่มาวันหนึ่งเมื่อบุตรชายหญิงของท่านกำลังรับประทาน และ ต้มน้ำ อุ่น อยู่ใน เรือน ของ พี่ชาย หวีปี ของ เขา ¹⁴ มีผู้สื่อสารมาหาโยบเรียนว่า “วัวกำลังไถนาอยู่ และลา กำลังกินหญ้าในที่ข้างๆ ¹⁵ และคนเสบามาโจมตีเอามันไป และฆ่าคนใช้เสียด้วยคมดาบ และข้าพเจ้าผู้เดียวได้หนีรอด มาเรียนท่าน” ¹⁶ ขณะที่เขากำลังพูดอยู่ ก็มีอีกคนหนึ่งมา เรียนว่า “เพลิงของพระเจ้าตกลงมาจากฟ้าสวรรค์ไหม้แกะ และคนใช้และเฝ้าพลากูเสียหมด และข้าพเจ้าผู้เดียว ได้หนีรอดมาเรียนท่าน” ¹⁷ ขณะที่เขากำลังพูดอยู่ มีอีกคน หนึ่งมาเรียนว่า “ชาวเคลเดียจัดเป็นสามกองทำการปล้น เอาอูฐไป และฆ่าคนใช้เสียด้วยคมดาบ และข้าพเจ้าผู้เดียว ได้หนีรอดมาเรียนท่าน” ¹⁸ ขณะที่เขากำลังพูดอยู่ มีอีกคน หนึ่งมาเรียนว่า “บุตรชายหญิงของท่านกำลังรับประทาน และต้มน้ำ อุ่น อยู่ใน เรือน ของ พี่ชาย หวีปี ของ เขา ¹⁹ และ ดูเถิด มีพายุใหญ่ข้ามถิ่นทุรกันดารมากระทบเรือนทั้งสี่มุม และเรือนนั้นพังทับคนหนุ่ม และเขาก็ตาย และข้าพเจ้าผู้ เดียวได้หนีรอดมาเรียนท่าน” ²⁰ แล้วโยบก็ลุกขึ้น ฉีกเสื้อคลุม ของ ตน โกอง ศีรษะ กราบ ลงถึงดิน นมัสการ ²¹ ท่าน

ว่า “ข้าพเจ้ามาจากครรภ์มารดาของข้าพเจ้าตัวเปล่า และข้าพเจ้าจะกลับไปตัวเปล่า พระเยโฮวาห์ทรงประทาน และพระเยโฮวาห์ทรงเอาไปเสีย สาธุการแต่พระนามพระเยโฮวาห์” ²² ในเหตุการณ์นี้ทั้งสิ้นโยบมิได้ทำบาปหรือกล่าวโทษพระเจ้าอย่างโง่เขลา

2

ซาตานรับอนุญาตทรงมานตัวโยบเอง

¹ และอยู่มาวันหนึ่ง เมื่อบุตรชายทั้งหลายของพระเจ้ามารายงานตัวต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ซาตานก็มาในหมู่พวกเขาเพื่อรายงานตัวต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ด้วย ² และพระเยโฮวาห์ตรัสถามซาตานว่า “เจ้ามาจากไหน” ซาตานทูลตอบพระเยโฮวาห์ว่า “จากไปๆมาๆอยู่บนแผ่นดินโลก และจาก เดิน ขึ้น เดิน ลง บน นั้น” ³ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับซาตานว่า “เจ้าได้ไต่ร่ตรง ดูโยบ ผู้รับใช้ของเราหรือไม่ว่า บนแผ่นดินโลกไม่มีใครเหมือนเขา เป็นคนดีรอบคอบและเที่ยงธรรม เกรงกลัวพระเจ้าและหันเสียจากความชั่วร้าย เขายังยึดมั่นในความซื่อสัตย์ของเขาอยู่ ถึงแม้เจ้าชวนเราให้ต่อสู้กับเขา เพื่อทำลายเขาโดยไม่มีเหตุ” ⁴ แล้วซาตานทูลตอบพระเยโฮวาห์ว่า “หนึ่งแทนหนึ่ง คนยอมให้ทุกอย่างที่เขา มีอยู่แทนชีวิตของเขา ⁵ แต่บัดนี้ ขอพระองค์เหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ และแตะต้องกระดูกและเนื้อของเขา และเขาจะแช่งพระองค์ต่อพระพักตร์ของพระองค์” ⁶ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับซาตานว่า “ดูเถิด เขาอยู่ในมือของเจ้า จงไว้ชีวิตของเขาเท่านั้น” ⁷ ซาตานจึงออกไปจากเบื้องพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์ และได้ให้โยบเป็นผีร้าย ตั้งแต่ฝ่าเท้าของท่านจนถึงกระหม่อมที่ศีรษะ ⁸ และ

ท่านก็เอาชิ้นหม้อแตกชุดตัวของท่าน และนั่งอยู่ในกองขี้เถ้า

ภรรยาโยบเยาะเย้ยท่าน

⁹ แล้วภรรยาท่านเรียนว่า “ท่าน ยัง จะยึดมั่น ใน ความเชื่อสัตย์ของท่านอีกหรือ จงแข่งพระเจ้าและตายเสียเถอะ”
¹⁰ แต่ท่าน ตอบ นางว่า “เธอ พูดอย่าง หลึง โฉด จะ ฟัง พูดอะไรกัน เราจะรับ สิ่งดี จาก พระหัตถ์ ของ พระเจ้า และจะไม่รับของชั่วบ้างหรือ” ในเหตุการณ์นี้ทั้งสิ้นโยบมิได้กระทำบาปด้วยริมฝีปากของตน

สหายสามคนของโยบ

¹¹ เมื่อ สหาย ทั้ง สาม ของ โยบ ได้ยิน ถึง ภัย พิบัตินี้ทั้ง สิ้นที่ได้เกิดขึ้นกับท่าน ต่างก็มาจากที่ของตน คือ เอลิฟัส ชาวเทมาน บิลดัดคนชูอาห์ และโซฟาร์ชาวนาอาเมห์ เขาได้นัดมาพร้อมกันเพื่อร่วมทุกข์กับท่านและเล่าโลมใจท่าน
¹² เมื่อเขาเงยหน้าขึ้นแต่ไกลเขาก็จำท่านไม่ได้ ก็เปล่งเสียงร้องให้ ต่าง ก็ ฉีก เสื้อคลุม ของ ตน และ ชัด ผงคลิติน เหนือ ศีรษะ ของ ตน ขึ้น ไป ยัง ฟ้า สวรรค์ ¹³ และนั่งกับท่านบนดินเจ็ดวันเจ็ดคืน ไม่มีสักคนหนึ่งพูดกับท่านสักคำ ด้วยเขาเห็นว่าความทุกข์ระทมของท่านนั้นใหญ่ยิ่งนัก

3

โยบกล่าวถึงความทุกข์และความหมอดหวังของตน

¹ ต่อมาโยบอ้าปากของท่านแข่งวันกำเนิดของท่าน ² และโยบว่า ³ “ขอให้วันซึ่งข้าเกิดนั้นพินาศทั้ง คินที่พูดว่า ‘ตั้งครรรค์เด็กชายคนหนึ่งแล้ว’ นั้นด้วย ⁴ ขอให้วันนั้นเป็นความมิด ขอพระเจ้าจากเบื้องบนอย่าแสวงหาวันนั้น หรืออย่าให้แสงสว่างส่องในวันนั้น ⁵ ขอความมิดทึบและเงามัจจุราชยึดเอาวันนั้นไว้ ขอให้เมฆคลุมมันไว้ ขอให้ความดำทะมึน

แห่งวันนั้นทำให้มันหวาดกลัว ⁶ คินนั้นนะ ขอให้ความมืด
ทึบฉวยมันไว้ อย่าให้มันเข้าส่วนท่ามกลางบรรดาวันของ
ปี อย่าให้น้ำมันเข้าเป็นส่วนของเดือนต่อไปเลย ⁷ ดูเถิด
ขอให้คินนั้นเป็นหมัน ขออย่าให้เสียงร้องอันซึ่งบานได้ยิน
ในคินนั้น ⁸ ขอให้บรรดาผู้ที่สาปวันได้สาปคินนั้นด้วย คือ
ผู้ที่พร้อมจะเปล่งเสียงร้อง คร่ำครวญ ⁹ ขอให้ดาวเวลารุ่ง
สาง ของมันมืด ขอให้มันหวัง ความสว่าง แต่ไม่พบ อย่า
ให้เห็น แสงอรุณ รุ่ง เข้า ¹⁰ เพราะว่า มันมิได้ปิด ประตูแห่ง
ครรภ์ มารดาของข้า หรือ ซ่อน ความเศร้าโศกจากตาของ
ข้า ¹¹ ทำไมข้าไม่ตายเสียแต่กำเนิด ทำไมข้าไม่ขาดใจเสีย
เมื่อข้าออกมาจากครรภ์แล้วก็สิ้นไป ¹² ทำไมหัว ข้าจึงรับ
ข้าไว้ หรือทำไมหัวนมมิให้ข้าดูด ¹³ ถ้าหาไม่แล้ว ข้าจะนอน
เจียบสงบอยู่ ข้าจะหลับ แล้วข้าจะได้ หุดพักอยู่ ¹⁴ กับ
พวกกษัตริย์และพวกที่ปรึกษาของแผ่นดินโลก ผู้ได้สร้าง
ที่โดดเดี่ยว อ่างว่าง ไว้สำหรับ ตัวเอง ¹⁵ หรือกับ เจ้า นาย
ผู้มีทองคำ ผู้บรรจุเงินไว้เต็มบ้าน ¹⁶ หรือทำไมข้าไม่เป็น
อย่าง ลูกที่แท้ง ซึ่งซ่อนไว้ อย่าง ทารก ซึ่งไม่เคยเห็น แสง
สว่าง ¹⁷ ที่นั่น คนชั่วร้าย หุด ดิ้นรน และที่นั่น ผู้ที่เหนื่อย
อ่อนได้หุดพัก ¹⁸ ที่นั่น ผู้ถูกจองจำก็สบายด้วยกัน เขาทั้ง
หลายไม่ได้ยินเสียงของผู้กดขี่ ¹⁹ ผู้น้อยและผู้ใหญ่ก็อยู่ที่นั่น
และทาสก็เป็นอิสระพ้นจากนายของเขา ²⁰ โฉนหนอผู้ที่ทน
ทุกข์เวทนาอย่างนี้ ยังได้รับ แสงสว่าง และผู้ที่มีใจขมขื่น
ได้รับ ชีวิต ²¹ ผู้คอยความตาย แต่มันไม่มา และซุดหามัน
มากกว่าหาทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ ²² ผู้ซึ่งเปรมปรีดีอย่างยิ่งและ
ยินดี เมื่อเขาพบหลุมฝังศพ ²³ โฉนจึงประทานความสว่าง
แก่ผู้ที่ทางของเขาซ่อนอยู่ ผู้ซึ่งพระเจ้าทรง ล้อมรั้ว ต้นไม้
กันไว้ ²⁴ เพราะการถอนหายใจของข้ามีมาก่อนอาหารของ

ข้า และ การ ครวญ คราง ของ ข้า ก็ เท ออก มา เหมือน น้ำ ที่ ings
หลาย ²⁵ เพราะ สิ่ง ที่ ข้า ก ลัว มาก ก็ มา เหนือ ข้า และ สิ่ง ที่ ข้า
ครั้น คร่ำ กิ ตก แก่ ข้า ²⁶ ข้า ไม่ สบาย ใจ เลย ทั้ง ข้า ก็ ไม่ สงบ ข้า
ไม่ ได้ หยุ ด พัก แต่ ความ ทรมาน ก็ มา หา ”

4

เอลีฟัสตอบโยบ

¹ แล้ว เอลี ฟัส ชาว เทมาน ตอบ ว่า ² “ถ้า จะ ลอง พุด สัก
คำ ท่าน จะ ทน ไหว ไหม ถึง ัก ระ นั้น ใคร จะ อด พุด ได้ ³ ดู เกิด
ท่าน ได้ แนะนำ คน มา มาก มาย แล้ว และ ท่าน ได้ เสริม มือ ที่
อ่อน เป็ ลี ย ให้ มี กำลัง ⁴ ถ้อย คำ ของ ท่าน หนุ น ใจ คน ที่ กำลัง
สะดุด และ ท่าน ได้ ทำ เข้า ที่ อ่อน เป็ ลี ย ให้ มั่น คง ⁵ แต่ บัด นี้ มา
ถึง ท่าน แล้ว และ ท่าน ก็ ท้อ ใจ มัน แต่ จะ ต้อง ทำ งาน เข้า และ
ท่าน ก็ ลำบาก ใจ ⁶ ความ ยำ เกรง ของ ท่าน ความ มั่น ใจ ของ
ท่าน ความ หวัง ของ ท่าน และ การ ประพ ทู ตี ติ รอบ คอบ ของ
ท่าน อยู่ ที่ ไหน เล่า ⁷ ข้า ขอ ร้อง ให้ ท่าน จำ ไว้ หน้อย เกิด ว่า
ผู้ ที่ ไร้ ความ ผิด เคย พิ นาศ หรือ หรือ คน ที่ ียง ธรรม ถูก ตัด
ออก ที่ ไหน ⁸ ตาม ที่ ข้า ได้ เห็น บรรดา ผู้ ที่ ไถ ความ ชั่ว ช้ำ และ
หว่าน ความ ชั่ว ร้าย ก็ ได้ เกี่ย ว อย่าง นั้น ⁹ เขา พิ นาศ ด้วย
ลม หาย ใจ ของ พระ เจ้า และ เขา ต้อง สิ้น ไป ด้วย ลม แห่ง
พระ นา ลี ก ของ พระ องค์ ¹⁰ เสียง คำ ราม ของ สิ่ง โต และ เสียง
ของ สิ่ง โต ดุ ร้าย และ ฟัน ของ สิ่ง โต หนุ ม ก็ หัก เสีย แล้ว ¹¹ สิ่ง
โต แก่ พิ นาศ เพราะ ขาด เหยื่อ และ ลูก ของ สิ่ง โต ที่ แข็ง แรง ก็
กระ จัด กระ ฉาย ไป ¹² มี คำ หนึ่ง มา ถึง ข้า อย่าง เจ็บ บบ ๆ หู ของ ข้า
ได้ ยิน เสียง กระ ชิบ คำ นั้น ¹³ ท่า ม กลาง ความ คิด จาก นิ มิ ต ก
กลาง คิน เมื่อ คน หลับ สนิท ¹⁴ ความ ครั้น คร่ำ มา เหนือ ข้า
และ ตัว สิ้น ซึ่ง กระ ทำ ให้ กระ ตุ ก ทั้ง สิ้น ของ ข้า สิ้น สะ เทือน
¹⁵ มี วิ ญญา ณ องค์ หนึ่ง ผ่าน หน้า ของ ข้า คน ที่ เนื้อ ของ ข้า

ลูก ชั้น 16 องค์นั้น นิ่ง อยู่ แต่ข้า พิศวาระห์รูปร่าง ของ องค์ นั้น ไม่ได้ มีสัญญาณอย่างหนึ่งข้างหน้าตาของข้า เจียบอยู่ แล้วข้าได้ยินเสียงหนึ่งว่า 17 ‘มนุษย์ที่อ่อนแอจะขอบธรรม ยิ่งกว่าพระเจ้าได้หรือ มนุษย์จะบริสุทธิ์ยิ่งกว่าผู้ทรงสร้าง เขาได้หรือ 18’ คุณเกิด แม้ผู้รับใช้ของพระองค์พระองค์ก็ไม่ทรง วางพระทัย และทูตสวรรค์ของพระองค์พระองค์ทรงกล่าว โทษที่เขาใจ 19 ผู้ที่อาศัยในเรือนดินจะยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด รากฐาน ของ เขา อยู่ใน ผงคลีดิน ผู้ถูก ขยี้ เหมือน อย่าง ตัว มอด 20 เขาถูกทำลายระหว่างเวลาเช้าและเย็น เขาพินาศ ไปเป็นนิത്യโดยไม่มีผู้ใดสนใจ 21 สง่าราศีซึ่งอยู่ภายในเขา จะหายไปมิใช่หรือ เขาจะตายด้วยปราศจากปัญญา’ ”

5

เอลิฟัสเตือนโยบต่อไป

1 “ร้อง เรียก เดียวนี้ซิ มีผู้ใด จะตอบท่าน ท่านจะหัน ไป หาวิสุทธิชนผู้ใด 2 แน่ละ ความโกรธฆ่าคน โฉดและ ความ ริษยาฆ่าคนเขลา 3 ข้าเคยเห็นคนโฉดหยั่งราก แต่ทันใดนั้น ข้าก็แข่งที่อาศัยของเขา 4 บุตรของเขาห่างไกลจากความ ปลอดภัย เขาถูกบีบคั้นที่ประตูเมือง และไม่มีผู้ใดช่วยเขา ให้พ้น ได้ 5 ผล การ เกี่ยว ของ เขา คนหิวก็ กิน เสีย แม้ส่วน ที่เอา หนาม สะ ใ้ เขา ก็ เอา ออก ไป และ คน กระหาย ก็ หอบ อักๆ ติดตาม ความ มั่งคั่ง ของ เขา 6 เพราะ ความ ทุกข์ ใจ มิได้มาจาก ผงคลี หรือ ความ ยาก ลำบาก งอก ออก มา จากดิน 7 แต่มนุษย์เกิดมาเพื่อแก้ความยากลำบาก อย่าง ประกายไฟอยู่อบปลิวขึ้นบน 8 ข้าจะแสวงหาพระเจ้า และ ข้าจะมอบ เรื่องราวของข้ากับพระเจ้า 9 ผู้ทรงกระทำ การ ใหญ่เหลือที่จะหยั่งรู้ได้ และการมหัศจรรย์อย่างนับไม่ถ้วน

10 พระองค์ประทานฝนบนแผ่นดินโลก และทรงส่งน้ำมาบนไร่นา 11 พระองค์ทรงตั้งคนต่ำไว้บนที่สูง และบรรดาคนที่ไว้ทุกข์ก็ทรง ยกขึ้น ให้ปลอดภัย 12 พระองค์ทรงขัดขวางอุบายของเจ้าเล่ห์ เพื่อมือของเขาจะทำได้ไม่สำเร็จ 13 พระองค์ทรงจับ คน ที่มีปัญญา ด้วย อุบาย ของ เขา เอง และคำปรึกษาของ คนหลักแหลมก็สิ้นลงโดยด่วน 14 เขาประสบความมืดในเวลากลางวัน และคล้ำไปในเที่ยงวัน เหมือนอย่างกลางคืน 15 แต่พระองค์ทรงช่วยคนขัดสนจากดาบ จากปากของเขา และจากมือของคนมีกำลัง 16 คนจนจึงมีความหวัง และความชั่วช้าก็ปิดปากของตน 17 ดูก่อน มนุษย์คนใดที่พระเจ้าทรงติเตียนก็เป็นสุข เพราะฉะนั้น อย่า ดูหมิ่น การ ติ สอน ของ องค์ผู้ทรง มหิทธิฤทธิ์ 18 เพราะพระองค์ทรงให้บาดเจ็บ แต่พระองค์ทรงพันแผลให้ พระองค์ไต่ ตี แต่พระหัตถ์ ของ พระองค์ ทรง รักษา 19 พระองค์จะทรงช่วยท่านให้พ้นจากความยากลำบากทุกประการ เออ เจ็ดประการ จะไม่มีเหตุร้ายมาแต่ต้องท่าน 20 ในคราวกันดารอาหาร พระองค์จะทรงไถ่ท่านออกจากความตาย และในการสงคราม จากอาวุธของดาบ 21 จะทรงช้อนท่านไว้จากการใส่ร้ายของลิ้น และจะไม่กลัวการทำลายเมื่อมันมาถึง 22 ท่านจะเยาะการทำลายและการกันดารอาหาร และจะไม่กลัวสัตว์ป่าตีน 23 ท่านจะพันธมิตร์กับหินแห่งทุ่งนา และสัตว์ป่าทุ่งจะอยู่อย่างสันติกับท่าน 24 ท่านจะทราบว่าเป็นที่ปลอดภัยของท่านปลอดภัย และท่านจะไปพักในที่อาศัยของท่าน และจะไม่ทำความผิดพลาด 25 ท่านจะทราบด้วยว่าเชือกสายของท่านจะมากมาย และลูกหลานของท่านจะเป็นอย่างหญ้าแห่งแผ่นดินโลก 26 ท่านจะมาที่หลุมศพของท่านเมื่อแก่หง่อม อย่างฟ่อนข้าวที่นำมาสู่ลานตามฤดู 27 ดูก่อน นี่แหละ เป็นข้อที่เราตรองออกมาเป็นความจริง จงฟังและทราบ เพื่อประโยชน์ของท่านเกิด”

6

โยบขอความเมตตา

¹ แล้ว โยบ ตอบ ว่า ² “โอ ข้า ออยาก ให้ ชั่งดู ความ เศร้า โศก ของ ข้า และเอา ความ ลำบาก ยาก เย็น ของ ข้า ใส่ ไว้ ใน ตราขู ³ บัดนี้ ก็ จะ หนัก กว่า ทราบ ใน ทะเล เพราะ เหตุ นี้ คำ พุด ของ ข้า ก็ จะ ถูก กกลิน ไป หมด ⁴ เพราะ ธรุ ของ องค์ ผู้ ทรง มหิทธิฤทธิ์ ก็ อยู่ใน ตัว ข้า จิตใจ ของ ข้า ต้ม พิษ ของ มัน ความ น่า หวาด เสียว จาก พระ เจ้า ขยาย แแนว เข้า ใส่ ข้า ⁵ ลา ป่า ร้อง เมื่อ มัน มี หญ้า หรือ วั ผู้ ร้อง บน กอง หญ้า ของ มัน หรือ ⁶ จะ รับ ประทาน สิ่ง ที่ จิต โดย ไม่ ใส่ เกลือ ได้ หรือ หรือ ไข่ ขาว มี รส อะไร บ้าง ⁷ สิ่ง ที่ จิตใจ ของ ข้า ไม่ ยอม แตะ ต้อง นั้น กลับ เป็น อาหาร ระทม ทุกข์ ของ ข้า ⁸ โอ ข้า ออยาก จะ ได้ สม ดัง ที่ ทูล ขอ และ ขอ พระ เจ้า ทรง ประทาน ตาม ความ พรารถนา ของ ข้า ⁹ ว่า พระ เจ้า พอ พระ ทัย ที่ จะ ขยี้ ข้า ว่า พระ องค์ จะ ใช้ พระ หัตถ์ ของ พระ องค์ อย่าง เต็ม ที่ และ ตัด ข้า ออก เสียว ¹⁰ นี้ จะ เป็น การ ปลอบ โยน ใจ ของ ข้า ข้า จะ เสริม กำล้ง ใน ความ ทุกข์ ขอ อย่า ให้ พระ องค์ แสดง พระ เมตตา เพราะ ข้า มิ ได้ ปกปิด พระ วจนะ ของ องค์ ผู้ บริสุทธิ์ นั้น ¹¹ ข้า มิ กำล้ง อะไร ที่ ข้า จะ มีความ หวัง และ อะไร เป็น อวสาน ของ ข้า ที่ ข้า จะ ต่อ ชีวิต ของ ข้า ¹² กำล้ง ของ ข้า เป็น กำล้ง ของ หิน หรือ เนื้อ ของ ข้า เป็น เนื้อ ทอง สัมฤทธิ์ หรือ ¹³ ข้า ไม่ มีความ ช่วย เหลือ ใน ตัว ข้า หรือ ข้า จน ปัญญา เสียว แล้ว หรือ ¹⁴ บุคคล ผู้ ได ลั้น ความ หวัง ก็ ควร ได้ รับ ความ กรุณา จาก เพื่อน แต่ เขา ทอด ทิ้ง ความ ย่ำ เกรง องค์ ผู้ ทรง มหิทธิฤทธิ์ ¹⁵ พี่น้อง ของ ข้า ทรยศ อย่าง ลำธาร อย่าง ลำธาร ที่ น้ำ ไหล ล้น ¹⁶ ซึ่ง ดำ ไป เหตุ ด้วย น้ำ แข็ง และ ที่ หิมะ ช่อน ตัว อยู่ ใน นั้น ¹⁷ เมื่อ มัน ร้อน ขึ้น มัน ก็ หาย ไป เมื่อ ร้อน มัน ก็ สูญ ไป จาก ที่ ของ มัน ¹⁸ หมู่ คน เดิน ทาง หัน ออก จาก

ทางของเขา เขาขึ้นไปยังที่ร้างเปล่า และพินาศ¹⁹ หมู่คนเดินทางของตำบลเทมามองดู คนเดินทางของเมืองเซบารอ คอยหมู่คนเหล่านั้น²⁰ เพราะเขาทั้งหลายหวังใจ เขาจึงต้องผิดหวัง เขามาถึงที่นั่นและต้องละอายใจ²¹ เพราะบัดนี้ ท่านทั้งหลายก็ไร้ความหมาย ท่านเห็นความลำบากยากเย็นของข้า และท่านก็กลัว²² ข้าพูดว่า ‘ขอของกำนัลข้าหน่อย’ หรือ ‘ขอสินบนจากทรัพย์สินของท่านให้ข้า’²³ หรือว่า ‘ขอช่วยข้าให้พ้นจากมือของปฏิปักษ์’ หรือว่า ‘ขอไถ่ข้าจากมือของผู้มีอำนาจ’ หรือ²⁴ สอนข้าซี และข้าจะเจียบ ขอทำให้ข้าเข้าใจว่าข้าผิดตรงไหน²⁵ คำชื้อตรงมีอำนาจมากจริงๆ แต่คำติเตียนของท่านติเตียนอะไร²⁶ ท่านคิดว่าท่านติเตียนถ้อยคำได้หรือ เมื่อคำปราศรัยของคนสิ้นหวังเป็นแต่ลม²⁷ เออ ท่านทั้งหลายเอาเปรียบลูกกำพร้าพ่อ และขุดบ่อตักจับเพื่อนของท่าน²⁸ ฉะนั้นบัดนี้ ขอมองดูข้าด้วยความพอใจเถิด เพราะถ้าข้ามูสา ก็จะไปปรากฏแจ้งแก่ท่าน²⁹ ขอทีเถอะ ขอหันคิดใหม่ อย่าทำความชั่วซ้ำเลย เออ กลับคิดใหม่เถอะ ข้ายังชอบธรรมอยู่³⁰ มีความชั่วซ้ำสิ่งใดบนลิ้นข้าหรือ ข้าไม่รู้ถึงรสภัยพิบัติหรือ”

7

โยบอ้อนวอนต่อพระเจ้า

¹ “มนุษย์ไม่มีเวลากำหนดบนแผ่นดินโลกหรือ และชีวิตของเขาไม่เหมือนชีวิตของลูกจิ้งจอกหรือ² เหมือนอย่างทาสที่ปรารถนาเงา และเหมือนอย่างลูกจิ้งจูงมองหาค่าจ้างแห่งงานของตน³ เช่นเดียวกัน ข้า ต้องได้รับส่วนเปล่าประโยชน์เป็นเดือนๆ และเขาแบ่งคืนแห่งความนำอิดโรยแก่ข้า⁴ เมื่อข้านอนลง ข้าว่า ‘เมื่อไรหนอข้าจะลุกขึ้น และกลางคืนจะผ่านพ้นไป’ และข้าก็พลิกไปพลิกมา

จนรุ่งเช้า ⁵ เนื้อของข้าห่มหนอนและก้อนฝุ่น หนังของข้า
แข็งขึ้น แล้วก็น่ารังเกียจ ⁶ วันคืนของข้าเร็วกว่ากระสวย
ของช่างทอ และสิ้นสุดลง ด้วยไร้ความหวัง ⁷ โอ ขอทรง
จำไว้ว่า ชีวิตของข้าพระองค์ เป็นแต่ลมหายใจ ตาของข้า
พระองค์จะไม่เห็นสิ่งดีอีกเลย ⁸ ตาของผู้ที่เห็นข้าพระองค์
จะไม่ได้ดูข้าพระองค์อีกต่อไป ฝ่ายพระเนตรของพระองค์
มองหาข้าพระองค์ ข้าพระองค์ก็ไปเสียแล้ว ⁹ เมฆจางและ
หาย ไป ฉันทใด บุคคลที่ลงไป ยัง แดน คนตาย ก็มิได้ขึ้นมา
ฉันทนั้น ¹⁰ เขาจะไม่กลับไป เรือนของเขาอีก หรือที่อยู่ของ
เขาก็ จะไม่รู้จัก เขา อีก เลย ¹¹ เพราะ ฉะนั้น ข้า พระองค์
จึงไม่ ยับยั้ง ปาก ของ ข้า พระองค์ ข้า พระองค์ จะ พูด ด้วย
ความ แสน ระทม แห่ง จิตใจ ของ ข้า พระองค์ ข้า พระองค์
จะ บ่น ด้วย ความ ขมขื่น แห่ง จิตใจ ของ ข้า พระองค์ ¹² ข้า
พระองค์ เป็น ทะเล หรือ เป็น ปลา วาฬ หรือ พระองค์ จึง ทรง
วาง ยาม ฝ้า ข้า พระองค์ ¹³ เมื่อ ข้า พระองค์ พูด ว่า ‘เตียง
ของข้าจะเล่าโลมข้า ที่นอนของข้าจะบรรเทาการร้องทุกข์
ของข้า’ ¹⁴ แล้ว พระองค์ ก็ ทำให้ ข้า พระองค์ กลัว ด้วย ความ
ฝัน และ ทำให้ ข้า พระองค์ หวาด เสียว ด้วย นิमित ¹⁵ จิตใจ
ข้า พระองค์ จึง เลือ ก ที่ จะ ถูก รั ด คอ ตาย และ เลือ ก ความ
ตาย แทน ชีวิต ของ ข้า พระองค์ ¹⁶ ข้า พระองค์ เบื่อ ชีวิต ข้า
พระองค์ จะ ไม่ อยู่ ตลอด ไป ปล่อย ข้า พระองค์ แต่ ลำ พัง เกิด
เพราะ วัน คืน ของ ข้า พระองค์ เป็น แต่ เพียง เปล่า ประโยชน์
¹⁷ มนุษย์ เป็น อะไร พระองค์ จึง ทรง ถือ ว่า เขา สำ คัญ นั ก
และ ที่ พระองค์ ใส่ พระ หทัย เขา ¹⁸ ทรง เยี่ยม เขา ทุก เช้า ทรง
ลอง ดู เขา ทุก ขณะ ¹⁹ อิก นาน เท่า ไฉน พระองค์ จึง จะ ไม่
ทรง ออก ไป จาก ข้า พระองค์ หรือ ปล่อย ข้า พระองค์ แต่
ลำ พัง จน ข้า พระองค์ จะ กลืน น้ำ ลู ย ของ ตน ได้ ²⁰ โอ ข้า
แต่ พระองค์ ผู้ ปก ปก รั กษา มนุษย์ ข้า พระองค์ ทำ บาป แล้ว

ข้า พระองค์ จะ ทำ อะไร แก่พระองค์เล่า ทำไม พระองค์ จึง ทรงทำให้ข้าพระองค์เป็นเป้าหมายของพระองค์ ตั้งนั้นจึง เป็น ภาระหนัก แก่ข้าพระองค์เอง ²¹ ทำไม พระองค์ไม่ทรง ประทาน อภัย แก่ การ ละเมิด ของ ข้า พระองค์ และ นำ เอา ความชั่วช้าของข้าพระองค์ไปเสีย เพราะบัดนี้ข้าพระองค์ จะนอนลงในพงคลีดิน พระองค์จะทรงเสาะหาข้าพระองค์ ในเวลาเช้า แต่ข้าพระองค์จะไม่อยู่แล้ว”

8

บิลัดว่าโยบเป็นคนหน้าซื่อใจคด

¹ แล้วบิลัดคนชูอาห์ตอบว่า ² “ท่านจะพูดอย่างนี้อยู่นานเท่าใด และ คำ ปาก ของ ท่าน จะ เป็น พายุ นาน สัก เท่าใด ³ พระเจ้า ทรง ผันแปร ความ ยุติธรรม หรือ หรือ องค์ผู้ทรง มหิทธิฤทธิ์ผันแปรความเที่ยงธรรมหรือ ⁴ ถ้าบุตรของท่าน ได้ กระทำ บาบ ต่อ พระองค์ และ พระองค์ ทรง ทอด ทิ้ง เขา ทั้งหลายเพราะเหตุ การ ละเมิด ของ เขา ⁵ ถ้าท่านจะหมั่น แสวงหาพระเจ้า และวิงวอนต่อองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ⁶ ถ้า ท่าน บริสุทธิ์ และ เที่ยง ธรรม แน่ละ บัดนี้พระองค์ก็จะทรง ตื่น ขึ้น เพื่อ ท่าน และ ทรง ให้ที่อาศัย แห่ง ความ ขอบ ธรรม ของท่านเจริญเป็นแน่ ⁷ ถึงแม้การเริ่มต้นของท่านจะเล็กน้อย แต่ต่อไปเรื่อยๆจะใหญ่โตมากยิ่งขึ้น ⁸ ข้าขอร้อง ให้ท่าน ถามคนโบราณดู และคิดว่า บรรพบุรุษ ค้นพบ สิ่งใดบ้าง ⁹ (เพราะส่วนเราเหมือนอย่างเกิดวานนี้ จะรู้อะไรก็หาไม่ เพราะ วัน คืน ของ เรา บน แผ่น ดิน โลก เปரியบ เหมือน เงา) ¹⁰ เขาจะไม่สอนท่านและบอกท่าน และกล่าวคำจากใจของ เขาหรือ ¹¹ ต้นกกจะงอกขึ้นในที่ที่ไม่มีลมได้หรือ ต้นอ้อจะ งอกงามในที่ที่ไม่มีน้ำได้หรือ ¹² ขณะที่มดกยังไม่ได้ตัดลง มันก็เหี่ยวแห้ง ไป ก่อน ต้นไม้อื่นๆ ¹³ ทางของบรรดา ผู้ที่ลืมน

พระเจ้าก็เป็นอย่างนั้นแหละ ความหวังของคนหน้าซื่อใจคดจะพินาศไป ¹⁴ ความหวังใจของเขาหักสะบั้น และความไว้วางใจของเขาจะเหมือนใยแมงมุม ¹⁵ เขาฟังเรื่อนของเขา แต่มันทานไม่ไหว เขายึดมันไว้ แต่มันก็หาทนอยู่ไม่ ¹⁶ เขาเชี่ยวชาญต่อหน้าดวงอาทิตย์ และแขนงของเขา ก็แผ่อกเหนือสวนของเขา ¹⁷ รากของเขาเลื้อยไปเกาะกองหิน และหยั่งลงไป ในซอกก้อนหิน ¹⁸ ถ้าพระองค์ทำลายเขา ไปจากที่ของเขาแล้วที่นั่นจะปฏิเสธเขาว่า 'ข้าไม่เคยเห็นเจ้า' ¹⁹ ดูกูเถิด นี่เป็นความขึ้นบานแห่งทางของเขา และผู้อื่น จะงอกออกมาจากดิน ²⁰ ดูกูเถิด พระเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งคน ติรอบคอบ หรือค้ำจุน ผู้กระทำความชั่วร้าย ²¹ พระองค์ยัง จะทรงให้ปากของท่านหัวเราะร่วน และทำให้ริมฝีปากของท่านโห่ร้องเสมอ ²² คนเหล่านั้นที่เกลียดชังท่านจะห่มความอับอาย และที่อาศัยของคนชั่วจะไม่มีต่อไปอีกเลย”

9

โยบยอมรับว่าท่านเป็นคนบาป

¹ แล้วโยบ ตอบว่า ² “จริงทีเดียว ข้าทราบว่าเป็นอย่างนั้น แต่คนเรา จะ ชอบ ธรรม จำเพาะ พระพักตร์ พระเจ้า ได้อย่างไร ³ ถ้า คน หนึ่ง คน ใด ปรารถนา จะ โต้แย้งกับ พระองค์ ในพื้นครั้ง ผู้ นั้นก็ ตอบ พระองค์ไม่ได้สัก ครั้ง เดียว ⁴ พระองค์ฉลาดอยู่ในพระทัย และพระกำลังก็แข็งแรง ผู้ใด เคย ได้แข็ง ขัด ต่อ พระองค์ และ เจริญ ขึ้น ได้เล่า ⁵ พระองค์ผู้ทรง เคลื่อน ภูเขา และ ภูเขา ทั้ง หลาย ก็ไม่รู้ เมื่อ พระองค์ ทรง คำว่า มัน เสีย ด้วย พระพิโรธ ของ พระองค์ ⁶ ผู้ทรง สั่น แผ่นดิน โลก ให้ ออกจาก ที่ ของ มัน และ เสอา ของ มันก็ สั่น สะเทือน ⁷ ผู้ทรง บัญชา ดวงอาทิตย์ และ มัน ไม่ ขึ้น ผู้ทรง ผนึก เก็บ บรรดา ดวงดาว ไว้ ⁸ ผู้ทรง ชิง ฟ้าสวรรค์ ออก

แต่พระองค์เดียว และทรงยำคลั่งของทะเล ⁹ ผู้ทรงสร้าง
 หมู่ดาวจระเข้ และหมู่ดาวไถ หมู่ดาวลูกไก่ และหมู่ดาว
 ทิศใต้ ¹⁰ ผู้ทรงกระทำมหกิจเหลือที่จะเข้าใจได้ และการ
 มหัศจรรย์อย่างนับไม่ถ้วน ¹¹ ดูเถิด พระองค์ทรงผ่านเข้าไป
 ไป และข้าหาเห็นพระองค์ไม่ พระองค์ทรงเลยไป และ
 ข้าหาสังเกตเห็นไม่ ¹² ดูเถิด พระองค์ทรงฉวยไป ใคร
 จะห้ามพระองค์ได้ ใครจะทูลพระองค์ว่า ‘พระองค์ทรง
 กระทำอะไรนั่น’ ¹³ ถ้าพระเจ้าจะไม่ทรงหันพระพิโรธของ
 พระองค์กลับ ต่อพระองค์ เหลลา สมุน ของ ความ อหังการ
 ต้องกราบอยู่ ¹⁴ แล้วข้าจะตอบพระองค์ได้อย่างไร จะเลือก
 ถ้อยคำอะไรมาโต้ตอบพระองค์ ¹⁵ แม้ว่าข้าชอบธรรม ข้าก็
 ตอบพระองค์ไม่ได้ ข้าจะต้องขอพระกรุณาต่อผู้พิพากษา
 ของข้า ¹⁶ ถ้าข้าร้องทูลต่อพระองค์ และพระองค์ทรงตอบ
 ข้า ข้าจะไม่เชื่อว่าพระองค์ทรงฟังเสียงของข้า ¹⁷ เพราะ
 พระองค์ทรงขี้ข้าด้วยพายุ และทิวาบาดแผลของข้าโดย
 ไม่มีเหตุ ¹⁸ พระองค์จะไม่ทรงให้ข้าหายใจได้ แต่เติมความ
 ขมขื่นให้ข้าเต็ม ¹⁹ ถ้าข้ากล่าวถึงกำลัง ดูเถิด พระองค์ทรง
 มีฤทธิ์ ถ้า เป็น เรื่อง การ พิพากษา ใคร จะ นับ เวลา ให้ ข้า
 สู้คดีได้ ²⁰ ถ้าข้าอ้างว่าตัวชอบธรรม ปากของข้าจะกล่าว
 โทษข้า ถ้าข้าอ้างว่าตัวดีรอบคอบ พระองค์จะพิสูจน์ว่า
 ข้าบกพร่อง ²¹ ถึงแม้ข้าดีรอบคอบ ข้าก็ไม่เข้าใจตัวตัวเอง
 ข้าจะเกลียดชีวิตของข้า ²² ก็เหมือนกันหมด เพราะฉะนั้น
 ข้าจึงว่า ‘พระองค์ทรงทำลายทั้งคนดีรอบคอบและคนชั่ว’
²³ เมื่อภัยพิบัตินำความตายมาโดยฉับพลัน พระองค์ทรง
 เยาะเย้ยความลำบากยากเย็นของผู้ไร้ผิด ²⁴ แผ่นดินโลก
 นี้ทรงมอบไว้ในมือของคนชั่ว พระองค์ทรงปิดหน้าบรรดา
 ผู้วินิจฉัยโลก ถ้าไม่ใช่พระองค์ แล้วใครเล่า ²⁵ ‘วันทั้งหลาย

ของข้าพระองค์เร็วกว่านกวิ่ง มันพันไป มันไม่เห็นสิ่งดีอะไร
 26 มันผ่านไปอย่างกับเรือเร็ว ดังกอนทรินโอบลงบนเหยื่อ
 27 ถ้าข้าพระองค์ว่า “ข้าจะลืมหำร้องทุกข์ของข้า ข้าจะทิ้ง
 หน้าเศร้าของข้าเสีย และเบิกบาน” 28 ข้าพระองค์เกิดกลัว
 บรรดาความทุกข์ของข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ทราบ
 ว่าพระองค์จะไม่ถือว่าข้าพระองค์ไร้ผิด 29 ถ้าข้าพระองค์ชั่ว
 ข้า ข้าพระองค์ตรากตรำเปล่าๆทำไม 30 ถ้าข้าพระองค์ชำระ
 ตัวของข้า พระองค์ ด้วยน้ำ จาก หิมะ และล้าง มือ ของข้า
 พระองค์ด้วยน้ำต่าง 31 พระองค์ยังจะทรงจุ่มข้าพระองค์ลง
 ไปในบ่อ แม้เสื้อผ้าของข้าพระองค์จะรังเกียจข้าพระองค์’
 32 พระองค์มิใช่มนุษย์อย่าง ข้า ที่ข้า จะ ตอบ พระองค์ ซึ่ง
 เราจะมา สู้คดีด้วยกัน 33 ไม่มีคนกลาง ระหว่างเรา ผู้ซึ่งจะ
 วางมือบนเราทั้งสองได้ 34 ขอให้พระองค์ทรงนำไม้เรียวไป
 จากข้าเสียที และขออย่าให้ความ ครั่นคร้ามจากพระองค์
 กระทำให้ข้ากลัวมาก 35 แล้วข้าจะพูดและไม่กลัวพระองค์
 แต่ใจจริงของข้าไม่เป็นเช่นนั้น”

10

โยบสิ้นหวังเพราะเหตุสภาพของตน

1 “จิตใจ ข้า เบื่อ ชีวิต ของ ข้า ข้า จะ ร้อง ทุกข์ อย่าง
 ไม่ยับยั้ง ข้า จะ พูด ด้วย จิตใจ ขมขื่น ของ ข้า 2 ข้า จะ ทูล
 พระเจ้า ว่า ‘ขออย่า ทรง กล่าว โทษ ข้า พระองค์ ขอให้ข้า
 พระองค์ ทราบ ว่า โฉน พระองค์ ทรง ได้ แยกกับ ข้า พระองค์
 3 พระองค์ ทรง เห็น ชอบ แล้ว หรือ ที่ จะ บีบ บังคับ ที่ จะ หมิ่น
 พระหัตถกิจ ของ พระองค์ และ ทรง ไปรด แผนการ ของ คน
 ชั่ว 4 พระองค์ ทรง มี พระเนตร อย่าง ตาคคน หรือ พระองค์ ทรง
 เห็น อย่าง มนุษย์ เห็น หรือ 5 วัน ของ พระองค์ เหมือน วัน
 ของ มนุษย์ หรือ ปี ของ พระองค์ เหมือน วัน คีน ของ คน เรา
 หรือ 6 ที่ พระองค์ ทรง คอย จับ ความ ชั่ว ข้า ข้า พระองค์ และ

ค้นหา บาป ของ ข้า พระองค์ 7 แม้พระองค์ทรง ทราบ ว่า ข้า พระองค์มิได้เป็น คน ชั่ว และ ไม่มีใคร ช่วย ให้ พ้น ออก จาก พระหัตถ์ ของ พระองค์ได้ 8 พระหัตถ์ ของ พระองค์ ปั่น และ ทรง สร้าง ข้า พระองค์ ถึง กระจกนั้น พระองค์ ทรง หัน มงู ทำลาย ข้า พระองค์ 9 ขอ ทรง ระลึก ว่า พระองค์ ทรง สร้าง ข้า พระองค์ดุจดั่งดิน เหนียว พระองค์จะ ทรง นำ ข้า พระองค์ให้กลับ เป็น ผงคลีดินอีก หรือ 10 พระองค์มิได้ทรง เทข้าพระองค์ออก อย่าง นานม และทำข้าพระองค์ให้แข็ง เหมือน เนยแข็งหรือ 11 พระองค์ทรง ห่มข้าพระองค์ไว้ด้วย หนัง และ เนื้อ และ ทรง สาน ข้า พระองค์ ด้วย กระจุก และ เส้น เอ็น 12 พระองค์ทรง ประสาท ชีวิต และ ความ เมตตา แก่ข้าพระองค์ และ ความดูแลรักษาของพระองค์ได้สงวน จิต วิญญาณ ข้า พระองค์ไว้ 13 แต่สิ่ง ต่อ ไป นี้พระองค์ทรง ช้อน ไว้ ใน พระทัย ของ พระองค์ ข้า พระองค์ ทราบ ว่า นี้ เป็น พระ ประสงค์ ของ พระองค์ 14 ถ้า ข้า พระองค์ทำบาป พระองค์ทรง หมายข้า พระองค์ไว้ และ ไม่ทรง ปล่อย ตัวข้า พระองค์ให้พ้น โทษ ความ ชั่ว ชั่ว ของ ข้า พระองค์ 15 ถ้า ข้า พระองค์ชั่ว ร้าย วิบัติแก่ข้า พระองค์ ถ้า ข้า พระองค์ชอบ ธรรม ข้า พระองค์ ยัง ผงก ศีรษะ ของ ข้า พระองค์ ขึ้น ไม่ได้ ข้า พระ องค์ เติมด้วย ความ อดสู ฉะนั้น ขอม อง ดูความ ทุกข์ใจ ของ ข้า พระองค์ 16 ภัย พิบัติต่างๆ เพิ่ม มาก ขึ้น พระองค์จะ ทรง ล่าข้า พระองค์ อย่าง สิงโต ร้าย และ ทรง ทำการมหัสจรรย์สู่ข้าพระองค์อีก 17 พระองค์ทรง พ้นพยาน ของ พระองค์ ปรักปรำข้า พระองค์ใหม่ และทรง เพิ่ม ความ ร้อน พระทัย ของ พระองค์ ใน ข้า พระองค์ พระองค์ทรง นำ พล โยธาหลาย กอง มา สู่ข้า พระองค์ 18 ไฉน พระองค์ ทรง นำข้าพระองค์ออกมาจากครรภ์ โอ ข้า พระองค์อยากตาย ก่อน ตา ใดๆ ได้เห็นข้า พระองค์ 19 เหมือน อย่าง กับว่า ข้า พระองค์มิได้เกิดมา ข้า พระองค์ คง ถูกนำ จาก ครรภ์ ไป ถึง

หลุม ผัง ศพ แล้ว 20 วัน คิน ชีวิต ของ ข้า พระองค์ไม่น้อยหรือ ขอหยุดเถิด ขอให้ข้าพระองค์อยู่ลำพัง เพื่อข้าพระองค์จะชื่น ใจ สัก หน่อย 21 ก่อน ที่ข้า พระองค์ จะ ไป ยัง ที่ที่ข้า พระองค์ไม่กลับ ถึงแผ่นดินแห่งความมืดและเงามัจจุราช 22 แผ่นดินแห่งความมืดที่บดบังตัวความมืดที่เดียว เป็นแผ่นดินแห่งเงามัจจุราช ไม่มีระเบียบ ที่ความสว่างเป็นเหมือนความมืด”

11

โศฟาร์ว่าโยบพูดมุสาและเป็นคนหน้าซื่อใจคด

1 แล้วโศฟาร์ชวานาอาแม่ห์ตอบว่า 2 “ควรที่จะฟังมวลง่ายคำโดยไม่มีใครตอบหรือ และคนที่พูดมากควรจะนับว่าชอบธรรมหรือ 3 ควรที่คำพูดมุสาของท่านทำให้คนนิ่ง และเมื่อท่านเยาะเย้ย ไม่ควร มีผู้ใด ทำให้ ท่าน อายหรือ 4 เพราะท่านว่า ‘หลัก คำ สอน ของ ข้า บริสุทธิ และ ข้า ก็ สะอาด ใน สาย พระเนตร พระเจ้า’ 5 แต่ โอ ใครจะให้พระเจ้า ตรัส และ ทรง เปิดริม พระโอษฐ์ ของ พระ องค์ ตรัสกับท่าน 6 ใครจะให้พระองค์ทรง สำ แดง เคล็ดลับ ของ สติปัญญาให้ท่าน เพราะความเข้าใจของพระองค์อ่อนกอนั่น จง ทราบ เกิด ว่า พระเจ้า ทรง เรียก ร้อง จาก ท่าน น้อย กว่า ความ ชั่ว ช้ำ ของ ท่าน พึง ได้รับ 7 ท่าน จะ หยั่ง รู้ สภาพ ของ พระเจ้าได้หรือ ท่านหยั่งรู้องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้หมดหรือ 8 นั้น สูง เท่า ฟ้า สวรรค์ ท่าน จะ ทำ อะไร ได้ ลึก กว่า นรก ท่านจะทราบอะไรได้ 9 วัดดูก็ยาวกว่าโลก และกว้างกว่าทะเล 10 ถ้าพระองค์ทรงตัดออก และทรงคุมขัง และทรงเรียก มา ชุมนุมกัน ใคร จะ ชัด ขวาง พระองค์ได้ 11 เพราะพระองค์ทรงทราบคนไร้ค่า เมื่อพระองค์ทรงเห็นความชั่วร้าย พระองค์จะไม่ทรงพิจารณาหรือ 12 แต่คนไร้ค่าอยาก

ฉลาด ถึงแม้ว่ามนุษย์เกิดมาเหมือนลูก ลาป่า ¹³ ถ้าท่านเตรียมใจของท่านไว้ และท่านเหยียดมือของท่านออกไปหาพระองค์ ¹⁴ ถ้าความชั่วช้าอยู่ในมือของท่าน ทั้งเสียให้ไกล และอย่าให้ความชั่วร้ายอาศัยอยู่ในเต็นท์ของท่าน ¹⁵ แล้วแน่ละ ท่านจะเงยหน้าขึ้นโดยปราศจากตำหนิ ท่านจะมั่นคงและไม่ต้องกลัว ¹⁶ เพราะท่านจะลืมนึกถึงความทุกข์ยากของท่าน ท่านจะจดจำได้เหมือนน้ำที่ได้ไหลผ่านพื้นไป ¹⁷ แล้วชีวิตของท่านจะสุขไสยิ่งกว่าเวลาเที่ยงวัน ท่านจะส่องแสงเหมือนเวลาเช้า ¹⁸ และท่านจะรู้สึกมั่นคง เพราะมีความหวัง เออ ท่านจะตรวจตราดู และนอนพักอย่างปลอดภัย ¹⁹ ท่านจะนอนลง และไม่มีใครทำให้ท่านกลัว เออ คนเป็นอันมากจะมาวอนขอความช่วยเหลือจากท่าน ²⁰ แต่ตาของคนชั่วร้ายจะมี دمัว เขาจะหลีกเลียงหลบหนีไม่ได้ และความหวังของเขาจะเหมือนความตายนั่นเอง”

12

โยบตอบและว่ากล่าวความถ้อยธรรมของเพื่อนๆ

¹ แล้วโยบ ตอบว่า ² “ไม่ต้อง สงสัย เลย ที่ท่านทั้งหลาย เป็น เลียง ของ ประชาชน และ สติ ปัญญา จะ ตาย ไป พร้อม กับท่าน ³ แต่ข้า ก็มีความ เข้าใจ อย่าง กับท่าน ข้า ไม่ ด้อย กว่าท่าน เออ เรื่อง อย่าง นี้ ใคร จะ ไม่ ทราบ ⁴ ข้า เป็น เหมือน ผู้ที่ ให้ เพื่อน บ้าน หัว เราะ เยาะ ผู้ ร้อง ทูล พระ เจ้า และ พระ องค์ ทรง ตอบ คน ดี รอบ คอบ อัน ชอบ ธรรม เป็น ที่ ให้ เขา หัว เราะ เยาะ ⁵ ใน ความ คิด ของ ผู้ ที่ อยู่ อย่าง สบาย ผู้ มี ทำ พริ้ม ที่ จะ พลัด เหมือน ตะ เกียง ที่ ถูก สบ ประ มาท ⁶ เต็นท์ ของ โจร ก็ มั่ง คั่ง และ บุ คคล ที่ ยัว เข้า พระ เจ้า ก็ มั่น คง พระ เจ้า ทรง นำ ของ มาก มา ย มา สู่ มือ ของ เขา ⁷ แต่ ขอ ถาม สัตว์ เตี้ย รัจ ฉาน และ มัน จะ สอน ท่าน ถาม นก ใน อากาศ ดู และ มัน จะ บอก ท่าน

8 หรือพูดกับแผ่นดินโลก และมันจะสอนท่าน และปลาทะเล
 จะประกาศแก่ท่าน 9 ในบรรดาสิ่งเหล่านี้มีสิ่งใดที่ไม่ทราบ
 ว่า พระหัตถ์ ของ พระ เย โหวาท์ ทรง กระทำ ให้ เป็น ไป อย่าง
 นั้น 10 จิต ใจ ของ สิ่ง ที่มีชีวิต ทุก อย่าง อยู่ ใน พระหัตถ์ ของ
 พระองค์ ทั้งลมหายใจของมนุษย์ทั้งปวง 11 หูทดลองถ้อยคำ
 มิใช่หรือ และเพดานปากชิมรสอาหารมิใช่หรือ 12 สติปัญญา
 อยู่กับคนมีอายุมาก และอายุยืนยาวทำให้เกิดความเข้าใจ
 13 สติปัญญาและฤทธานุภาพอยู่กับพระเจ้า พระองค์ทรงมี
 คำแนะนำและความเข้าใจ 14 ดูเถิด พระองค์ทรงพังทลาย
 ลง และไม่มีผู้ใดสร้างใหม่ได้ พระองค์ทรง กักขัง มนุษย์ คน
 หนึ่ง ไว้ และ ไม่มีผู้ใด เปิด ได้ 15 ดูเถิด พระองค์ทรง ยึด น้ำ
 ไว้ และ มันก็ ไหล ไป ดังนั้น พระองค์ ทรง ส่ง มัน ออก ไป และ
 มันก็ ท่วม แผ่นดิน 16 พระกำลัง และพระสติปัญญาอยู่กับ
 พระองค์ ผู้ถูกลวงทั้งผู้ลวงเป็นของพระองค์ 17 พระองค์ทรง
 นำ ที่ ปรีกษา ตัว ล่อนจ้อน ไป และ พระองค์ ทรง กระทำ ผู้
 พิพากษา ให้ เป็น คน โง่ 18 พระองค์ทรง แก่ พันธนาการ ของ
 กษัตริย์ และทรง ผูกมัด เอว ของ กษัตริย์ เหล่า นั้น ด้วย ผ้า
 คาด เอว 19 พระองค์ทรง นำ เจ้า ชาย ตัว ล่อนจ้อน ไป และ
 ทรง คร่ำ ผู้มีกำลัง เสีย 20 พระองค์ทรงเอาค่าพูดไปเสียจาก
 ผู้ที่เขาวางใจ และทรงนำการพินิจพิจารณาไปเสียจากพวก
 ผู้มีอายุ 21 พระองค์ทรง เท ความ เหยียดหยาม บน เจ้า นาย
 และทรง กระทำ ให้ผู้ที่ แข็ง แรง อ่อน กำลัง 22 พระองค์ทรง
 เปิดสิ่งที่ ลึก ออก มา จาก ความมืด และทรงนำ เงามัจจุราช
 มาสู่ความสว่าง 23 พระองค์ทรงกระทำประชาชาติให้ใหญ่โต
 และทรง ทำลาย เสีย พระองค์ทรง ขยาย บรรดา ประชาชาติ
 และทรง นำ เขา ทั้ง หลาย ให้ แคว ลง อีก 24 พระองค์ทรง นำ
 ความเข้าใจ ไป เสีย จาก หัว หน้า ชาว โลก และทรง กระทำ ให้

เขาพเนจรไปในถิ่นทุรกันดารซึ่งไม่มีหนทาง ²⁵ เขาทั้งหลาย
คล้ำอยู่ในความมืดปราศจากความสว่าง และพระองค์ทรง
ทำให้เขาโง่งงอย่างคนเมา”

13

โยบปกป้องความซื่อสัตย์ของตนเอง

¹ “ดูเถิด ตาของข้าได้เห็นสิ่งทั้งหมดนี้แล้ว หูของข้าได้ยิน
และเข้าใจเรื่องนี้แล้ว ² อะไรที่ท่านทั้งหลายรู้ ข้าก็รู้ด้วย ข้า
ไม่ด้อยกว่าท่าน ³ แต่ข้าใคร่จะทูลต่อองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
และปรารภนาจะสู้อคติของข้ากับพระเจ้า ⁴ ส่วนท่าน ท่าน
ฉาบเสียด้วยการมุสา ท่าน ทั้ง ปวง เป็น แพทย์ที่ใช้ไม่ได้
⁵ โอ ท่าน นำจะนิ่งเสีย และความนิ่งนั้นจะเป็นสติปัญญา
ของท่าน ⁶ บัดนี้ขอ ฟัง การหาเหตุผลของข้า และขอ ฟัง
คำวิงวอน แห่งริมฝีปากของข้า ⁷ ท่านทั้งหลายจะพูดชั่ว
ร้ายเพื่อพระเจ้าหรือ และพูดลวงเพื่อพระองค์หรือ ⁸ ท่าน
ทั้งหลายจะแสดงความลำเอียงเข้าข้างพระองค์หรือ ท่าน
จะว่า ความฝ้ายพระเจ้า หรือ ⁹ เมื่อพระองค์ทรงค้น ท่าน
พบ จะดีแก่ท่านไหม หรือท่านจะเยาะเย้ยพระองค์ได้อย่างไร
ผู้หนึ่งผู้ใดเยาะเย้ยมนุษย์หรือ ¹⁰ พระองค์จะทรงตำหนิต่าน
ทั้งหลายแน่ ถ้าท่านแสดงความลำเอียงอย่างลับๆ ¹¹ ความ
โอ้อวดระการ ของพระองค์ จะไม่ กระทำให้ท่าน คร้าม กลัว
และความ ครั่นคร้าม ต่อ พระองค์ จะไม่ ตก เหนือ ท่าน หรือ
¹² ความ ระลึกถึงทั้งหลายของท่านเป็นเหมือนอย่างขี้เถ่า
ร่างกายของท่านเป็นแต่กายดิน ¹³ ขอนิ่งเถอะ และข้าจะพูด
และอะไรจะเกิดแก่ข้า ก็ขอให้เกิดเถิด ¹⁴ ทำไมนะหรือ ข้าจะ
จับเนื้อของข้าไว้ และเสียดชีวิตของข้า ¹⁵ ถึงแม้พระองค์ทรง
ประหาร ข้า เสีย ข้า ก็ จะ ยัง วางใจ ใน พระองค์ แต่ข้า จะ
ยังยืนยั้นทางทั้งหลายของข้า จำเพาะ พระพิภคร์พระองค์

16 พระองค์จะทรงเป็นความรอดของข้าด้วย เพราะคนหน้า
 ซื่อใจคดจะไม่ได้เข้ามาต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ 17 ขอฟัง
 ถ้อยคำของข้าอย่างระมัดระวัง และให้คำกล่าวของข้าอยู่
 ในหูของท่าน 18 ดูก่อน ข้าเตรียมคดีของข้าแล้ว ข้าทราบ
 ว่า จะปรากฏว่าข้าบริสุทธิ์ 19 ใครนะจะสู้คดีกับข้า เพราะ
 บัดนี้ ถ้าข้าหนึ่ง เสีย ข้าก็จะตาย 20 ‘ขอทรงประสาทสอง
 สิ่ง แก่ข้าพระองค์ และข้าพระองค์จะไม่ซ่อนตัวจากพระ
 พักตร์พระองค์ 21 ขอทรงหุดพระหัตถ์ให้ไกลจากข้าพระองค์
 และขออย่าให้ความ ครุ่นคร้าม พระองค์ทำให้ข้า พระองค์
 คร้ามกลัว 22 ขอพระองค์ทรงเรียกเกิด แล้วข้าพระองค์
 จะทูลตอบ หรือขอให้ข้าพระองค์ทูล และขอพระองค์ทรง
 ตอบแก่ข้าพระองค์ 23 บรรดาความชั่วช้าและความบาปผิด
 ของข้าพระองค์มีเท่าใด ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ทราบถึง
 การละเมิดและบาปของข้าพระองค์ 24 ทำไมพระองค์ทรง
 เมินพระพักตร์เสีย และทรงนับว่าข้าพระองค์เป็นศัตรูของ
 พระองค์ 25 พระองค์จะทรงให้ใบไม้ที่ถูกลมพัดหักเสียหรือ
 และจะทรงไล่ติดตาม ฟาง แห้ง หรือ 26 เพราะพระองค์
 ทรงจารึกสิ่งขมขื่นต่อสู้อข้าพระองค์ และทรงกระทำให้ข้า
 พระองค์รับโทษความชั่วช้าที่ข้าพระองค์กระทำเมื่อยังรุ่นๆ
 อยู่ 27 พระองค์ทรงเอา เท้า ของ ข้า พระองค์ใส่ชื่อไว้ และ
 ทรง ฝ่า ดู ทาง ทั้ง ลิ้น ของ ข้า พระองค์ พระองค์ทรงจารึก
 เครื่องหมายไว้บน ฝ่าเท้า ของ ข้า พระองค์ 28 มนุษย์ก็ทรุด
 โทรมไป เหมือนของเน่า เหมือนเครื่องแต่งกายที่ตัวมอด
 กิน’”

14

โยบตอบสหายของตน

1 “มนุษย์ที่เกิดมาโดยผู้หญิงก็อยู่แต่ไม่นานวัน และเต็มไป
 ด้วยความยุ่งยากใจ 2 เขาออกมาเหมือนดอกไม้ แล้วก็ถูก

ตัดให้ล้มลง เขาลี้ไปอย่างเงา และไม่อยู่ต่อไปอีก ³ และพระองค์ทรงลี้พระเนตรมองคนอย่างนี้หรือ และทรงนำข้าพระองค์มาในการพิพากษาของพระองค์หรือ ⁴ ใครจะเอาสิ่งสะอาดออกมาจากสิ่งไม่สะอาดได้ ไม่มีใครสักคน ⁵ วันเวลาของเขาถูกกำหนดไว้เสียแล้ว และจำนวนเดือนของเขาก็อยู่กับพระองค์ พระองค์ทรงกำหนดขอบเขตของเขาไม่ให้เขาผ่านไป ⁶ ฉะนั้น ขอทรงหันพระพักตร์ไปจากเขา และทรงเลิกเถิดพระเจ้าข้า เพื่อให้เขาขึ้นบานด้วยวันของเขาอย่างลูกจ้าง ⁷ เพราะสำหรับต้นไม้ก็มีความหวัง ถ้ามันถูกตัดลง มันก็จะแตกหน่ออีก และหน่ออ่อนของมันจะไม่หยุดยั้ง ⁸ ถึงรากของมันจะแก่ออยู่ในดิน และตอของมันจะตายอยู่ใน ผงคลีดิน ⁹ แต่พอได้กลิ่นไอของน้ำ มันจะงอกและแตกกิ่งออกเหมือนต้นไม้อ่อน ¹⁰ แต่มนุษย์ตายและลี้มพิงพาบ เออ มนุษย์สิ้นลมหายใจและเขาอยู่ที่ไหนเล่า ¹¹ น้ำขาดจากทะเลไป และแม่น้ำก็เหือดและแห้งไป ฉะนั้น ¹² ฉะนั้นแหละ มนุษย์ก็ขึ้นลงและไม่ลุกขึ้นอีก จนท้องฟ้าไม่มีอีก เขาก็ไม่ตื่นขึ้น และปลุกเขาก็ไม่ได้ ¹³ โอหาก พระองค์ ทรง ช้อน ข้า พระองค์ไว้ ใน แดน คน ตาย ก็ จะ ดี ใคร จะ ให้ พระองค์ ทรง ปกปิด ข้า พระองค์ ไว้ จน พระพิโรธ พระองค์ พ้น ไป ใคร จะ ให้ พระองค์ ทรง กำหนด เวลา ให้ ข้า พระองค์ และ ทรง ระลึก ถึง ข้า พระองค์ ¹⁴ ถ้า มนุษย์ ตาย แล้ว เขาจะมีชีวิตอีกหรือ ข้าพระองค์จะคอยอยู่ตลอดวัน ประจํา การ ของ ข้า พระองค์ จนกว่า การ ปลดปล่อย ของ ข้า พระองค์ จะ มา ถึง ¹⁵ พระองค์ จะ ทรง เรียก และ ข้า พระองค์ จะ ทูล ตอบ พระองค์ พระองค์ จะ ทรง อาลัย อารมณ์ พระหัตถกิจ ของ พระองค์ ¹⁶ แต่ พระองค์ ทรง นับ ก้าว ของ ข้า พระองค์ พระองค์ มิ ได้ ทรง จ้อง จับ ผิด ข้า พระองค์ หรือ ¹⁷ การ ละเมิด ของ ข้า พระองค์ นั้น ทรง ใส่ ไว้ ใน ถุง ที่ ผนิก ตรา และ พระองค์ ทรง มัด ความ ชั่ว ชั่ว ของ ข้า พระองค์ ไว้ ¹⁸ แต่ ภู เขาก็ ทลาย ลง

และผุพังไป และก้อนหินก็ถูกย้ายไปจากที่ของมัน ¹⁹ น้ำ
 เชาะหินไปเสีย พระองค์ทรงพัดพาสิ่งต่างๆที่งอกขึ้นจาก
 ผงโคลนดินแห่งแผ่นดินโลกไป พระองค์ทรงทำลายความ
 หวังของมนุษย์เช่นกัน ²⁰ พระองค์ทรงชนะเขาเสมอ และ
 เขาก็ล่องลับไป พระองค์ทรงเปลี่ยนสีหน้าของเขาและทรง
 ส่งเขาไปเสีย ²¹ บรรดาบุตรชายของเขาได้รับเกียรติและ
 เขาก็ไม่ทราบ เขาทั้งหลายตกต่ำลง แต่เขาหาหยิ่งรู้ไม่
²² เขารู้สึกเพียงความเจ็บในร่างกายของตน และจิตใจเขา
 คร่ำครวญ”

15

เอลิฟัสว่าเขามีความรู้มากกว่าโยบ

¹ แล้วเอลิฟัสชาวเทมานตอบว่า ² “ควรที่คนมีปัญญา
 จะตอบด้วยความรู้ ลมๆ แล้งๆ หรือ และบรรจูลม ตะวัน
 ออกให้เต็มท้อง ³ ควรที่ เขา จะโต้แย้งกัน ในการ พุด อัน
 ไร้ประโยชน์ หรือด้วยถ้อยคำซึ่งไม่ได้ผลหรือ ⁴ แต่ท่านกำลัง
 ขจัดความยำเกรงเสีย และขัดขวาง การอธิษฐานต่อพระ
 พักตร์พระเจ้า ⁵ เพราะปากของท่านกล่าวความชั่วช้าของ
 ท่าน และท่านเลือกเอา ลิ้นของ คนฉลาด แกม โกง ⁶ ปาก
 ของท่านกล่าวโทษตนเอง ไม่ใช่ข้าพเจ้า และริมฝีปากของ
 ท่านปรักปรำท่านเอง ⁷ ท่านเป็นมนุษย์คนแรกที่เกิดมาหรือ
 หรือท่านคลอดมาก่อนเนนเขาหรือ ⁸ ท่านได้ฟังความลึกลับ
 ของพระเจ้าหรือ และท่านจำกัดสติปัญญาไว้เฉพาะตัวท่าน
 หรือ ⁹ ท่านทราบอะไรที่พวกเราไม่ทราบบ้าง ท่านเข้าใจอะไร
 ที่ไม่กระอ่างแก่เราเล่า ¹⁰ ในพวกเรามีคนผมหงอกและคน
 สูงอายุ แก่ยิ่งกว่าบิดาของท่าน ¹¹ ท่านเห็นคำเล่าโลมของ
 พระเจ้าเป็นของเล็กน้อยไปหรือ มีเรื่องลึกลับอะไรบ้างอยู่
 กับท่านหรือ ¹² เหตุไฉนท่านจึงปล่อยตัวไปตามใจ ท่านกระ

พริบตาเพราะเหตุอะไรเล่า ¹³ คือที่ท่านหันจิตใจของท่าน
 ต่อสู้พระเจ้า และให้ถ้อยคำอย่างนี้ออกจากปากของท่าน
¹⁴ มนุษย์เป็นอะไรเล่า เขาจึงจะสะอาดได้ หรือเขาผู้เกิดมา
 โดยผู้หญิงเป็นอะไร เขาจึงชอบธรรมได้ ¹⁵ ดูเถิด พระเจ้า
 มิได้ทรงวางใจใน วิสุทธิชน ของ พระองค์ ใช่แล้ว ใน สาย
 พระเนตรพระองค์ ฟาสาพรรคก็ไม่สะอาด ¹⁶ แล้วมนุษย์ผู้ตีม
 ความ ชั่วช้า เหมือนตีมน้ำ ก็นำสะอิดสะเอียน และโสโครก
 ยิ่งกว่านั้น สักเท่าใด ¹⁷ ฟัง ข้า ชี ข้า จะ แสดง แก่ท่าน สิ่ง
 โดที่ข้าได้เห็น ข้าจะกล่าว ¹⁸ สิ่ง ที่ คน มี บัญญา ได้ บอก กัน
 มา ตั้งแต่บรรพบุรุษของเขา และมิได้ปิดบังไว้ ¹⁹ ผู้ที่ได้รับ
 พระราชทาน แผ่น ดิน แต่ พวก เดียว และ ไม่มีคน ต่างด้าว
 ผ่าน ไป ท่ามกลาง เขา ทั้ง หลาย ²⁰ คน ชั่ว ทน ทุกข์ ทรมาน
 ตลอดอายุของเขา ตลอดปีทั้งปวงได้ซ่อนไว้จากผู้บีบบังคับ
²¹ เสียงที่นำคร้ามกลัวอยู่ในหูของเขา ผู้ทำลายจะมาเหนือ
 เขา ใน ยาม มั่งคั่ง ²² เขา ไม่ เชื่อ ว่า เขา จะ กลับ ออก มา จาก
 ความมิด เขาจะต้องตายด้วยดาบ ²³ เขาพเนจรไปเพื่อหา
 อาหาร กล่าว ว่า ‘อยู่ที่ไหนนะ’ เขาทราบอยู่ว่าวันแห่งความ
 มิดอยู่แค่เอื้อมมือ ²⁴ ความทุกข์ใจและความแสนระทมจะ
 ทำให้เขา คร้าม กลัว มัน จะ ชนะ เขา เหมือน อย่าง กษัตริย์
 เตรียมพร้อมแล้วสำหรับการศึก ²⁵ เพราะเขาได้เหยียดมือ
 ของเขา ออก สู้พระเจ้า และเพิ่ม กำลัง เพื่อ ต่อสู้ องค์ผู้ทรง
 มหิทฤทธิ ²⁶ เขาวิ่งเข้าไปใส่พระองค์อย่างต้อตึงพร้อมทั้งตั้ง
 ปุ่ม หนา ²⁷ เพราะว่า เขา ได้ คลุม หน้า ของ เขา ด้วย ความ
 อ้วนของเขาแล้ว และรวบรวมไขมันมาไว้ที่บนเอวของเขา
²⁸ และได้อาศัยอยู่ใน ห้ว เมือง ที่รกร้าง ใน เรือน ซึ่ง ไม่มีผู้
 อาศัย ซึ่งพร้อมที่จะกลายเป็นกองซากปรักหักพัง ²⁹ เขา
 จะไม่มั่งมี และทรัพย์สมบัติของเขาจะไม่ทนทาน และข้าว

ของของเขาจะไม่เพิ่มพูนในแผ่นดิน ³⁰ เขาจะหนีจากความมืดไม่พ้น เปลวเพลิงจะทำให้หน่อของเขาแห้งไป และโดยลม พระโอษฐ์ เขาจะต้องจากไปเสีย ³¹ อย่าให้เขาวางใจในความอนิจจังลวงตัวเขาเอง เพราะความอนิจจังจะเป็นสิ่งตอบแทนเขา ³² จะชำระให้เขาเต็มก่อนเวลาของเขา และกิ่งก้านของเขาจะไม่เขียว ³³ เขาจะเป็นประดุกเถาอ่อนที่เขยาลูกอ่อนดับของมัน และเป็นดั่งต้นมะกอกเทศที่สลัดทิ้งดอกบานของมัน ³⁴ เพราะเวลาที่ซุ่มนุมนของพวงหน้าชื่อใจคตนั้นจะรกร้างไป และไฟจะเผาผลาญเต็นท์แห่งสินบนเสีย ³⁵ เขาทั้งหลายตั้งครรภ์ ความชั่ว และคลอດความร้ายออกมา และท้องของเขาทั้งหลายเตรียมการลอลวง”

16

โยบบันเรื่องพระราชกิจของพระเจ้า

¹ แล้วโยบตอบว่า ² “ข้าเคยได้ยินเรื่องอย่างนี้มานานแล้ว ท่านทุกคนเป็นผู้เล้าโลมที่กวนใจ ³ คำลมๆ แล้งๆ จะจบสิ้นเมื่อไรหนอ ท่านเป็นอะไรไป ท่านจึงตอบอย่างนี้ ⁴ ข้าก็พูดอย่างท่านทั้งหลายได้เหมือนกัน ถ้าชีวิตท่านมาแทนที่ชีวิตของข้า ข้าก็สามารถสรรหาถ้อยคำมากมาย ก่ายกองมาต่อสู้อ่านทั้งหลายได้ และสันติระชะของข้าใส่ท่าน ⁵ ข้าจะหนุนกำลังของท่านทั้งหลายด้วยปากของข้าก็ได้ และการเคลื่อนไหวแห่งริมฝีปากของข้าจะระงับความเจ็บปวดของท่านก็ได้ด้วย ⁶ ถ้าข้าพูด ความเจ็บปวดของข้าก็ไม่ระงับ และถ้าข้านิ่งไว้ จะบรรเทาไปสักเท่าใด ⁷ แต่นี้แหละ เดียวนี้พระเจ้าทรงให้ข้าอ่อนเปลี้ยพระองค์ทรงกระทำให้พรรคพวกทั้งสิ้นของข้าเลิกร้างไป ⁸ และพระองค์ได้ให้ข้าเต็มไปด้วยรอยย่นซึ่งสภาพนี้เป็นพยานปรักปรำข้า และความฝ้ายพอมของข้าลุกขึ้นปรักปรำ

ข้า มัน เป็น พยาน ใส่หน้า ข้า 9 พระองค์ทรง ฉีก ข้า ด้วย พระพิโรธของพระองค์และทรงเกลียดชังข้า พระองค์ทรง ขบเขี้ยว เคี้ยวฟันใส่ข้า ปรปักษ์ของข้า ถลึงตาสู้อย่าง 10 มีคน อ้าปากใส่ข้า เขาตบแก้มประจานข้า เขาสูมหัวกันปรักปรำ ข้า 11 พระเจ้าทรง มอบข้าให้แก่คนอธรรม และทรงเหวี่ยง ข้าไว้ในมือของคนชั่วร้าย 12 ข้าอยู่สบาย และพระองค์ทรง หักข้าสะบั้น เออ พระองค์ทรง ฉวย คอข้า และฟาดข้าลง เป็นชิ้นๆ พระองค์ทรงตั้งข้าให้เป็นเป้าของพระองค์ 13 นก ธนู ของ พระองค์ ล้อม ข้า พระองค์ทรง ทะลวง เปิด ไต ของ ข้า และไม้เพลามีมือเลย พระองค์ทรง เทน้ำดีของข้าลงบน ดิน 14 พระองค์ทรง พังเข้าไปเป็นช่องๆ พระองค์ทรงวิ่งเข้า ใส่ข้าอย่าง มนุษย์ยักษ์ 15 ข้า เย็บ ผ่า กระสอบ ติดหนัง ของ ข้า และทำให้เขาสัตว์ของข้าสกปรกด้วยผงโคลน 16 หน้า ของ ข้า แดง ด้วย การ รำให้ เงา มัจจุราช อยู่ที่หนึ่ง ตา ของ ข้า 17 แม้ว่า ใน มือ ของ ข้า ไม่มีความ อยุติธรรม เลย และ คำอธิษฐาน ของ ข้า ก็บริสุทธิ์ 18 โอ แผ่น ดิน โลก เอ๋ย อย่า ปิดบัง โลหิต ของ ข้า นะ อย่า ให้ เสียง ร้อง ของ ข้า มีที่หยุด พัก 19 ดูเถิด เดี๋ยวนี้เองพยานของข้าก็อยู่บนสวรรค์ และ พระองค์ผู้รับรองข้าก็อยู่ในที่สูง 20 เพื่อนของข้าดูหมิ่นข้า แต่ตาของข้าเทน้ำตาออกถวายพระเจ้า 21 โอ ขอให้ผู้หนึ่ง ผู้ใดอ่อนวอนเพื่อมนุษย์ต่อพระเจ้า อย่างที่มนุษย์อ่อนวอน เพื่อเพื่อนบ้านของเขา 22 เพราะว่าต่อไปอีกไม่กี่ปี ข้าจะไป ตามทางที่ข้าจะไม่กลับ”

17

โยบอ่อนวอนต่อพระเจ้า

1 “ลมหายใจ ของ ข้า ได้แตกดับ วัน เวลา ของ ข้า ก็ จบ ลง หลุม ผึ่งศพพร้อมสำหรับข้าแล้ว 2 แนละ คนมักเยาะ

เย้ยก็อยู่รอบข้านี้เอง และตาของข้าก็จ้องอยู่ที่การยั่วเห่า
 ของเขา ³ โปรด ทรงวาง ประกัน ไว้สำหรับ ข้า พระองค์ กับ
 พระองค์ ใครอยู่ที่นั่นที่ จะให้ ประกัน สำหรับ ข้า พระองค์ ได้
⁴ เพราะพระองค์ ทรงปิดใจ ของ เขา ทั้ง หลาย ไว้ จาก ความ
 เข้าใจ ฉะนั้น พระองค์ จะไม่ ทรง ยกย่อง เขา ⁵ ผู้ที่กล่าว คำ
 ประจบประแจง แก่ เพื่อน ของ เขา นัยน์ตา ของ ลูกหลาน ของ
 เขา จะ มัว มืด ไป ⁶ พระองค์ ทรง กระทำ ให้ ข้า เป็น คำ ครหา
 ของ ชนชาติ ทั้ง หลาย แต่ ก่อน นั้น ข้า เป็น เหมือน รำมะนา
⁷ นัยน์ตา ของ ข้า ได้ มืด มัว ไป ด้วย ความ โศก สลด และ อวิหะ
 ทั้ง สิ้น ของ ข้า ก็ เหมือน กับ เภา ⁸ คน เทียง ธรรม ก็ จะ ตก
 ตะลึง ด้วย เรื่อง นี้ และ คน ไร้ ผิด ก็ จะ ไร้ ตัว ขึ้น ปรัก ปรำ คน
 หน้า ซื่อ ใจ คด ⁹ คน ชอบ ธรรม ยัง จะ ยึด มั่น อยู่ กับ ทาง ของ
 เขา และ ผู้ ที่มี มือ สะอาด ก็ จะ แข็ง แรง ยิ่ง ขึ้น ๆ ¹⁰ แต่ พวก ท่าน
 ท่าน ทุก คน มา อภิชี ข้า จะ ไม่ พบ คน ที่มี ปัญญา สัก คน ใน พวก
 ท่าน ¹¹ วัน ของ ข้า ก็ ผ่าน พ้น ไป แผน งาน ของ ข้า ก็ แดก หัก คือ
 ความ คิด ใน ใจ ของ ข้า นั้น ¹² เขา เหล่า นั้น ทำ กลาง คิน ให้ เป็น กล
 ลาง วัน ความ สว่าง นั้น ก็ สิ้น เพราะ เหตุ ความ มืด ¹³ ถ้า ชำ รอ
 คอย แदन คน ตาย จะ เป็น บ้าน ของ ข้า ข้า ได้ กาง ที่ นอน ออก
 ใน ความ มืด ¹⁴ ข้า ได้ พุด กับ ความ เบื่อ เน้า ว่า ‘เจ้า เป็น พ่อ
 ของ ข้า’ และ พุด กับ หนอน ว่า ‘เจ้า เป็น แม่ ของ ข้า และ เป็น พี่
 สาว ของ ข้า’ ¹⁵ แล้ว บัด นี้ ความ หวัง ของ ข้า อยู่ ที่ ไหน เล่า ส่วน
 ความ หวัง ของ ข้า นั้น ใคร จะ เห็น ได้ ¹⁶ ความ หวัง นั้น จะ ลง ไป ที่
 ตาล ประตุ แदन คน ตาย เรา จะ ลง ไป ด้วย กัน ใน ผง คลี ดิน”

18

บิลัดด์ กล่าว ถึง ความ ทุกข์ ของ คน ชั่ว

¹ แล้ว บิลัดด์ คน ชูอาห์ ตอบ ว่า ² “ท่าน จะ ค้น หา ถ้อย คำ
 นาน เท้า ไต จง ใคร่ ครวญ แล้ว ภาย หลัง พวก เรา จะ พุด ³ ทำ ไหม

เราจึงถูกนับให้เป็นสัตว์ และถือว่าเลวทรามในสายตาของท่าน 4 ท่านผู้ฝึกตัวของท่านด้วยความโกรธของท่าน จะให้แผ่นดินโลกถูกทอดทิ้ง เพราะเห็นแก่ท่านหรือ หรือจะให้ก้อนหินโยกย้ายจากที่ของมัน 5 เออ ความสว่างแห่งคนชั่ว จะถูกดับเสีย และเปลวไฟของเขาจะไม่ส่องแสงอีก 6 ความสว่างในเต็นท์ของเขาจะมีมืด และตะเกียงของเขาจะดับพร้อมกับเขา 7 ก้าวอันแข็งแกร่งของเขาก็จะสั้นเข้า และความคิดอ่านของเขาเองก็จะคว่ำเขาลง 8 เพราะเขาถูกเหวี่ยงเข้าไปในข่ายด้วยเท้าของเขาเอง และเขาเดินอยู่บนหลุมพราง 9 ก้าวอันหนึ่งจะฉวยสั้นเท้าของเขาไว้ ผู้ปล้นจะมีชัยต่อเขา 10 มีบ่วงซ่อนอยู่ในดินไว้ดักเขา มีกับอยู่ในทางไว้ดักเขา 11 สิ่งนำหวาดเสียวจะทำให้เขาตกใจอยู่รอบ ด้าน และไล่ติด สั้น เท้า ของเขาอยู่ 12 กำลังของเขาก็จะกร่อนไปเพราะความหิว และภัยพิบัติก็จะคอยพร้อมอยู่ที่ข้างเขา 13 มันจะกินความแข็งแกร่งแห่งผิวหนังของเขา เสีย แม้แต่บุตร หวีปีแห่ง ความ ตาย จะ กิน ความแข็งแกร่งของเขาเสีย 14 ความไว้วางใจของเขาจะถูกถอนออกจาก เต็นท์ ของเขา จะถูกนำมา ยัง กษัตริย์แห่ง ความนำหวาดเสียว 15 สิ่งที่ไม่ใช่ของเขาจะอาศัยอยู่ในเต็นท์ของเขา จะมีกำมะถันเกลื่อนกลาดอยู่เหนือที่อยู่ของเขา 16 รากของเขาจะแห้งไปข้างใต้นั้น และกิ่งของเขาที่อยู่ข้างบนจะถูกตัดทิ้ง 17 การระลึกถึงเขาจะพินาศไปจากโลก และเขาจะไม่มีชื่ออยู่ในถนน 18 เขาจะถูกผลักไสจาก ความสว่าง เข้าสู่ความมืด และจะถูกไล่ออกไปจากแผ่นดินโลก 19 เขาจะไม่มีลูกหรือ หลาน ท่ามกลาง ประชาชน ของเขา และจะไม่มีใครเหลืออยู่ในที่ซึ่งเขาเคยอาศัยอยู่ 20 ผู้ที่มาภายหลัง

เขาก็จะตกตะลึงด้วยวันของเขา เหมือนกับผู้ที่มาก่อนก็หวาดกลัวด้วย ²¹ แน่ละ ที่อยู่ของคนชั่วเป็นอย่างนี้แหละ และที่อยู่ของคนซึ่งไม่รู้จักพระเจ้าก็เป็นอย่างนี้แหละ”

19

โยบมั่นคงในความเชื่อ

¹ แล้วโยบตอบว่า ² “ท่านทั้งหลายจะทรमानจิตใจข้านานสักเท่าใด ทั้งทุบข้าเป็นชิ้นๆ ด้วยถ้อยคำ ³ ท่านทั้งหลายพูดสบประมาทข้าลิบหนแล้ว และที่ทำตัวเป็นคนแปลกหน้าต่อข้า นั่นท่านก็ไม่อายเลย ⁴ ถ้าแม้ว่าข้าหลงทำผิดจริง ความผิดของข้าก็อยู่กับข้า ⁵ ถ้าท่านทั้งหลายจะผยองเพราะข้าจริง และใช้ความต่ำต้อยของข้าปรักปรำข้า ⁶ จงทราบเถิดว่าพระเจ้าทรงคว่ำข้าลงแล้ว และได้ทรงเอาตาข่ายของพระองค์ล้อมข้าไว้ ⁷ ดูเถิด ข้าร้องออกมาเพราะเหตุความทารุณ แต่ไม่มีใครฟัง ข้าร้องให้ช่วย แต่ไม่มีความยุติธรรมที่ไหน ⁸ พระองค์ทรงก่อกำแพงกั้นทางข้าไว้ ข้าจึงข้ามไปไม่ได้ และพระองค์ทรงให้ทางของข้ามืดไป ⁹ พระองค์ทรงปลดส่งาราศีของข้าไปจากข้าเสีย และทรงถอดมงกุฎจากศีรษะของข้า ¹⁰ พระองค์ทรงพังข้าลงเสียทุกด้าน และข้าก็สิ้นไป พระองค์ทรงทิ้งความหวังของข้าขึ้นเหมือนถอนต้นไม้ ¹¹ พระพิโรธของพระองค์พลุ่งขึ้นใส่ข้า และทรงนับข้าว่าเป็นปรปักษ์ของพระองค์ ¹² กองทหารของพระองค์เข้ามาพร้อมกัน เขาทั้งหลายก่อเชิงเทินต่อสู้ข้า และตั้งค่ายล้อมเต็นท์ของข้า ¹³ พระองค์ทรงให้พี่น้องของข้าห่างไกลจากข้า ผู้ที่คุ้นเคยของข้าก็หนีไปจากข้าเสีย ¹⁴ ญาติของข้าละข้าเสีย และเพื่อนสนิทของข้าได้ลืมข้าเสียแล้ว ¹⁵ คนทั้งหลายที่อาศัยอยู่ในบ้านของข้าและสาวใช้ของข้า นับข้าเป็นคนต่างดาว ข้ากลายเป็นคนต่างดาวในสายตาของเขา

16 ข้าเรียกคนใช้ของข้า แต่เขาไม่ตอบข้า ข้าต้องวิงวอนเขา ด้วยปากของข้า 17 ลมหายใจข้าเป็นที่ขยะเขยงแก่ภรรยาของข้า ถึงแม้ข้าได้อ้อนวอนเพื่อลูกๆที่บังเกิดแก่ข้าเอง 18 แม้เด็กๆดูหมิ่นข้า เมื่อข้าลุกขึ้นเขาก็ว่าข้า 19 สหายสนิททั้งสิ้นของข้ารังเกียจข้า และคนเหล่านั้นที่ข้ารัก เขาหันหลังให้ข้า 20 กระดูกของข้าเกาะติดหนังและติดเนื้อของข้า และข้ารอดได้อย่างหวุดหวิด 21 โอ ข้าแต่ท่าน สหายของข้า สงสารข้าเถิด สงสารข้าเถิด เพราะพระหัตถ์ของพระเจ้าได้แตะต้องข้า 22 ทำไมท่านทั้งหลายจึงข่มเหงข้าอย่างกับเป็นพระเจ้า ทำไมท่านไม่พอใจกับเนื้อของข้า 23 โอ ข้าอยากให้ถ้อยคำของข้าได้ถูกบันทึกไว้ โอ ข้าอยากให้อจารึกไว้ในหนังสือ 24 ข้าอยากให้สลักไว้ในศิลาเป็นนิรันดร์ ด้วยปากกาเหล็กและตะกั่ว 25 แต่ส่วนข้า ข้าทราบว่ พระผู้ไถ่ของข้า ทรงพระชนม์อยู่ และในที่สุดพระองค์จะทรงประทับยืนบนแผ่นดินโลก 26 และหลังจากตัวนอนแห่งผิวหนังทำลายร่างกายนี้แล้ว ในเนื้อหนังของข้า ข้าจะเห็นพระเจ้า 27 ผู้ซึ่งข้าจะได้เห็นเอง และนัยน์ตาของข้าจะได้เห็น ไม่ใช่คนอื่น แม้ว่าจิตใจในตัวข้าก็อ่อนระโหย 28 แต่ท่านทั้งหลายควรว่า ‘ทำไมพวกเราข่มเหงท่าน เมื่อรากของเรื่องนั้นพบอยู่ในตัวเรา’ 29 จงกลัวดาบ เพราะพระพิโรธนำโทษของดาบมา เพื่อท่านจะทราบว่ามีกาพิพากษา”

20

โศฟาร์คิดว่าความบาปที่โยบซ่อนอยู่จะปรากฏ

1 แล้วโศฟาร์ชาวนาอาเมห์ตอบว่า 2 “เพราะฉะนั้นเพราะเหตุความคิดของข้าจึงต้องตอบด้วยความเร่งร้อน 3 ข้าได้ฟังคำติเตียนที่สบประมาทแล้ว เพราะเหตุจิตใจข้ารู้เรื่องข้าจึงต้องตอบ 4 ตั้งแต่ตีกดาบรรมพ์มา ตั้งแต่มนุษย์ถูกวาง

ไว้บนแผ่นดินโลก ท่านไม่ทราบหรือว่า ⁵ เสียงไซโยของ
คนชั่วนั้นสั้น และความซึนบานของคนหน้าซื่อใจคดนั้น
เป็นแต่ครู่เดียว ⁶ แม้ความสูงของเขาเด่นขึ้นไปถึงฟ้า
สวรรค์ และศีรษะของเขาไปถึงหมู่เมฆ ⁷ เขาจะพินาศเป็น
นิตย์อย่างอุจจาระของเขาเอง บรรดาคนที่เคยเห็นเขาจะ
พูดว่า ‘เขาอยู่ที่ไหน’ ⁸ เขาจะบินไปเสียเหมือนความฝัน
และจะไม่มีใครพบอีก เขาจะถูกไล่ไปเสียอย่างนิมิตใน
กลางคืน ⁹ นัยน์ตาซึ่งได้เห็นเขาจะไม่เห็นเขาอีก หรือที่
ของเขาจะไม่เห็นเขาอีกเลย ¹⁰ ลูกหลานของเขาจะเสาะ
หาเป็นที่โปรดปรานของคนยากจน และมีมือของเขาจะคืน
ทรัพย์สมบัติของเขา ¹¹ กระดูกของเขาเต็มไปด้วยความ
บาปของคนหนุ่มซึ่งจะนอนลงกับเขาในพงคลิดิน ¹² แม้ว่า
ความชั่วจะหวานอยู่ในปากของเขา แม้เขาซ่อนไว้ใต้ลิ้น
ของเขา ¹³ แม้เขาไม่อยากจะปล่อยและไม่ละทิ้ง แต่อมไว้
ในปากของเขา ¹⁴ อาหารของเขายังเปลี่ยนในท้องของเขา
เหมือนพิษของงูเห่าในตัวเขา ¹⁵ เขากลิ่นทรัพย์สมบัติลงไป
แต่จะอาเจียนมันออกมาอีก พระเจ้าจะเหวี่ยงมันออกมา
จากท้องของเขา ¹⁶ เขาจะดูดพิษของงูเห่า ลิ้นของงูร้าย
จะฆ่าเขา ¹⁷ เขาจะไม่ได้เห็นแม่น้ำลำธาร หรือน้ำเอ่อล้น
คือลำธารที่มีน้ำผึ้งและนมข้นไหลอยู่ ¹⁸ เขาจะคืนผลงาน
ของเขา และจะไม่กลืนกินเสีย เขาได้กำไรเท่าไร เขาจะ
ต้องคืนให้เท่านั้น และเขาจะไม่ได้ความซึนบานในสิ่งนั้น
เลย ¹⁹ เพราะเขาได้ขี้และทอดทิ้งคนยากจน เขาได้ชิงบ้าน
ซึ่งเขาไม่ได้สร้าง ²⁰ แน่นนอนเขาจะไม่รู้สึกสงบใจ เขาจะเก็บ
สิ่งที่เขาปรารถนาไม่ได้เลย ²¹ อาหารของเขาจะไม่มีอะไร
เหลือ เหตุฉะนั้นไม่มีใครเสาะหาทรัพย์สมบัติของเขา ²² ใน
ขณะที่เขา อืม หน้าสำราญ เขาจะตกในสภาพขัดสน มือ

ของ คน ชั่ว ทั้ง ปวง จะ มายัง เขา ²³ เมื่อ กำลัง จะ เต็ม ท้อง ของเขา ให้เต็ม พระเจ้า จะ ทรง ส่ง ความ พิโรธ อัน ดุเดือด มา ถึง เขา และ หลั่ง ลง มา บน เขา เมื่อ เขา รับ ประทาน อาหาร อยู่ ²⁴ เขา จะ ลี จาก อาวุธ เหล็ก คันธนู เหล็ก ก้าว จะ แทะ เขา ทะลุ ²⁵ เขา ดึง มั่น ออก และ มั่น ออก มา จาก ร่าง กาย ของ เขา เออ กระบี่ อัน วาว วับ ออก มา จาก น้ำ ดิ ของ เขา ความ น่า หวาด เสียว มายัง เขา ²⁶ ความ มี ดึง ทั้ง ปวง จะ ชอน ไว้ ใน ที่ ลึก ลับ ของ เขา ไฟ ที่ ไม่ ต้อง เป่า จะ กลืน เขา เสีย สิ่ง ใด ที่ เหลือ อยู่ ใน เต็นท์ ของ เขา จะ ถูก เผา ผลาญ ²⁷ ไฟ สวรรค์ จะ สำ แดง ความ ชั่ว ช้ำ ของ เขา และ แผ่น ดิน โลก จะ ลุก ขึ้น ปรัก ปรำ เขา ²⁸ ผล กำไร แห่ง คราว เรือน ของ เขา จะ ถูก นำ ไป เสีย ททรัพย์ สมบัติ ของ เขา จะ ถูก กวาด ไป ใน วัน แห่ง พระ พิโรธ ของ พระ เจ้า ²⁹ นี่ เป็น ส่วน ของ คน ชั่ว จาก พระ เจ้า และเป็น มรดก ที่ พระ เจ้า ทรง กำหนด ให้ เขา”

21

โยบ ทุกข์ใจ เรื่อง ความ เจริญ ของ คน อธรรม

¹ แล้ว โยบ ตอบ ว่า ² “ขอ ฟัง ถ้อย คำ ของ ข้า อย่าง ระมัด ระวัง และ ให้ คำ นี้ ปลอบ ใจ ท่าน ³ ขอ อุด ทน หนอย และ ข้า จะ พุด และ เมื่อ ข้า พุด แล้ว ก็ เยาะ ต่อ ไป เถอะ ⁴ ส่วน ข้า นี้ จะ ต่อ ว่า มนุษย์ หรือ ถ้า เป็น เช่น นั้น ทำ ไหม ใจ ข้า จึง ไม่ ควร เป็น ทุกข์ ⁵ มอง ดู ข้า ซี และ จง ตก ตะลึง เกิด และ ท่าน จง เอา มือ ปิด ปาก ของ ท่าน ⁶ เมื่อ ข้า ระลึก ถึง เรื่อง นี้ ข้า ก็ ทรหนก ตกใจ และ ความ สิ้น สะ ทาน ก็ จับ เนื้อ ของ ข้า ⁷ ทำ ไหม คน ชั่ว จึง มี ชีวิต อยู่ เออ จน ถึง แก่ และ เจริญ มี กำลัง มาก ขึ้น ⁸ เชื้อ สาย ของ เขา ก็ ตั้ง มั่น คง อยู่ ใน สาย ตา ของ เขา และ ลูก หลาน ของ เขา ก็ อยู่ ต่อ หน้า ต่อ ตา เขา ⁹ เรือน ของ เขา ทั้ง หลาย ก็ ปลอดภัย ปราศ จาก ความ กลัว และ ไม้ เรียว ของ

พระเจ้าก็ไม่อยู่บนเขา ¹⁰ วัว ของเขา เกิดพันธุ์ ไม่มีขาด วัวเมียของเขาตกลูก และไม่มีแท้ง ¹¹ เขาส่งเด็กๆออกไป อยู่อย่าง ผุง แพะ แกะ และลูกหลาน เล็ก ของเขาก็เต็มรำ ¹² เขาหยิบเอารำมะนา และพินเขาคู่ และเปรมปรีดีตาม เสียงขลุ่ย ¹³ ตลอดวัน เวลาของเขา เขาก็เจริญ และเขา ลงไปที่แดนคนตายในพริบตาเดียว ¹⁴ เขาจึงทูลพระเจ้า ว่า ‘ขอจากเราไปเสีย เพราะเราไม่ปรารถนาความรู้ในทาง ของท่าน ¹⁵ องค์กรทรงมหิทธิฤทธิ์คืออะไร ที่เราจะต้องปรน นิบัติเขา ถ้าเราอธิษฐาน ต่อเขา เราจะได้ประโยชน์อะไร’ ¹⁶ ดูเถิด ความจำเริญของเขาทั้งหลายไม่อยู่ในกำมือของ เขา คำปรึกษาของคนชั่วอยู่ห่างไกลจากข้า ¹⁷ ตะเกียงของ คนชั่วดับบ่อยู่เท่าใด ความยากลำบากมาเหนือเขา บ่อยู่ เท่าใด พระเจ้าทรงแจกจ่ายความเศร้าโศกด้วยพระพิโรธ ของพระองค์ ¹⁸ เขาเป็นเหมือนฟางข้าวหน้าลม และเป็น เหมือนแกลบที่พายุพัดไป ¹⁹ พระเจ้าทรงสะสมความชั่วช้า ของเขาไว้ให้ลูกหลานของเขาหรือ พระองค์ทรงตอบแทน แก่เขาเอง และเขาก็จะทราบ ²⁰ นัยน์ตาของเขา จะเห็น ความพินาศของเขา และเขาจะดื่มพระพิโรธขององค์กรทรง มหิทธิฤทธิ์ ²¹ เพราะเขามีความพึงพอใจอะไรในเรื่องวงศ์ วานที่ตามเขามา เมื่อจำนวนเดือนของเขาถูกตัดขาดกลาง คัน เสียแล้ว ²² มีผู้ใด จะสอน ความรู้ให้แด่พระเจ้า ได้หรือ เมื่อพระองค์ทรงพิพากษา เทวซีฟ ²³ คนหนึ่งตาย เมื่อ ยัง แข็งแรงเต็มทีสบายและปลอดภัยทั้งสิ้น ²⁴ ถึงกายของเขา เต็มด้วยน้ำมัน และกระดูกของเขาก็ชุ่มด้วยไขกระดูก ²⁵ อีก คนหนึ่งตายด้วยใจขมขื่น ไม่เคยได้ชิมของดี ²⁶ เขาทั้งสอง นอนลงในฝังคลีดินเหมือนกัน และตัวนอนนั้นก็คลุมเขาทั้ง สองไว้ ²⁷ ดูเถิด ข้ารู้ความคิดของท่านและอุบายของท่าน

ที่จะทำผิดต่อข้า 28 เพราะท่านว่า ‘วังของเจ้านายอยู่ที่ไหน
 เต็นท์ซึ่งคนชั่วอาศัยนั้นอยู่ที่ไหน’ 29 ท่านมิได้ถามนักท่อง
 เทียว และท่านมิได้รับสักขีพยานของเขาหรือ 30 ว่าคนชั่ว
 ได้สงวนไว้จนถึงวันแห่งภัยพิบัติ และเขาจะถูกนำไปยังวัน
 แห่งพระพิโรธ 31 ใครแจ้งวิธีการของเขาต่อหน้าเขา และ
 ผู้ใดสนองเขาในสิ่งที่เขาได้กระทำ 32 แม้กระนั้นเขาจะถูก
 หาม ไปยังหลุมศพ และจะยังอยู่ในอุโมงค์ 33 สำหรับเขา
 ก้อนดินที่หุบเขาก็เบาสบาย คนทั้งปวงก็ตามเขาไป และ
 คนที่ไปข้างหน้าก็นับไม่ถ้วน 34 แล้วทำไมท่านจะมาเล่าโลม
 ใจข้าด้วยสิ่งว่างเปล่า คำตอบของท่านไม่มีอะไรเหลือแล้ว
 นอกจากการมูสา”

22

เอลิฟัสพ้องโยบเป็นครั้งที่สาม

1 แล้ว เอลิ ฟัส ชาว เท มาน ตอบ ว่า 2 “คน จะ เป็น
 ประโยชน์อะไร แก่พระเจ้า ได้หรือ แน่ละ ผู้ใดฉลาด ก็เป็น
 ประโยชน์แก่ตนเอง ต่างหาก 3 ถ้า ท่าน เป็น คนชอบธรรม
 จะ เป็นที่ พอ พระทัย แก่องค์ผู้ทรง มหิทธิฤทธิ์หรือ หรือ ถ้า
 ทาง ทั้ง หลาย ของ ท่าน ดี รอบคอบ จะ เป็น ประโยชน์ อะไร
 แก่พระองค์ 4 พระองค์จะ ทรง ดี เตียน ท่าน เพราะ ยาเกรง
 หรือ พระองค์จะทรงสู้ความกับท่านหรือ 5 ความชั่วของท่าน
 ใหญ่โต มิใช่หรือ ความชั่วช้าของท่านไม่มีที่สิ้นสุดมิใช่หรือ
 6 เพราะ ท่าน ยึด ของ ประกัน ไป จาก พี่ น้อง เปล่าๆ และ
 ธิบ เสื้อผ้า ของ คน ที่เปลือย กาย 7 ท่าน มิได้ให้น้ำ แก่ คน
 อิดโรย ต้ม และ ท่าน หน่วง เหนี่ยว ขนมปึง ไว้มิให้คนที่หิว
 8 คนที่มีอำนาจ ใหญ่โต ย่อม ได้ที่ดิน เป็น กรรมสิทธิ์ และ
 คนที่มีหน้ามิดาก็ได้เข้าอาศัยอยู่ 9 ท่าน ไล่แม่มา ย ออก ไป
 มือ เปล่า และ แขน ของ ลูก กำ พรว้า พ่อก็หัก 10 เพราะ ฉะ

นั้นกับดักอยู่รอบท่าน และความสยดสยองอันฉับพลันก็
 ท่วมทับท่าน ¹¹ หรือ ความมืดจนท่านไม่เห็นอะไร และ
 น้ำที่ท่วมก็คลุมท่านไว้ ¹² พระเจ้ามิได้ทรงสถิตอยู่ ณ
 ที่สูงในฟ้าสวรรค์หรือ ดาวที่ สูงที่สุด เกิด มัน สูง จริงๆ
¹³ เพราะ ฉะนั้น ท่าน ว่า ‘พระเจ้า ทรง รู้อะไร พระองค์จะ
 ทรง ทะลุ เมฆ มืด ทึบ ไป พิพากษา ได้หรือ ¹⁴ เมฆ ทึบ คลุม
 พระองค์ไว้ พระองค์ทรงมองอะไรไม่เห็น และพระองค์ทรง
 ดำเนินโดยรอบบน พื้น ฟ้า’ ¹⁵ ท่านมุ่ง ไปทาง เก่า หรือ ซึ่ง
 คนชั่วเคยดำเนินนั้น ¹⁶ ผู้ถูกฉวยเอาไปก่อนเวลากำหนด
 ของเขา รากฐานของเขาถูกไหลล้นไปด้วยน้ำท่วม ¹⁷ ผู้ทูล
 พระเจ้า ว่า ‘ขอ ทรง ไป จาก ข้า ทั้ง หลาย’ และ ‘องค์ผู้ทรง
 มหิทธิฤทธิ์จะทรงช่วยเขาทั้งหลายได้’ ¹⁸ แต่พระองค์ทรง
 ให้ เรือน ของ เขา เต็มด้วย ของดี แต่คำ ปรีกษา ของ คน ชั่ว
 ห่าง ไกล จาก ข้า ¹⁹ คนชอบธรรม เห็น และยินดี คน ไร้ ผิด
 หัวเราะเยาะ ²⁰ ในขณะที่ทรัพย์สินสมบัติของเราไม่ถูกตัดขาด
 แต่ของที่เหลือนั้น ไฟก็เผาเสีย ²¹ จงปรองดองกับพระเจ้า
 และอยู่อย่างสันติ ดังนั้น สิ่งที่ดีจะมาถึงท่าน ²² ขอจงรับ
 พระราชบัญญัติจาก พระโอรสของ พระองค์ และเก็บพระ
 วาจนะ ของ พระองค์ไว้ในใจของท่าน ²³ ถ้าท่าน กลับ มายัง
 องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ท่านจะเจริญและจะทิ้งความชั่วช้าให้
 ไกลจากเต็นท์ของท่าน ²⁴ ท่านจะรวบรวมทองคำไว้เหมือน
 ผงคลีดิน และ ทองคำ เมือง โอ ฟิร์ไว้เหมือน หิน ใน ลำธาร
²⁵ และองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะเป็นผู้ป้องกันท่าน และท่าน
 จะมีเงินอย่างมากมาย ²⁶ แล้วท่านจะปิติยินดีในองค์ผู้ทรง
 มหิทธิฤทธิ์ และ เหย หน้า ของ ท่าน หา พระเจ้า ²⁷ ท่าน จะ
 อธิษฐานต่อพระองค์ และพระองค์จะทรงฟังท่าน และท่าน
 จะทำตามคำปฏิญาณของท่าน ²⁸ ท่านจะตัดสินใจในเรื่อง

ใด และเรื่องนั้นจะสำเร็จ สมประสงค์ และจะมีแสงสว่างส่องทางให้ท่าน ²⁹ เมื่อมนุษย์ถูกทิ้งลงไป ท่านจะว่า ‘มีการทรงช่วยยกชูขึ้น และพระองค์ทรงช่วยคนถ่อมใจให้รอด’ ³⁰ พระองค์ทรงช่วยเกาะแห่งผู้ไร้ความผิดให้พ้น มันได้รับการช่วยให้พ้นโดยความสะอาดแห่งมือของท่าน”

23

โยบอาลัยถึงพระเจ้า

¹ แล้วโยบ ตอบว่า ² “คำร้องทุกข์ของ ข้า ก็ ขมขื่น ใน วัน นี้ด้วย การ ที่ ข้า ถูก ทูบตี ก็หนัก กว่า การ ร้อง คราง ของ ข้า ³ โอ ข้า อยาก ทราบ ว่า จะ พบ พระ องค์ ได้ ที่ ไหน เพื่อ ข้า จะ มา ถึง พระ ที่ นิ่ง ของ พระ องค์ ⁴ ข้า จะ ยืน คติ ของ ข้า ต่อ พระ พักตร์ พระ องค์ และ บรรจ ข้อม โต้ แย้ง ให้ เต็ม ปาก ข้า ⁵ ข้า จะ ทราบ คำ ตอบ ของ พระ องค์ และ เข้าใจ สิ่ง ที่ พระ องค์ จะ ตรัส กับ ข้า ⁶ พระ องค์ จะ ทรง โต้ แย้ง กับ ข้า ด้วย ฤทธานุภาพ อัน ยิ่งใหญ่ ของ พระ องค์ หรือ เปล่า นะ พระ องค์ จะ ทรง ให้ กำ ลัง แก่ ข้า ⁷ ณ ที่ นั้น คน เทียง ธรรม จะ สู้อ ความ กับ พระ องค์ ได้ และ ข้า จะ รับ การ ช่วย ให้ พ้น จาก ผู้ พิพากษา ของ ข้า เป็น นิติย์ ⁸ ดูเถิด ข้า เดิน ไป ข้าง หน้า แต่ พระ องค์ มิ ได้ ทรง สถิต ที่ นั้น และ ข้าง หลัง แต่ ข้า ก็ ไม่ สังเกต เห็น พระ องค์ ⁹ ข้าง ซ้าย มือ ที่ พระ องค์ ทรง กระทำ กิจ ข้า ก็ ไม่ เห็น พระ องค์ ข้าง ขวา มือ พระ องค์ ทรง ซ่อน อยู่ ข้า หา พระ องค์ ไม่ พบ ¹⁰ ด้วย ว่า พระ องค์ ทรง ทราบ ทาง ที่ ข้า ไป เมื่อ พระ องค์ ทรง ทด สอบ ข้า แล้ว ข้า ก็ จะ เป็น อย่าง ทอง ค้ำ ¹¹ เท้า ของ ข้า ติด รอย พระ บาท ของ พระ องค์ แน่น ข้า ตาม มรรคา ของ พระ องค์ และ มิ ได้ หัน ไป ข้าง ใดๆ เลย ¹² ข้า มิ ได้ พრა กไป จาก พระ บัญ ญู ติ แห่ง रिम พระ โอษฐ์ ของ พระ องค์ ข้า ดี ราคา พระ วจนะ แห่ง พระ โอษฐ์ ของ พระ องค์ สูง กว่า อาหาร ที่ จำ เป็น สำหรับ ข้า

13 แต่พระองค์ทรงผันแปรมิได้ และผู้ใดจะหันพระองค์ได้ พระองค์มีพระประสงค์สิ่งใด พระองค์ก็ทรงกระทำสิ่งนั้น 14 เพราะว่าพระองค์จะทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงกำหนดให้ช้านั้น ครบถ้วน และสิ่งอย่างนั้นเป็นอันมากอยู่ในพระตำราของพระองค์ 15 เพราะฉะนั้นข้าจึงสะทกสะท้านต่อพระพักตร์พระองค์ เมื่อข้าตริกตรอง ข้าก็ครั่นคร้ามต่อพระองค์ 16 พระเจ้า ทรงกระทำให้อใจของข้าอ่อน เปเลียว องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้กระทำให้ข้าสะทกสะท้าน 17 เพราะข้ามิได้ถูกตัดขาด ก่อน ความมืดมาถึง และพระองค์มิได้ทรงปิดบังความมืดทึบไว้จากหน้าข้า”

24

โยบปรนว่าพระเจ้าทรงเมินเฉยต่อความชั่วร้าย

1 “เมื่อวาระกำหนดไม่ปิดบังไว้จากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ทำไมบรรดาผู้ที่รู้จักพระองค์ไม่เห็นวันกำหนดของพระองค์ 2 มีคนที่ย้ายหลักเขต เขายึดฝูงแพะแกะพาไปเลี้ยง 3 เขาไล่ต้อนลาของคนกำพร้าพ่อไป เขาเอาวัวของหญิงม่ายไปเป็นประกัน 4 เขาผลักคนขัดสนออกนอกถนน คนยากจนแห่งแผ่นดินโลกต่างก็ซ่อนตัวหมด 5 ดุเถิด ตั้งลาป่าอยู่ในถิ่นทุรกันดาร คนยากจนนั้นออกไปทำงานพยายามหาอาหาร ถิ่นแห่งแล้งให้อาหารแก่เขาและบุตรทั้งหลายของเขา 6 เขาทั้งหลายเก็บหญ้าแห้งในที่ในทุ่ง และเขาเล็มสวนองุ่นของคนชั่ว 7 เขาทำให้คนที่เปลือยกายนอนตลอดคืนโดยไม่มีเสื้อผ้า และไม่มีผ้าห่มกันหนาว 8 เขาเปียกฝนแห่งภูเขา และเกาะหินอยู่เพราะขาดที่กำบัง 9 มีผู้ฉวยเด็กกำพร้าพ่อไปจากอก และเอาของประกันจากคนยากจน 10 เขาทั้งหลายทำให้เขาเดินเปลือยกายไปโดยไม่มีเสื้อผ้า เขาก็แบกฟ่อนข้าวไปจากคนที่หิว 11 เขาทำน้ำมันอยู่ท่ามกลางกำแพงของ

พวกเขา เขาย่ำอยู่ที่ป่อย่าองุ่น แต่เขาต้องทนความกระหาย
12 คน คร่ำครวญออกมาจากที่ในเมือง และจิตใจของคน
บาดเจ็บร้องขอ แต่พระเจ้ามิได้สนพระทัยในความโง่เขลา
ของเขา 13 เขาอยู่ในพวกที่กบฏต่อความสว่าง ที่ไม่คืนเคย
กับ ทาง ของ ความ สว่าง นั้น และ มิได้ อยู่ใน ทาง ของ ความ
สว่างนั้น 14 ฆาตกร ลุก ขึ้น มา แต่เข้าตรู่ เขาฆ่าคนยากจน
และคนขัดสน และในกลางคืนเขาเป็นเหมือนขโมย 15 ตา
ของผู้ลวงประเวณีคอยเวลาพลบค่ำ กล่าวว่า 'ไม่มีตาใดจะ
เห็นข้า' และเขาก็ปลอมหน้าของเขา 16 ในยามมืดเขาซุด
เข้าไปในเรือนซึ่งเขาหมายไว้สำหรับตนเองในเวลากลางวัน
เขาไม่รู้จักความสว่าง 17 เพราะเงามัจจุราชเป็นเหมือนเวลา
เช้าแก่เขาทุกคน ถ้าใครรู้จักเขา เขาก็เป็นความสยดสยอง
ของเงามัจจุราช 18 เขารวดเร็วดุจดั่งน้ำมากหลาย ส่วนแบ่ง
ของเขา ถูก สाप ใน แผ่น ดิน เขา ไม่ หัน หน้า ไป สู่ สวน องุ่น
ของเขา 19 ความ แห้ง แล้ง และ ความ ร้อน ฉวย เอา น้ำ หิมะ
ไป ฉนัใด แदन คน ตาย ก็ ฉวย เอา ผู้ กระทำ บาป ไป ฉนั นั้น
20 ครรภ์จะลื้มเขา ตัวนอนจะกินเขาอย่างอโรย ไม่มีใคร
จำเขาได้ต่อไป ความชั่วจะหักลงเหมือนต้นไม้ 21 เขาริด
เอาจากหญิงหมั้นที่ไม่มีลูก และไม่ทำดีอะไรให้แก่หญิงม่าย
22 เขาได้ทำลายคนที่มีกำลังด้วยอำนาจของตน เขาลุกขึ้น
แล้วไม่มีใครมั่นใจเรื่องชีวิตของตน 23 พระเจ้าทรงประทาน
ความปลอดภัยให้เขา และเขาก็พึงอยู่ และพระเนตรของ
พระองค์อยู่บนหนทางของเขา 24 เขาทั้งหลายถูกยกย่อง
ขึ้นครู่หนึ่ง แต่ก็ต้องสิ้นไปและถูกนำลงมา เขาถูกเอาออก
ไปจากทางเหมือนคนอื่นๆ และถูกตัดออกเหมือนยอดรวง
ข้าว 25 แล้วบัดนี้ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น ใครจะพิสูจน์ได้ว่าข้ามูสา

และสำแดงว่าสิ่งที่ข้ากล่าวนั้นไร้สาระ”

25

บิลดัตบอกโยบว่ามนุษย์ไม่สามารถรู้จักพระเจ้าได้

1 แล้วบิลดัตคนชูอาห์ตอบว่า 2 “พระเจ้าทรงอำนาจในการ ครอบครอง และทรงให้ ย่ำเกรง พระองค์ ทรงกระทำ สันติภาพ ใน สวรรค์ เบื้อง สูง ของ พระองค์ 3 กองทัพ ของ พระองค์มีจำนวนหรือ ความสว่างของพระองค์มิได้ส่องมา เหนือ ผู้ใด บ้าง 4 แล้ว มนุษย์ จะชอบ ธรรม ต่อ พระพักตร์ พระเจ้าได้อย่างไร คนที่เกิดจากผู้หญิงจะสะอาดได้อย่างไร 5 ดุเถิด ถึง แมื่อดวง จันทรก็ไม่มี ความ สุกใส และ ดวงดาว ก็ไม่บริสุทธิ์ใน สาย พระเนตร ของ พระองค์ 6 มนุษย์จะ ยิ่ง สะอาดน้อยกว่านั้น เท่าใด ผู้เป็นเพียงตัวด้กแต่ และบุตร ของมนุษย์เล่า ผู้เป็นเพียงตัวหนอน”

26

โยบกล่าวซ้ำว่าท่านเชื่อในพระเจ้า

1 แล้ว โยบ ตอบว่า 2 “ท่าน ได้ ช่วย ผู้ไม่มีกำลัง มาก จริง หนอ ท่าน ได้ ช่วย แขน ที่ไม่มีแรง แล้ว หนอ 3 ท่าน ให้ คำ ปรึกษา แก่คนที่ไม่ มี สติปัญญา และได้ให้ ความ รู้มาก ที่สัมฤทธิ์ผล จริงหนอ 4 ท่าน เปล่งวาจาออกมาแก่ใครเล่า และวิญญาน ของ ใคร ได้ ออก มา จากท่าน 5 ชาวแดน คน ตาย เบื้องล่าง สะทก สะท้าน ใต้ น้ำ และชาวเมืองนั้น 6 นรก เปลือยอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า และแดนพินาศไม่มีผ้าห่ม 7 พระองค์ทรง คลี ทาง เหนือ ออก คลุม ที่ เว้งว้าง และ แขนว โลก ไว้ เหนือ ที่ว่าง เปล่า 8 พระองค์ทรง มัด น้ำ ไว้ ใน เมฆ ทึบ ของพระองค์ และเมฆนั้นก็ ไม่ขาดวันไป 9 พระองค์ทรงคลุม

หน้าของพระที่นั่ง และคลีเมฆของพระองค์ออกคลุมมันไว้
 10 พระองค์ทรงขีดปริมณฑลไว้บนพื้นน้ำ ณ เขตระหว่าง
 ความสว่างและความมืด 11 เส้าฟ้าก็หวั่นไหวและประหลาด
 ใจ เมื่อ พระองค์ ทรง ขนาบ 12 พระองค์ทรง ปราบ ทะเล ให้
 สงบด้วยอำนาจของพระองค์ พระองค์ทรงตีคนจ้องหอง
 ด้วยความเข้าพระทัยของพระองค์ 13 พระองค์ทรงตกแต่ง
 ฟ้า สวรรค์ ด้วย พระ วิญญาณ ของ พระองค์ พระหัตถ์ของ
 พระองค์ทรงสร้างพญานาคที่ขด 14 ดูเถิด เหล่านี้เป็นเพียง
 พระราชกิจฉิวเผินของพระองค์ เราได้ยินถึงพระองค์ก็เป็น
 เพียงเสียงกระซิบ ใครจะเข้าใจถึงฤทธิ์ที่มปนาทอันเกรียง
 ไกรของพระองค์ได้”

27

ความจริงใจของโยบ

1 และโยบได้กล่าวกลอนภาษิตของตนอีกว่า 2 “พระเจ้า
 ทรง พระชนม์อยู่แน่ฉันใด คือ พระองค์ผู้ทรง นำ ความ
 ยุติธรรม อัน ควร ตก แก่ ข้า ไป เสีย และ องค์ผู้ทรง
 มหิทธิฤทธิ์ทรง พระชนม์อยู่แน่ฉันใด คือ ผู้ทรง ทำใจ ข้า
 ให้ขมขื่น 3 เพราะลมหายใจ ยัง อยู่ใน ตัว ข้า ตราบ ใด และ
 ลมปราณจากพระเจ้ายังอยู่ในรูจมูกของข้าตราบ ใด 4 ริม
 ฝีปากของข้าจะไม่พูด ความเท็จ และลิ้นของข้าจะไม่เปล่ง
 คำหลอกลวง 5 ขอพระเจ้าอย่ายอมให้ข้าเห็นว่าท่าน เป็น
 ฝ่ายที่ถูกเลย ข้าจะไม่ทิ้ง ความสัตย์จริงของข้าจนข้าตาย
 6 ข้ายึดความชอบธรรมของข้าไว้มั่นไม่ยอมปล่อยไป จิตใจ
 ของข้าไม่ตำหนิข้า ไม่ว่าวันใดในชีวิตของข้า 7 ขอให้ศัตรูของ
 ข้าเป็นเหมือนคนชั่ว และขอให้ผู้ที่ลุกขึ้นต่อสู้ข้าเป็นเหมือน
 คนอธรรม

คนหน้าซื่อใจคดขาดความหวัง

8 เพราะอะไร จะเป็น ความหวัง ของ คน หน้า ซื่อ ใจ คด แม้ว่า เขา ได้ ทำไร แล้ว เมื่อ พระเจ้า ทรง เอา ชีวิต ของ เขา ไป 9 พระเจ้า จะ ทรง ฟัง เสียง ร้อง ของ เขา หรือ เมื่อ ความ ยาก ลำบาก มา สู่เขา 10 เขา จะ ปิติยินดีใน องค์กรผู้ทรง มหิทธิฤทธิ์หรือ เขาจะกราบทูลพระเจ้าทุกเวลาหรือ 11 ข้า จะ สอน ท่าน ทั้ง หลาย โดย พระหัตถ์ ของ พระเจ้า ข้า จะ ไม่ ปิดบัง พระดำริขององค์กรผู้ทรง มหิทธิฤทธิ์ 12 ดูเถิด ท่านทุก คน ได้เห็นเองแล้ว ทำไมท่านจึงเหลวไหลสิ้นเชิงทีเดียวเล่า 13 ต่อพระเจ้า นี่เป็นส่วนของคนชั่ว และมรดกซึ่งผู้บิบบังคับ จะได้รับจากองค์กรผู้ทรง มหิทธิฤทธิ์ 14 ถ้าลูกหลานของเขา เพิ่มขึ้น ก็เพื่อถูกดาบ และลูกหลานของเขาก็หาไม่พอกิน 15 คนของเขาที่เหลื่ออยู่ ความตายก็จะฝังเขาเสีย และ ภรรยาฆ่าย ทั้งหลาย ของ เขา จะ ไม่ คร่ำครวญ 16 ถึง เขา จะ กอบโกยเอาเงินไว้มากอย่าง ผงคลีดิน และกอง เสื้อผ้า ไร่ ดั่งดินเหนียว 17 เขาจะกองไว้ก็ได้ แต่คนชอบธรรมจะสวม และคนไร้ผิดจะแบ่งเงินกัน 18 เขาสร้างบ้านเหมือนนอนอย่าง ตัวมอด เหมือนนอนอย่างเพิงที่คนยามสร้าง 19 คนมั่งคั่งจะนอน ลง แต่เขาจะไม่ถูกรวบรวมไว้ เขาลืมตาของเขาขึ้น และเขา ไม่อยู่แล้ว 20 ความสยดสยองท่วมเขาเหมือนน้ำมากหลาย ในกลางคืนพายุหอบเขาไป 21 ลมตะวันออกหอบเขาขึ้น และ เขาก็จากไป เหมือนพายุมันก็กวาดเขาออกไปจากที่ของ เขา 22 พระเจ้าจะทรงเหวี่ยงเขาอย่างไม่ปราณี เขาจะหนีจาก พระหัตถ์ของพระองค์ 23 คนจะตบมือเยาะเย้ยเขา และเย้ย หยันเขาออกไปจากที่ของเขา”

28

สติปัญญาเป็นของประทานจากพระเจ้า

1 “แน่ละ ต้อง มี เหมือน สำหรับ แร่เงิน และ มี สำหรับ ทองคำที่เขาถลุง 2 เขาเอาเหล็กมาจากพื้นดิน และถลุงทอง สัมฤทธิ์จากแร่ดิบ 3 มนุษย์กำจัดความมืด และค้นหาไปยัง เขตไกลที่สุด ค้นแร่ดิบในที่มืดครึ้มและเงามัจจุราช 4 เขาขุด ปล่องไกลจากที่ฝูงคนอาศัยอยู่ คนสัญจรไปมาลิ้มเขาแล้ว เขาแขวนอยู่แกว่งไปแกว่งมาไกลจากฝูงคน 5 ฝ่ายแผ่นดิน นั้นมีอาหารออกมา แต่ภายใต้ก็คว่ำอย่างถูกไฟไหม้ 6 ก้อน หินของที่นั่นเป็นที่อยู่ของพลอยไพฑูรย์ และมันมีผงทองคำ 7 ทางนั้นไม่มีเหยี่ยวรู้ และไม่มีตาเหยี่ยวดាំมองเห็น 8 ลูก สิงโตไม่เคยเดินที่นั่น สิงโตดุร้ายไม่ผ่านมาที่นั่น 9 คนยื่นมือ ที่หินแข็ง และทำลายภูเขา ลงถึง ราก 10 เขาขุดลำรางไว้ ในหิน และตาของเขา เห็น ของ ประเสริฐทุกอย่าง 11 เขากันตาน้ำไว้ เพื่อมิให้มันน้ำย่อย และสิ่งที่ปิดบังไว้ เขานำมา ให้แจ้ง 12 แต่จะพบพระปัญญาที่ไหน และที่ของความเข้าใจ อยู่ที่ไหน 13 มนุษย์ไม่รู้จึกค่าของพระปัญญา และใน แผ่น ดินของคนเป็นก็หาไม่พบ 14 บาดาลพูดว่า ‘ที่ข้าไม่มี’ และ ทะเลกลกล่าวว่า ‘ไม่อยู่กับข้า’ 15 จะเอาทองคำซื้อก็ไม่ได้ และ จะชั่งเงินให้ตามราคาก็ไม่ได้ 16 จะตีราคา เป็นทอง คำโอ พิรีก็ไม่ได้ หรือเป็นพลอยสีน้ำข้าวประเสริฐหรือพลอยไพฑูร ย์ก็ไม่ได้ 17 จะเทียบเท่าทองคำและแก้วผลึกก็ไม่ได้ หรือจะ แลกกับเครื่องทองคำเนื้อดีก็ไม่ได้ 18 อย่าเอ่ยถึงหินปะการัง และไข่มุกเลย ค่าของพระปัญญาสูงกว่ามุกดา 19 บุษราคัม แห่งเมืองเอธิโอเปีย ก็เปรียบกับพระปัญญาไม่ได้ หรือจะ ตีราคาเป็นทอง คำบริสุทธิ์ก็ไม่ได้ 20 ดังนั้นพระปัญญา มา จากไหนเล่า และที่ของความเข้าใจอยู่ที่ไหน 21 เป็นสิ่งที่ ช่อนพ้นจากตาของสิ่งที่มีชีวิตทั้งปวง และปิดบังไว้จากนก

ในอากาศ ²² แดนพิณาศ และมัจจุราช กล่าวว่า ‘เราได้ยินเสียงลือเรื่องพระปัญญากับหูของเรา’ ²³ พระเจ้าทรงทราบทางไปหาพระปัญญานั้น และพระองค์ทรงทราบที่อยู่ของพระปัญญาด้วย ²⁴ เพราะพระองค์ทอดพระเนตรไปถึงที่สุด ปลาย แผ่นดิน โลก และทรงเห็น ทุกสิ่งที่ใต้ฟ้าสวรรค์ ²⁵ ใน เมื่อ พระองค์ ทรง กำหนด น้ำหนัก ให้แก่ลม และทรงกะน้ำ ด้วย เครื่อง ตวง ²⁶ เมื่อ พระองค์ ทรง สร้าง กฎ ให้ฝน และสร้างทางไว้ให้แสงแลบของฟ้าผ่า ²⁷ แล้วพระองค์ทอดพระเนตรพระปัญญาและทรงประกาศ ทรงสถาปนาไว้และทรง วิจัย ²⁸ และ พระองค์ ตรัส กับ มนุษย์ว่า ‘ดูเถิด ความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า นั่นแหละคือพระปัญญา และที่จะหันจากความชั่ว คือความเข้าใจ’ ”

29

โยบแก้คำกล่าวหาผิด

¹ แล้วโยบก็กล่าวกลอนภาษิตของท่านอีกว่า ² “โอ ข้าวยาก จะอยู่อย่างแต่ละเดือนที่ ผ่าน ไป อย่าง ใน สมัย เมื่อพระเจ้าทรงพิทักษ์ข้า ³ เมื่อประทีปของพระองค์ส่องเหนือศีรษะข้า และข้า เดิน ฝ่า ความมืด ไป ด้วย ความสว่างของพระองค์ ⁴ อย่างข้าเมื่อครั้งยังหนุ่มแน่นอยู่ เมื่อความลึกลับแห่ง พระเจ้า ทรง อยู่ เหนือ เต้นท์ ของ ข้า ⁵ เมื่อ องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ยังอยู่กับข้า และลูกหลานห้อมล้อมข้า ⁶ เมื่อเขาล้าง ย่าง เท้า ของ ข้า ด้วย นม ชั่น และ ก้อน หิน เท อาร น้ำ มัน ออก ให้ข้า ⁷ เมื่อข้าออกมายังประตูเมือง เมื่อข้าเตรียมที่นั่งของข้าที่ถนน ⁸ คนหนุ่มๆเห็นข้าแล้วก็หลีกไป คนสูงอายุลุกขึ้นยืน ⁹ เจ้านายหยุดพูด เขามีมือปิดปากของตนไว้ ¹⁰ เสียงของขุนนางก็สงบลง และสิ้นของเขาก็เกาะติดเพดานปาก

11 เมื่อहुได้ยินแล้ว ต่างก็ว่าข้าเป็นสุข และเมื่อตาดู ก็ยกย่องข้า 12 เพราะว่า ข้าช่วย คนยากจน ที่ร้องให้ช่วย และเด็กกำพร้าพ่อที่ไม่มีใครอุปถัมภ์เขา 13 พรของคนที่จวนพินาศ ก็มาถึงข้า และข้าเป็นเหตุให้จิตใจของหญิงม่ายร้องเพลงด้วยความชื่นบาน 14 ข้าสวมความชอบธรรม และมันก็ห่อหุ้มข้าไว้ ความยุติธรรมของข้าเหมือนเสื้อคลุมและผ้าโพกศีรษะ 15 ข้าเป็นนัยน์ตาให้คนตาบอด และเป็นเท้าให้คนง่อย 16 ข้าเป็นบิดาให้คนขัดสน และข้าสอบสวนเรื่องของผู้ที่ข้าไม่รู้จัก 17 ข้าหักขากรรไกรของคนชั่ว และได้ดึงเอาเหยื่อจากฟันของเขา 18 แล้วข้าคิดว่า 'ข้าจะตายในรังของข้า และข้าจะทวีวันเวลาของข้าอย่างทราย 19 รากของข้าจะแผ่ไปถึงน้ำ มีน้ำค้างบนกิ่งของข้าตลอดคืน 20 สง่าราศีของข้าสดชื่นอยู่กับข้า และคันธนูของข้าใหม่เสมออยู่ในมือข้า' 21 คนทั้งหลายเจียหูฟังข้าและคอยอยู่ และเจียบอยู่ ฟังคำปรึกษาของข้า 22 หลังจากที่ข้าพูดแล้ว เขาก็ไม่พูดอีกเลย และคำของข้าก็กลั่นลงมาเหนือเขา 23 เขาคอยข้าเหมือนคอยฝน เขาอ้าปากของเขาเหมือนอย่างรอรับน้ำฝน ชุกปลายฤดู 24 ถ้าข้าหัวเราะเยาะเขา เขาก็ไม่ยอมเชื่อ และสีหน้าอันฟ้องไสของข้า เขาก็มิได้ทำให้หม่นหมองลง 25 ข้าเลือกทางให้เขา และนั่งเป็นหัวหน้า และอยู่อย่างกษัตริย์ท่ามกลางกองทหาร อย่างผู้ที่ปลอบโยนคนที่คร่ำครวญ”

30

ความมั่งมีของโยบกลายเป็นความยากจน

1 “แต่เดี๋ยวนี้เขาเยาะข้า คือคนที่อ่อนกว่าข้านะ คนที่ข้าจะเหยียดหยามพ่อของเขา ถึงกับไม่ยอมให้อยู่กับสุนัขที่เฝ้าฝูงแพะแกะของข้า 2 ข้าจะได้อะไรจากกำลังมือของเขาทั้งหลาย คือของคนที่เรียวแรงเขาหมดไปแล้ว 3 เพราะ

เหตุ ความขาดแคลน และหิวโหย พวกเขา จึงอยู่อย่างโดดเดี่ยว เมื่อก่อนเขาหนีไปยังถิ่นทุรกันดารซึ่งรกร้างและถูกทิ้งไว้เสียเปล่า⁴ เขาเก็บผักชะครามซึ่งอยู่กับพุ่มไม้ และเอารากต้นไม้จำพวกสนจุนิเปอร์มาเป็นอาหาร⁵ เขาถูกขับไล่ออกไปจากท่ามกลางคน (มีคนตะโกนตามเขาไปอย่างตามโจร)⁶ ฉะนั้น เขาต้องพักอยู่ที่ลำละหาน ในโพรงดิน และชอกหิน⁷ เขาร้องอยู่ท่ามกลางพุ่มไม้ เขาเบียดกันอยู่ภายใต้ต้นตำแย⁸ เขาเป็นลูกของคนถ้อย เออ เป็นลูกของคนเสียชื่อ เขาถูกกวาดออกไปเสียจากแผ่นดิน⁹ และบัดนี้ข้ากลายเป็นเพลงเยาะเย้ยของเขา เออ ข้าเป็นคำครหาของเขา¹⁰ เขาทั้งหลายสะอิดสะเอียนข้า และเห็นห่างจากข้า เขาไม่รังรอที่จะถ่มน้ำลายลงหน้าของข้า¹¹ เพราะพระเจ้าทรงหย่อนสายธนูของข้า และให้ข้าตกต่ำ เขาทั้งหลายก็เหวี่ยงความขังคิดเสียต่อหน้าข้า¹² คนหนุ่มลุกขึ้นข้างขวามือของข้า เขาผลักต้นเท้าของข้าออกไป เขาเหวี่ยงทางแห่งความพินาศไว้ต่อสู้ข้า¹³ เขาฟังทางเดินของข้า เขาเสริมภัยพิบัติให้ข้า ไม่มีผู้ใดช่วยเขาไว้เลย¹⁴ เขามาหาข้าอย่างกับน้ำที่ทะเลลึกเข้ามาอย่างเต็มที เขากลึงตัวเข้ามาหาข้าท่ามกลางซากปรักหักพัง¹⁵ ความสยดสยองต่างๆ หันมาใส่ข้า จิตใจของข้าถูกเขาติดตามอย่างลมตาม และความเจริญรุ่งเรืองของข้าสูญไปเสียอย่างเมฆ¹⁶ บัดนี้จิตใจของข้าก็ละลายไป วันแห่งความทุกข์ใจยึดตัวข้าไว้¹⁷ กลางคืน กระตุกข้าทะเลไป และความเจ็บปวดที่แทะข้า นั้นไม่หยุดพักเลย¹⁸ เครื่องแต่งกายของข้าเสียรูปไปด้วยความรุนแรงแห่งโรคนี้ มันมัดข้าอย่างผ้าคอเสื้อรัดข้า¹⁹ พระเจ้าทรงเหวี่ยงข้าลงในปลัก และข้าก็กลายเป็นเหมือนผงคลีและขี้เถ้า²⁰ ข้าพระองค์ร้องทูล พระองค์ และพระองค์หา

ทรง สดับ ข้าพระองค์ไม่ ข้าพระองค์ยืน ขึ้น และพระองค์
หา ทรง มอง ไม่ ²¹ พระองค์กลับ ทรง ดูร้าย ต่อ ข้า พระองค์
พระองค์ทรงต่อต้านข้าพระองค์ด้วยพระหัตถ์ทรงฤทธิ์ของ
พระองค์ ²² พระองค์ทรงชูข้าพระองค์ขึ้นเหนือลม และทรง
ให้ข้าพระองค์ซีลม และทรงให้ตัวข้าพระองค์ละลายไป ²³ ข้า
พระองค์ทราบแล้วว่าพระองค์จะทรงให้ข้าพระองค์ตายเสีย
และให้ไปสู่งที่กำหนดของคน เป็นทั้งปวง ²⁴ ถึง ภาระนั้น เขา
จะไม่ยื่นมือของเขาก่อช่วยคนในแดนคนตาย ถึง แม้ว่า
พวก เขา ร้องขอ ความ ช่วยเหลือ ใน ท่า มกลาง กัย พิบัติของ
เขา ²⁵ ข้ามิได้ร้องให้เพื่อผู้ที่วันเวลาของเขายากเย็นหรือ จิต
ใจของข้ามิได้โศกสลดเพื่อคนขัดสนหรือ ²⁶ แต่เมื่อข้ามอง
หาของดี ของร้ายก็มาถึง และเมื่อข้าคอยความสว่าง ความ
มืดก็มาถึง ²⁷ จิตใจของข้าร้อนรุ่มไม่เคยสงบเลย วันแห่ง
ความทุกข์ใจมาพบข้า ²⁸ ข้าได้ไว้ทุกข์ มิใช่ด้วยแดด ข้ายืน
ขึ้นในที่ชุ่มนุมน และร้องขอความช่วยเหลือ ²⁹ ข้าเป็นพี่
น้องกับมังกร และเป็นเพื่อนกับนกเค้าแมว ³⁰ ผิวหนังของ
ข้าดำ กระดูกของข้าร้อนอย่างไฟไหม้ ³¹ เพราะฉะนั้นเสียง
พิณเขาคู่ของข้ากลายเป็นเสียงโหยไห้ และเสียงขลุ่ยของ
ข้ากลายเป็นเสียงของผู้ที่ร้องไห้”

31

โยบปกป้องความซื่อสัตย์ของตนเอง

¹ “ข้า ได้ ทำ พันธ สัญญา กับนัยน์ ตา ของ ข้า แล้ว ข้า
จะ มอง หยิง พรหมจรรย์ได้อย่างไร ² อะไร จะ เป็น ส่วน ของ
ข้า จาก พระเจ้า เบื้อง บน และ เป็น มรดก ของ ข้า จาก
องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ณ ที่สูง ³ มิใช่ยกยันตรายสำหรับคน
ชั่ว และ กัย พิบัติสำหรับ คน ที่ กระทำ ความ ชั่ว ข้า ดอก หรือ
⁴ พระองค์มิทรงเห็นทางที่ข้าไป และนับฝีก้าวของข้าดอก

หรือ 5 ถ้าข้าได้ดำเนินไปกับความไร้สาระ และเท้าของข้า
เร่งไปสู่ความหลือกวาง 6 ก็ขอให้เอาข้าซึ่งด้วยตราชูเที่ยง
ตรง และขอพระเจ้า ทรง ทราบ ความ ซื่อสัตย์ของข้า 7 ถ้า
อย่างเท้าของข้าหันออกไปจากทาง และจิตใจของข้าดำเนิน
ตามนัยน์ตาของข้า และถ้าความด่างพร้อยใดๆเกาะติดมือ
ข้า 8 ก็ขอให้ข้า หวาน และให้ คน อื่นกิน และขอให้สิ่งที่
งอกขึ้น เพื่อข้า ถูก ถอน ราก เอา ไป 9 ถ้าใจของข้า ถูก ล้อ
ชวน ไปหาผู้หญิง และข้าได้ ชุ่ม อยู่ ที่ ประตู่ เพื่อน บ้าน ของ ข้า
10 แล้ว ก็ ขอให้ ภรรยา ของ ข้า ไม่ แบ่ง ให้ คน อื่น และให้ คน อื่น
โถมทับนาง 11 เพราะนั่น เป็น ความ ผิด ที่ร้าย กาจ และ เป็น
ความ ชั่ว ชั่ว ที่ ผู้ พิพากษา ต้อง ปรับ โทษ 12 เพราะนั่น จะ เป็น
ไฟ ผลาญ ให้ ไป ถึง แดน พิณาศ และ จะ ถอน ราก ผล เพิ่ม พูน
ทั้ง ปวง ของ ข้า 13 ถ้า ข้า ดู ถูก เรื่อง ของ ทาส หรือ ทาส หญิง
ของ ข้า เมื่อ เขา นำ มา ร้อง ทุกข์ ต่อ ข้า 14 เมื่อ พระเจ้า ทรง
ลุก ขึ้น แล้ว ข้า จะ ทำ อะไร ได้ เมื่อ พระองค์ ทรง สอบถาม
ข้า จะ ทูล ตอบ พระองค์ อย่างไร 15 พระองค์ ผู้ ทรง สร้าง ข้า ใน
ครรภ์ มิ ได้ ทรง สร้าง เขา หรือ มิใช่ พระองค์ องค์ เดียว เท่านั้น
หรือ ที่ ทรง สร้าง เรา ทั้ง สอง ใน ครรภ์ 16 ถ้า ข้า ได้ หนอง เหนียว
สิ่ง ไฉน ที่ คน ยาก จน ยาก ได้ หรือ ได้ กระทำ ให้ นัยน์ตา ของ
หญิง ม่าย มอง เสีย เปล่า 17 หรือ ข้า รับ ประทาน อาหาร ของ
ข้า แต่ ลำพัง และ คน กำพร้า พ่อ มิ ได้ ร่วม รับ ประทาน อาหาร
นั้น ด้วย 18 (เพราะ ตั้งแต่ เด็ก มา เขา เติบ โต ขึ้น กับ ข้า อย่าง
อยู่ กับ พ่อ และ ข้า ได้ เป็น ผู้ เนะ นำ เธอ ตั้งแต่ ครรภ์ มารดา
ของ ข้า) 19 ถ้า ข้า เห็น คน หนึ่ง คน ไต พิณาศ เพราะ ขาด เสื้อ ผ้า
หรือ เห็น คน ชัดสน ไม่มี ผ้า คลุม กาย 20 ถ้า บั้น เหว ของ เขา
มิ ได้ อวยพร แก่ ข้า และ ถ้า เขา มิ ได้ บอ กว่า ด้วย ขน แกะ ของ
ข้า 21 ถ้า ข้า ยก มือ ขึ้น และ ต้อง คน กำพร้า พ่อ เพราะ ข้า เห็น

ความ สนับ สนุนที่ประตุ เมือง ²² แล้ว ก็ให้กระตุก ไพลาร้า หลุดจาก บ่า ของ ข้า และ ให้ แขน ของ ข้า หัก หลุด จาก ข้อ ต่อ เสีย เกิด ²³ เพราะ ข้า สยดสยอง ด้วย ภัย พิบัติ ที่ มา จาก พระเจ้า และ ด้วย เหตุ ความ โอ้อำ ทรการ ของ พระองค์ ข้า ทำอะไร ไม่ได้ ²⁴ ถ้า ข้า กระทำ ให้ ทองคำ เป็น ที่ ใฝ่ใจ หรือ พุด กับ ทองคำ เนื่อ ดี ว่า ‘ท่าน เป็น ที่ วางใจ ของ ข้า’ ²⁵ ถ้า ข้า เปรม ปริติ เพราะ สมบัติ ของ ข้า มากมาย หรือ เพราะ มือ ของ ข้า ได้ มา มาก ²⁶ หรือ ข้า เฟ่งดวง อาทิตย์ เมื่อ ส่อง แสง หรือ ดวง จันทร์ เมื่อ เคลื่อน ไป อย่าง สง่า ²⁷ และ จิตใจ ของ ข้า ถูก ล่อ ขวน อยู่ อย่าง ลับๆ และ ปาก ของ ข้า จุบ มือ ของ ข้า ²⁸ นี่ เป็น ความ ชั่ว ช้ำ ด้วย ที่ ผู้ พิพากษา จะ ต้อง ปรับ โทษ เพราะ ข้า คง ต้อง ปฏิเสธ พระเจ้า เบื้อง บน ²⁹ ถ้า ข้า เปรม ปริติ เมื่อ ผู้ ที่ เกลียด ชัง ข้า นั้น พิณาศ หรือ ลิง โลด เมื่อ เหตุ ร้าย มา ทน เขา ³⁰ ข้า ไม่ ยอม ให้ ปาก ของ ข้า บาบ ไป โดย ขอ ชีวิต ของ เขา ด้วย คำ สาป แข่ง ³¹ ถ้า คน แห่ง เติ่น ที่ ของ ข้า มี ได้ กล่าว ว่า ‘โอ ยังมี ใคร ที่ ไหน ที่ กิน เนื้อ ของ นาย ไม่ อิ่ม’ ³² คน ต่าง ถิ่น มิ ได้ พัก อยู่ ใน ถนน ข้า เปิด ประตู ให้ แก่ คน เดิน ทาง ³³ ถ้า ข้า ปิด บัง การ ละเมิด ของ ข้า อย่าง อาตัม ด้วย ช่อน ความ ชั่ว ช้ำ ของ ข้า ไว้ ใน ออก ของ ข้า ³⁴ เพราะ ข้า กลัว มวลชน และ กลัว ที่ ครอบ ครว ต่างๆ จะ เหยียด หยาม ข้า ข้า จึง นิ่ง เสีย ไม่ ออก ไป พ้น ประตู บ้าน ³⁵ โอ ข้า ยาก ให้ สัก คน หนึ่ง ฟัง ข้า ดู เกิด ความ ปรารถนา ของ ข้า คือ ของ คน ผู้ ทรง มหิ ทธิ ฤทธิ์ ตอบ ข้า ข้า ยาก ได้ คำ สำ นวน ฟ้อง ข้า ซึ่ง คู่ ความ เขียน ขึ้น ³⁶ ข้า จะ ใส่ บ่า แบก ไป แน่ ที่ เดียว ข้า จะ มัด มั่น ไว้ ต่าง มง กฏ ³⁷ ข้า จะ แจ้ง จำนวน ฝี ก้าว ของ ข้า แก่ พระองค์ ข้า จะ เข้า ไป ฝ้า พระองค์ อย่าง เป็น เจ้า นาย ³⁸ ถ้า ที่ ดิน ของ ข้า ร้อง กล่าว โทษ ข้า และ ร้อง ไถ ใน นั้น ร้อง ให้ ด้วย กัน ³⁹ ถ้า ข้า กิน ผลิ ตผล ของ มัน ด้วย มิ ได้ เสีย เงิน และ กระทำ

ให้เจ้า ของ ที่ดินเดิม นั้น เสีย ชีวิต ⁴⁰ ก็ขอ ให้มี ต้น ฝัก หนาม
งอก แทน ชาว สาลี และ หนาม หน่อ แข็ง แทน ชาว บาร เลย์” จบ
ถ้อยคำของโยบ

32

เอลิฮูมากล่าวฝ่ายพระเจ้า

¹ ดังนั้น บุรุษ ทั้ง สาม ก็ หยุด ตอบ โยบ เพราะ โยบ ชอบ
ธรรม ใน สายตา ของ ตนเอง ² แล้ว เอลิฮู บุตร ชาย บารา
เคล คน บุษิ ครอบ ครว ราม ก็ โกรธ เขา โกรธ โยบ เพราะ ทำ
นอ้าง ตัว ว่า ชอบ ธรรม หา ไซ้ พระเจ้า ไม่ ³ เขา โกรธ สหาย
สาม คน ของ โยบ ด้วย เพราะ เขา ทั้ง หลาย ตอบ ไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่
เขา หา ว่า โยบ ผิด ⁴ ฝ่าย เอลิฮู คอย จน โยบ พุด จบ เพราะ
พวก เขา แก่ กว่า ตน ⁵ และ เมื่อ เอลิฮู เห็น ว่า ไม่มี คำ ตอบ ใน
ปาก ของ บุรุษ ทั้ง สาม นี้ แล้ว เขา จึง โกรธ ⁶ และ เอลิฮู บุตร
ชาย บารา เคล คน บุษิ กล่าว ว่า “ข้าพเจ้า ยัง เยาว รั่ว ย และ
ท่าน สูง อายุ แล้ว เพราะ ฉะนั้น ข้าพเจ้า เกรง กลัว ที่ จะ กล่าว
ความ คิด เห็น ของ ข้าพเจ้า แก่ ท่าน ⁷ ข้าพเจ้า ว่า ‘ขอ ให้ รั่ว พุด
เถิด และ ให้ ปี หลาย ปี สอน สติ ปัญญา’ ⁸ แต่ มี จิต วิญญา ณ
ใน มนุษย์ การ ดล ใจ จาก องค์ ผู้ ทรง มหิทธิ ฤทธิ์ กระทำ ให้ เขา
เข้าใจ ⁹ ไม่ใช่ ผู้ ยิ่ง ใหญ่ เท่า นั้น ที่ เป็น คน ฉลาด หรือ คน สูง
อายุ เข้าใจ ความ ยุติ ธรรม ¹⁰ เพราะ ฉะนั้น ข้าพเจ้า จึง ว่า ‘ขอ
ฟัง ข้าพเจ้า ขอ ให้ ข้าพเจ้า กล่าว ความ คิด เห็น ของ ข้าพเจ้า
ด้วย’ ¹¹ ดูเถิด ข้าพเจ้า ได้ คอย ฟัง คำ ของ ท่าน ทั้ง หลาย
ข้าพเจ้า เจีย หู ฟัง เหตุ ผล ของ ท่าน ขณะ ที่ ท่าน ค้น หา ว่า จะ พุด
ว่า กระไร ¹² เออ ข้าพเจ้า สนใจ ฟัง ท่าน และ ดูเถิด ไม่มี ผู้ใด
ให้ เหตุ ผล อัน ควร แก่ โยบ ใน พวก ท่าน ไม่มี ผู้ใด ที่ ตอบ คำ
ของ โยบ ได้ ¹³ อย่า เพ้อ พุด นะ ว่า ‘เรา ได้ พบ พระ ปัญญา แล้ว

พระเจ้าทรงผลักเขาลงแล้วมิใช่มนุษย์' 14 เขามีได้ฟังเสียง
 ถ้อยคำของเขาใส่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะไม่ตอบ ถ้อยคำ
 ของเขาด้วยคำพูดของท่าน 15 เขาทั้งหลายก็ตกตะลึง เขา
 ไม่ตอบอีก เขาไม่มีถ้อยคำจะพูดสักคำเดียว 16 และข้าพเจ้า
 จะคอยหรือ (เพราะเขาทั้งหลายไม่พูด เพราะเขายืนอยู่ที่
 นั้น ไม่ตอบอีก) 17 ข้าพเจ้ากล่าวว่า 'ข้าพเจ้าจะให้คำตอบ
 ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะสำแดงความคิดเห็นของข้าพเจ้า
 ด้วย 18 เพราะข้าพเจ้ามีถ้อยคำเต็มตัว จิตใจภายในข้าพเจ้า
 บังคับข้าพเจ้าอยู่' 19 ดูเถิด จิตใจของข้าพเจ้าเหมือนเหล่า
 ฝูงงูซึ่งไม่มีที่ระบายออก เหมือนฝูงงูหนึ่งเหล่าฝูงงูใหม่จะระ
 เบิดอยู่รอมร่อแล้ว 20 ข้าพเจ้าต้องพูดจึงจะได้ความบรรเทา
 ข้าพเจ้าต้องเปิดริมฝีปากขึ้นตอบ 21 ข้าพเจ้าจะไม่แสดงอ
 คติต่อบุคคลใดๆ หรือใช้การประจบสอพลอต่อผู้ใด 22 เพราะ
 ข้าพเจ้าประจบสอพลอไม่ได้ ถ้าทำอย่างนั้น ผู้ทรงสร้างของ
 ข้าพเจ้าจะกำจัดข้าพเจ้าเสียในไม่ช้า"

33

เอลิฮูให้เหตุผลกับโยบ

1 "ท่านโยบเจ้าข้า อย่างไรก็ตาม ก็ตาม ขอฟัง คำของข้าพเจ้า
 และฟัง ถ้อยคำ ทั้ง สิ้น ของ ข้าพเจ้า 2 ดูเถิด บัดนี้ข้าพเจ้า
 ได้ อ้า ปาก สิ้น ภายใน ปาก ของ ข้าพเจ้า ก็พูด 3 ถ้อยคำ
 ของ ข้าพเจ้า สำแดง ความ เทียง ธรรม แห่ง จิตใจ และ ริม
 ฝีปาก ของ ข้าพเจ้า จะ กล่าว ความ รู้ อย่าง จริงใจ 4 พระ
 วิญญาณ ของ พระเจ้า ได้ ทรง สร้าง ข้าพเจ้า และ ลม ปราณ
 ของ องค์ ผู้ทรง มหิทฤฤทธิ ได้ ให้ ชีวิต แก่ ข้าพเจ้า 5 ถ้า ท่าน
 ตอบ ข้าพเจ้า ได้ ก็ตอบ ซี จง ลำดับ ถ้อยคำ ของ ท่าน ต่อ
 หน้า ข้าพเจ้า เชิญเถอะ 6 ดูเถิด ข้าพเจ้า อยู่ อย่าง ท่าน
 ตรงพระพักตร์พระเจ้า พระองค์ทรงปั้นข้าพเจ้าขึ้นมาจาก

ดิน ด้วย เหมือน กัน ⁷ ดูเถิด อย่า ให้ ความ กลัว ข้าพเจ้า
 กระทำให้ ท่าน ตกใจ ข้าพเจ้า จะ ไม่ ชักชวน ท่าน หนัก เกิน
 ไป ⁸ แน่ละ ท่าน พุด ให้ ข้าพเจ้า ฟัง และ ข้าพเจ้า ได้ ยิน เสียง
 ถ้อยคำ ของ ท่าน ว่า ⁹ ‘ข้าพเจ้า สะอาด ปราศ จาก การ ละเมิด
 ข้าพเจ้า บริสุทธิ์ ไม่ มีความ ชั่ว ช้ำ ใน ข้าพเจ้า เลย ¹⁰ ดูเถิด
 พระองค์ ทรง หา เรื่อง กับ ข้าพเจ้า พระองค์ ทรง นับ ว่า ข้าพเจ้า
 เป็น ศัตรู กับ พระองค์ ¹¹ พระองค์ ทรง เอา ทำ ของ ข้าพเจ้า ใส่
 ชื่อ ไว้ และ ทรง เผ่า ดู ทาง ของ ข้าพเจ้า ทั้ง สิ้น’ ¹² ดูเถิด ใน
 เรื่อง นี้ ท่าน ไม่ ยุติ ธรรม เลย ข้าพเจ้า จะ ตอบ ท่าน พระเจ้า
 ใหญ่ ยิ่ง กว่า มนุษย์ ¹³ ทำ ไหม ท่าน จึง โต้ แย้ง กับ พระองค์
 เพราะ พระองค์ ไม่ ทรง รายงาน เรื่อง พระ ราช กิจ ใดๆ ของ
 พระองค์ เลย ¹⁴ เพราะ พระเจ้า ตรัส ครั้ง หนึ่ง เออ สอง ครั้ง
 แต่ มนุษย์ ไม่ หยั่ง รู้ ได้ ¹⁵ ใน ความ ผัน ใน นิมิต กลาง คคืน เมื่อ คน
 หลับ สนธิ เมื่อ เขา เคลิบ เคลิ้ม อยู่ บน ที่นอน ของ เขา ¹⁶ แล้ว
 พระองค์ ทรง เบิก หู ของ มนุษย์ และ ทรง ประทับ ตราคำ สั่ง
 สอน ของ เขา ไว้ ¹⁷ เพื่อ ว่า พระองค์ จะ ได้ หัน ให้ มนุษย์ กลับ
 จาก เป้า หมาย ของ เขา และ ตัด ความ เย่อหยิ่ง ออก เสีย จาก
 มนุษย์ ¹⁸ พระองค์ ทรง ยึด เหนี่ยว วิญญาณ ของ เขา ไว้ จาก
 ปาก แदन คน ตาย และ ยึด ชีวิต ของ เขา ไว้ จาก การ ที่ จะ พินาศ
 ด้วย ดาบ ¹⁹ มนุษย์ ยัง ถูก ตี สอน ด้วย ความ เจ็บ ปวด บน ที่นอน
 ของ เขา ด้วย และ ด้วย ความ เจ็บ ปวด อย่าง สาหัส ใน กระดูก
 ต่างๆ ของ เขา ²⁰ ชีวิต ของ เขา จึง ได้ เบื่อ อาหาร และ จิตใจ
 จึง ได้ เบื่อ อาหาร โอชะ ²¹ เนื้อ ของ เขา ทરุด โทมรม ไป มาก จน
 มอง ไม่ เห็น กระดูก ของ เขา ซึ่ง แล ไม่ เห็น นั้น ก็ โผล่ ออก มา
²² เออ วิญญาณ ของ เขา เข้า ไป ใกล้ ปาก แदन คน ตาย และ
 ชีวิต ของ เขา ใกล้ ผู้ ที่ นำ ความ ตาย มา ²³ ถ้า มี ผู้ ส่ง ข่า ผู้ หนึ่ง

งมาเพื่อเขาเป็นล่าม หนึ่งในพันเพื่อແລງແກ່มนุษย์ว่าอะไร ถูกเพื่อเขา ²⁴ และผู้ส่งชวานั้นกรรณาเขา ทูลว่า ‘ขอทรง ปล่อยเขาให้พ้นจากที่จะไปยังปากแดนคนตาย ข้าพระองค์ พบค่าไถ่แล้ว ²⁵ เนื้อของเขาจะอ่อนกว่าเนื้อเด็ก ขอให้เขา กลับไป สู่ กำล้ง เหมือน เมือ ยัง หนุ่ม’ ²⁶ เขา จึง จะ อธิษฐาน ต่อ พระเจ้า และ พระองค์ จะ ทรง พอ พระทัย เขา เขา จะ เห็นพระพิภคร์พระองค์ด้วยความซึนบาน แล้วพระองค์จะ ทรงให้มนุษย์กลับสู่สภาพความชอบธรรม ²⁷ พระองค์ทรง ทอดพระเนตรมนุษย์ และถ้า ผู้ใด กล่าว ว่า ‘ข้า บาบ แล้ว และ เห็น ผิด เป็น ซอบ และ มิได้ เป็น ประโยชน์อะไร แก่ข้า’ ²⁸ พระองค์จะทรง ไถ่จิตวิญญาณของเขาให้พ้นจากการลง ไปสู่ปากแดนคนตาย และชีวิตของเขาจะเห็นความสว่าง ²⁹ ดูเถิด พระเจ้าทรงกระทำสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นกับมนุษย์บ่อยๆ หลายครั้ง ³⁰ เพื่อจะนำจิตวิญญาณของเขามาจากปากแดน คนตาย เพื่อให้เขาแจ่มแจ้งขึ้นด้วยความสว่างแห่งผู้ทรง มิชีวิต ³¹ โอ ท่านโยบเจ้าข้า ขอตั้งใจฟังข้าพเจ้า ขอเงียบ และข้าพเจ้าจะพูด ³² ถ้าท่านมีอะไรพูดก็ตอบข้าพเจ้ามา เถอะ เพราะข้าพเจ้าปรารณาแก่คดีให้ท่าน ³³ ถ้าหาไม่ก็ขอ ฟังข้าพเจ้า ขอเงียบและข้าพเจ้าจะสอนปัญญาให้แก่ท่าน”

34

เอลิฮุกกล่าวถึงเหตุผลต่างๆของโยบ

¹ เอลิฮุกพูดต่อไปว่า ² “โอ ท่านผู้มีปัญญา ขอฟังถ้อยคำ ของข้าพเจ้า ท่านผู้มีความรู้ ขอเงียบหูฟังข้าพเจ้า ³ เพราะ หูก็ลอง ชิม ถ้อยคำ อย่าง กับ เพดาน ปาก ชิม อาหาร ⁴ ขอ ให้เรา เลือก สิ่ง ที่ถูก ขอ ให้เรา เรียน รู้ ใน พวก เรา เอง ว่า อะไร ดี ⁵ เพราะโยบกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้า เป็น คนชอบธรรม

และพระเจ้าทรงเอา ความ ยุติธรรม ที่ ควร ตก แก่ ข้าพเจ้า ไป เสีย' ⁶ ข้าพเจ้า ถูก นับ เป็น คน มุสา ถึง แม้ข้าพเจ้า ชอบ ธรรม แผลของข้าพเจ้ารักษาไม่หายแม้ว่าข้าพเจ้าไม่มีการ ละเมิดเลย ⁷ ใครหนอที่จะเหมือนโยบ ผู้ที่ ความ เหยียด หยาม เหมือน ต่อม น้ำ ⁸ ผู้เข้า สังคม กับ คน กระทำ ความ ชั่ว ซ้ำ และเดินไป กับ คน ชั่ว ⁹ เพราะท่าน ได้กล่าว ว่า 'ไม่เป็น ประโยชน์อะไร แก่ มนุษย์เรา ที่ เขา จะ บีบยัด ใน พระเจ้า' ¹⁰ เพราะ ฉะนั้น ท่าน ผู้มีความ เข้าใจ ขอ ฟัง ข้าพเจ้า เมิน เสียเถิดที่พระเจ้าจะทรงกระทำ ความ ชั่ว และที่องค์ผู้ทรง มหิทธิฤทธิ์จะทรงกระทำ ความ ชั่ว ซ้ำ ¹¹ เพราะพระเจ้าทรง สนอง ตาม การกระทำ ของ มนุษย์ และพระองค์ทรง ให้เกิด แก่เขาตาม การกระทำ ของ เขา ¹² แน่ นอน ที่เดียว พระเจ้า จะ ไม่ ทรง กระทำ ชั่ว และ องค์ผู้ทรง มหิทธิฤทธิ์ จะ ไม่ ทรง ผันแปร ความ ยุติธรรม ¹³ ใคร แต่ง ตั้ง ให้พระองค์ ปกครอง โลก หรือ ใคร เล่า มอบ หมายถึง ทั้ง โลก ไว้ กับ พระองค์ ¹⁴ ถ้า พระองค์ ทรง เอา พระทัย ใส่ กับ มนุษย์ และ ทรง รวบรวม วิญญาณ และ ลมปราณ ของ เขา กลับ มา สู่พระองค์ ¹⁵ เนื้อ หนัง ทั้ง สิ้น ก็ จะ พินาศ ไป ด้วย กัน และ มนุษย์ ก็ จะ กลับ ไป เป็น ผงคลีดิน ¹⁶ ถ้า ท่าน มีความ เข้าใจ ขอ ฟัง ข้อ นี้ ขอ ฟัง เสียง ถ้อยคำ ของ ข้าพเจ้า ¹⁷ ผู้ที่ เกลียด ชัง ความ ยุติธรรม ควร จะ ปกครอง หรือ ท่าน จะ ประณาม ผู้ที่ ชอบ ธรรม ที่ สุด หรือ ¹⁸ เหมาะสม หรือ ไม่ที่จะ พูด แก่กษัตริย์ ว่า 'ท่าน ผู้ชั่วร้าย' และ แก่เจ้า นาย ว่า 'ท่าน ทั้ง หลาย ผู้ธรรม' ¹⁹ ยิ่ง ไม่ เหมาะสม ที่ จะ แสดง อคติ แก่เจ้า นาย หรือ ไม่ทรง เห็น แก่คน มั่งคั่ง มากกว่า คน ยากจน เพราะ คน ทั้งหมด นี้ เป็น พระหัตถ์กิจ ของพระองค์ ²⁰ สักครู่เดียว เขา ทั้ง หลาย ก็ ตาย เวลา ที่ ยิง คิน ประชาชน ตัว สิ้น และ ตาย ไป และ ผู้มี อานุภาพ

ก็ถูก เอา ไป เสียมิใช่ด้วย มือมนุษย์ ²¹ เพราะพระเนตรของ พระองค์มอง ดูทาง ทั้ง หลาย ของ มนุษย์ พระองค์ทรง เห็น อย่าง แท้ ของ เขา หหมด ²² ไม่มีที่มืด ครีမ် หรือ เงามัจจุราช ซึ่ง คนกระทำความชั่วช้าจะซ่อนตัวได้ ²³ เพราะพระองค์จะไม่ ทรงกำหนดให้มนุษย์ทำเกินสิ่งที่สมควร ให้เข้าเฝ้าพระเจ้า รับ การพิพากษา ²⁴ พระองค์ทรง ทูบผู้มีอานุภาพ เป็น ขึ้น ๆ โดยไม่ต้องนับ และ ทรง ตั้ง คน อื่น ไว้แทน ²⁵ เพราะฉะนั้น พระองค์ ทรง ทราบ กิจการ ของ เขา และ ทรง คว่า เขา เสีย ใน กลาง คีน เขา ก็ แหก ไป ²⁶ พระองค์ทรง ติ เขา เหมือน อย่าง คนชั่ว ต่อหน้า ต่อตาคนอื่น ²⁷ เพราะว่า เขา ทั้ง หลาย หันกลับเสียจากการติดตามพระองค์ และไม่นับถือมรรคา ของพระองค์แต่อย่างใดเลย ²⁸ เหตุนี้เขาจึงกระทำให้เสียง ร้อง ของ คน ยากจน มา ถึง พระองค์ และ พระองค์ ทรง ฟัง เสียงร้องของผู้รับความทุกข์ใจ ²⁹ เมื่อพระองค์ทรงประทาน ความสงบให้ ใครจะสร้างความยุ่งยากได้ เมื่อพระองค์ทรง ช้อน พระพิภพของพระองค์ ใคร จะ เห็น พระองค์ได้ ไม่ว่า จะทำแก่ประชาชนชาติหรือแก่บุคคลก็เหมือนกัน ³⁰ เพื่อว่าคน หน้าซื่อใจคดจะไม่ได้ครอบครอง และเขาจะไม่วางกับดัก ประชาชน ³¹ เพราะ เป็น สิ่ง เหมาะสม ที่ จะ ร้อง ทูลพระเจ้า ว่า ‘ข้าพระองค์ได้รับการติสอนแล้ว ข้าพระองค์จะไม่ทำ ผิด ต่อ ไป อีก ³² ขอ ทรง โปรด สอน ข้า พระองค์ ถึง สิ่ง ที่ ข้า พระองค์มอง ไม่ เห็น ถ้าข้าพระองค์กระทำความชั่วช้า ข้า พระองค์จะไม่กระทำอีก’ ³³ การตอบสนองของพระองค์จะต้อง เป็น อย่าง ที่ ท่าน ต้องการ หรือ ท่าน จึง ไม่รับ ท่านเอง ต้องเลือก และไม่ใช้ข้าพเจ้า เหตุฉะนั้นท่านมีความคิดเห็น อย่งไร ก็พูดไปเถิด ³⁴ จงให้คนที่เข้าใจพูดกับข้าพเจ้า และ ให้คนฉลาดฟังข้าพเจ้า ³⁵ โยบพูดอย่างไม่มีความรู้ ถ้อยคำ ของเขาปราศจากสติปัญญา ³⁶ ข้าพเจ้าปรารถนาให้โยบถูก

ทดลองต่อไปถึงที่สุด เพราะว่าเขาตอบเหมือนอย่างคนชั่ว³⁷ เพราะเขาเพิ่มการกบฏเข้ากับบาปของเขา เขาตอบมื่อเย้ยอยู่ท่ามกลางเรา และทวิถ้อยคำของเขากล่าวร้ายพระเจ้า”

35

เอลีฮูกล่าวถึงความชอบธรรมของพระเจ้า

1 เอลีฮูพูดต่อไปว่า 2 “ท่านคิดว่า นี่ยุติธรรมหรือ ท่านพูดหรือว่า ‘ความชอบธรรมของข้าพเจ้ายิ่งกว่าของพระเจ้า’³ ที่ท่านถามว่า ‘ข้าพเจ้าจะได้ประโยชน์อะไร’ และ ‘ข้าพเจ้าจะได้ประโยชน์อะไร ถ้า ข้าพเจ้า ได้ รับ การ ชำระ จาก บาป ของข้าพเจ้า’⁴ ข้าพเจ้าจะตอบท่านกับมิตรสหายของท่านด้วย⁵ จงมองดูท้องฟ้าเถิด ดูเมฆซึ่งอยู่สูงกว่าท่าน⁶ ถ้าท่านทำบาป ท่าน จะ ได้ อะไร ที่ กระทบ กระทบ เทือน พระองค์ ถ้า การ ละเมิด ของ ท่าน ทวีขึ้น ท่าน ทำ อะไร แก่พระองค์⁷ ถ้า ท่าน เป็น คน ชอบ ธรรม ท่าน ถวาย อะไร แก่พระองค์ หรือ พระองค์ ทรง รับ อะไร จาก มือ ของ ท่าน⁸ ความ ชั่ว ของท่านก็เป็นอัน ตราย แก่ คน อย่างท่าน และ ความ ชอบ ธรรม ของ ท่าน ก็เป็น ประโยชน์แก่บุตรมนุษย์⁹ เหตุด้วยการ ถูกบีบ บัง คับ เป็นอัน มาก ก็ทำให้ผู้ที่ถูกบีบ บัง คับนั้น ร้อง ทุกข์ เขา ร้องขอ ความ ช่วย เหลือ เนื่อง ด้วย แขน ของ ผู้ทรงอำนาจ¹⁰ แต่ไม่มีสัก คน พูดว่า ‘พระเจ้าผู้ทรง สร้าง ข้าพเจ้า ผู้ทรง ประทาน เพลง ใน เวลา กลาง ค่ำ คืน ทรง อยู่ ที่ ไหน¹¹ ผู้ทรง สอน เรา มากกว่า สอน สัตว์ แห่ง แผ่น ดิน โลก และ ทรง กระทำ ให้ เรา ฉลาด กว่า นก ใน ฟ้า อากาศ’¹² เขา ร้อง ทุกข์ ณ ที่นั้น แต่ไม่มีผู้ใดตอบเขา เหตุความเยอหยิ่งของ คน ชั่ว¹³ แน่ละ พระเจ้า มิได้ ฟัง สิ่ง ไร สาระ และ องค์ ผู้ทรง มหิทธิฤทธิ์ก็มิได้ทรง นับ ถือ เสียง นั้น¹⁴ ถึง แม้ท่านว่า ท่าน จะ ไม่ เห็น พระ องค์ แต่ คดี นั้น ก็ อยู่ ต่อ พระ พักตร์ พระองค์

ฉะนั้นท่านจงวางใจในพระองค์อยู่¹⁵ บัดนี้ เพราะไม่เป็นเช่นนั้น พระพิโรธ ของ พระองค์ได้ลงโทษ แต่พระองค์มิได้สนพระทัย การ ละเมิด เสีย มากมาย¹⁶ เพราะฉะนั้น โยบ จึง อ้าปากพูด คำ ลมๆ แล้งๆ และ ทวี คำ พูด โดย ปราศ จาก ความ รู้”

36

พระเจ้าทรงชอบธรรม

¹ และ เอ ลี ฮู พูด ต่อ ไป ด้วย ว่า ² “ขอ ทน อยู่ กับ ข้าพ เจ้า สัก หน่อย และ ข้าพ เจ้า จะ สำ แดง แก่ ท่าน เพราะ ข้าพ เจ้า มี บาง สิ่ง ที่ จะ พุด แทน พระ เจ้า อีก ³ ข้าพ เจ้า จะ เอา ความ รู้ มา จาก ที่ ไกล และ ถวาย ความ ชอบ ธรรม แก่ ผู้ ทรง สร้าง ข้าพ เจ้า ⁴ เพราะ ที่ จริง ถ้อย คำ ของ ข้าพ เจ้า มี ใจ เต็ม พระ องค์ ผู้ ทรง ความ รู้ รอบ คอบ สนิท กับ ท่าน ⁵ ดุ เกิด พระ เจ้า ทรง อานุ ภาพ และ มิ ได้ ทรง เหยียด หยาม ผู้ ไต เลย พระ องค์ ทรง อานุ ภาพ ใน เรื่อง กำ ลัง และ สติ ปัญญา ⁶ พระ องค์ มิ ได้ สงวน ชีวิต คน ชั่ว แต่ ทรง ประ ทาน ความ ยุติ ธรรม แก่ คน ยากจน ⁷ พระ องค์ มิ ได้ ทรง หัน พระ เนตร ของ พระ องค์ จาก คน ชอบ ธรรม แต่ กับ บรรดา กษัตริย์ บน พระ ที่ นิ่ง พระ องค์ ทรง ตั้ง เขา ไว้ เป็น นิตย และ เขา ก็ อยู่ ใน ที่ สูง ⁸ และ ถ้า เขา ถูก จำ ด้วย พันธนาการ และ ติด อยู่ ใน บ่วง แห่ง ความ ทุกข์ ใจ ⁹ พระ องค์ ก็ ทรง สำ แดง กิจ กรรม ของ เขา ทั้ง หลาย แก่ เขา และ การ ละเมิด ของ เขา ว่า เขา ได้ กระ ทำ มาก เกิน ไป ¹⁰ พระ องค์ ทรง เบิก หู ของ เขา ให้ ฟัง คำ เตือน สอน และ ทรง บัญ ษา ให้ เขา กลับ จาก ความ ชั่ว ช้ำ ของ เขา ¹¹ ถ้า เขา ทั้ง หลาย เชื่อ ฟัง และ ประ นิน ับ ติ พระ องค์ เขา จะ อยู่ ครบ อายุ ของ เขา ด้วย ความ เจริญ รุ่งเรือง และ อยู่ ครบ ปี ของ เขา ด้วย ความ สุข ใจ ¹² แต่ ถ้า เขา ทั้ง หลาย ไม่ เชื่อ ฟัง เขา ทั้ง หลาย จะ พิ นาศ ด้วย ดาบ และ ตาย โดย ปราศ จาก ความ

13 คน หน้า ซื่อ ใจ คด ก็ สะสม พระพิโรธ เมื่อ พระองค์
 ทรง มัด เขา เขา ไม่ ร้อง ให้ ช่วย 14 เขา ตาย เมื่อ ยัง หนุ่ม อยู่
 และ ชีวิต ของ เขา อยู่ ท่ามกลาง พวก กะ เทย 15 พระองค์ ทรง
 ช่วย คน ยากจน ให้ พ้น ด้วย ความ ทุกข์ ใจ ของ เขา และ ทรง
 ให้ ความ ลำ เค็ญ เบิก หู ของ เขา 16 เออ พระองค์ ทรง ชวน
 ท่าน ให้ ออก มา จาก ความ คับ ใจ มา ยัง ที่ กว้าง ที่ ไม่ มี การ
 บีบ และ สิ่ง ที่ วาง ไว้ ใน สำหรับ ของ ท่าน ก็มี แต่ สิ่ง อ้วน พิ
 17 แต่ ท่าน ก็ สม กับ การ พิพากษา คน ชั่ว การ พิพากษา และ
 ความ เทียง ธรรม มา ทน จับ ท่าน 18 เหตุ ด้วย พระพิโรธ จง
 ระวัง เกิด เกรง ว่า พระองค์ จะ เอา ท่าน ไป เสีย ด้วย การ
 ลงโทษ แล้ว แม้ การ ไล่ อัน ยิ่ง ใหญ่ ก็ ไม่ สามารถ ช่วย ท่าน ให้
 พ้น ได้ 19 พระองค์ จะ สน พระทัย ใน ทรัพย์ สมบัติ ของ ท่าน
 หรือ ทองคำ หรือ เรียว แรง ทิ้ง สิ้น หรือ เปลา เลย 20 อย่า อาลัย
 ถึง กลาง คีน เมื่อ คนชาติ ทั้ง หลาย ถูก ตัดขาด ใน ที่ ของ เขา
 21 ระวัง ให้ ดี อย่า หัน ไป หา ความ ชั่ว ซ้ำ เพราะ ท่าน เลือ ก สิ่ง
 นี้ มากกว่า เลือ ก ความ ทุกข์ ใจ 22 ดู เกิด พระเจ้า ทรง สำแดง
 ความ ยิ่ง ใหญ่ ด้วย ฤทธา นุภาพ ของ พระองค์ ผู้ใด เป็น ผู้ สั่ง
 สอน เหมือน อย่าง พระองค์ เล่า 23 ผู้ใด เป็น ผู้ บงการ มรรคา
 ของ พระองค์ หรือ ผู้ใด จะ พุด ได้ ว่า ‘พระ องค์ ทรง กระทำ
 ความ ชั่ว ซ้ำ แล้ว’ 24 จง ระลึก ถึง ที่ จะ ยก ย่อง พระราชกิจ ของ
 พระองค์ ซึ่ง มนุษย์ ได้ เห็น นั้น 25 มนุษย์ ทั้ง ปวง พัง ดู สิ่ง นั้น
 อยู่ แล้ว มนุษย์ เห็น สิ่ง นั้น ได้ แต่ ไกล 26 ดู เกิด พระเจ้า นั้น
 ใหญ่ ยิ่ง และ เรา ก็ หา หยั่ง รู้ ถึง พระองค์ ไม่ อายุ ของ พระองค์
 เป็น สิ่ง ที่ ค้น หา กัน ไม่ ได้ 27 เพราะ พระองค์ ทรง ดึง หดยด น้ำ ขึ้น
 ไป ซึ่ง ตก ลง เป็น ฝน จาก ใต้น้ำ ของ พระองค์ 28 ซึ่ง เมฆ ก็ เท
 ลง มา และ หดยด ลง ที่ มนุษย์ อย่าง อุดม 29 เออ มี คน ไต เข้า ใจ
 การ แผ่ ของ เมฆ หรือ และ การ คະนอง แห่ง พลับ พลาก ของ
 พระองค์ หรือ 30 ดู เกิด พระองค์ ทรง กระจาย ไฟ แลบ ออก

ไปรอบ พระองค์ และคลุม ก้น ของทะเล ³¹ เพราะพระองค์ ทรงพิพากษาชนชาติทั้งหลายด้วยสิ่งนี้ พระองค์ประทานอาหารอย่างอุดมสมบูรณ์ ³² พระองค์ทรงคลุมฟ้าแลบด้วยเมฆ และทรงบัญชาให้เมฆบังฟ้าแลบนั้น ³³ เสียงครืนๆของ มันประกาศเกี่ยวกับพระองค์ และฝูงสัตว์ก็ประกาศเกี่ยวกับพายุซึ่งจะมาถึง”

37

พระราชกิจและสติปัญญาของพระเจ้า

¹ “เรื่องนี้กระทำให้หัวใจของข้าพเจ้าสั่นรัว สะทกสะท้าน ขวัญหนีดีฝ่อ ² จง ตั้งใจ ฟัง เสียง กัมปนาท ของ พระองค์ และ เสียง กระทบที่ ออก มา จาก พระโอษฐ์ ของ พระองค์ ³ พระองค์ทรงปล่อยให้ไปทั่วใต้ฟ้าทั้งสิ้น และฟ้าแลบของ พระองค์ ไป ถึง สุด ปลาย แผ่น ดิน โลก ⁴ พระ สุธเสียง ของ พระองค์ครางกระทบตามไป พระองค์ทรงแผดพระสุรเสียงอัน โอฬาริก ของ พระองค์ พระองค์มิได้ทรง หน่วง เหนี่ยว ฟ้าแลบ เมื่อ ได้ยิน พระ สุธเสียง ของ พระองค์ ⁵ พระเจ้า ทรงสำแดงกัมปนาทอย่างประหลาดด้วยพระสุรเสียงของ พระองค์ พระองค์ทรงกระทำการใหญ่โตซึ่งเราเข้าใจไม่ได้ ⁶ เพราะพระองค์ตรัสกับหิมะว่า ‘ตกลงบนแผ่นดินซี’ และ ใน ทำนอง เดียวกันก็ ตรัส กับ ฝน และ กับ ห่า ฝน อัน หนัก แห่งกำลังของพระองค์ ⁷ พระองค์ทรงมัดมือของมนุษย์ทุกคน เพื่อทุกคนจะรู้จักพระราชกิจของพระองค์ ⁸ แล้วสัตว์ป่า จึง เข้าไป สู่รัง ของ มัน และ พัก อยู่ใน ถ้ำ ของ มัน ⁹ ลม หมุน ออก มา จาก ห้อง ทิศ ได้ และ ความ หนาว มา จาก ลม เหนือ ¹⁰ พระเจ้าประทานน้ำ ค้าง แข็งด้วยลม มหายุใจของ พระองค์ และน้ำกว้างใหญ่ก็แข็งตัว ¹¹ เช่นเดียวกันพระองค์ ทรงบรรเทา ความ ชุ่มชื้น ไว้ที่เมฆทึบ พระองค์ทรงกระจาย

เมฆ แห่งฟ้าแลบ ออกไป ¹² มัน หัน ไปๆ ตาม การนำ ของ พระองค์ เพื่อให้มันทำตามที่พระองค์ทรงบัญญัติขามันไว้เหนือ ผิวพิภพโลกนี้ ¹³ ไม่ว่าจะ เป็น เพื่อการติสอน หรือ เพื่อ แผ่นดิน ของพระองค์ หรือ เพื่อ ความเมตตา พระองค์ทรงกระทำ ให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น ¹⁴ โอ ท่านโยบ เจ้าข้า ขอ ฟัง ข้อนี้ จง นิ่ง พิจารณา การกระทำอันมหัศจรรย์ ของ พระเจ้า ¹⁵ ท่าน ทูราบ หรือ ว่า พระเจ้า ทรง กำ ชั่ว มั่น อย่างไร และ กระทำ ให้ ฟ้าแลบ แห่ง เมฆ ของ พระองค์ มี แสง ¹⁶ ท่าน ทูราบ ถึง การ ทรงตัว ของ เมฆ หรือ เป็น พระ รา ชกิจอัน ประหลาด ของ พระองค์ ผู้สมบูรณ์ ใน ความรู้ ¹⁷ ตัวท่าน ผู้ที่ เสื้อผ้า ของ ตน ร้อน เมื่อ แผ่นดิน โลกอบ อ้าว และ ชื้น เพราะ ลม ทิศใต้ ¹⁸ ท่าน แผ่ ฟ้า ออก ไป พร้อม กับ พระองค์ ได้ หรือ ให้ แข็ง อย่าง คั่น น่อง หลอม ¹⁹ จง สอน เรา มา ว่า เรา ควร จะ ทูล พระองค์ อย่างไร เพราะ ความ มีด เรา จึง ร่าง ลำนวน ของ เรา ไม่ได้ ²⁰ จะ ทูล พระองค์ ได้ ใหม่ ว่า ข้าพเจ้า อยาก จะ ทูล ถ้า ผู้ใด ทูล เขา จะ ต้อง ถูก กลืน ไป หมด เป็น แน่ ²¹ บัดนี้ มนุษย์ เฟ่ง ดู ฟ้า แลบ อัน สุกใส แห่ง เมฆ ไม่ได้ เมื่อ ลม ผ่าน ไป กวาด ให้ กระจ่าง ²² แสง ทอง ส่อง มา จาก ทิศ เหนือ พระเจ้า ทรง ฉลอง พระองค์ ด้วย ความ โอ้อ่า ตระการ อย่าง น่า คร้าม กลัว ²³ องค์ ผู้ทรง มหิทฤทธิ นั้น เรา จะ ค้น พบ พระองค์ ไม่ได้ พระองค์ ใหญ่ ยิ่ง ใน เรื่อง ฤทธานุภาพ ความ ยุติธรรม และ ความ เทียงธรรม อัน มาก ยิ่ง พระองค์ จะ ไม่ ทรง ฝ่า ผืน ²⁴ เพราะ ฉะนั้น มนุษย์ จึง ย่ำ เกรง พระองค์ พระองค์ ไม่ ทรง นับ ถือ ผู้ใด ที่มี ใจ ประกอบ ด้วย สติ ปัญญา”

38

พระเจ้าทรงตอบโยบ

¹ แล้ว พระ เย โส วาห์ ทรง ตอบ โย บ ออก มา จาก กลม ห มุนว่า ² “นี่ใครหนอที่ให้คำปรึกษามีดมนไปด้วยถ้อยคำอัน

ปราศจากความรู้³ จงคาดเอาไว้อย่างกับลูกผู้ชายหน่อย
ซี เราจะถามเจ้า ขอเจ้าตอบเรา⁴ เมื่อเราวางรากฐาน
ของแผ่นดินโลกนั้น เจ้าอยู่ที่ไหน ถ้าเจ้ามีความเข้าใจก็
บอกเรามา⁵ ผู้ใดได้กำหนดขนาดให้โลก แน่นอนละ เจ้า
ต้องรู้ซี หรือใครซึ่งเชือกวัดบนนั้น⁶ รากฐานของโลกจม
ไปอยู่บนอะไร หรือผู้ใดวางศิลามุมเอกของมัน⁷ ในเมื่อ
ดาวรุ่งแซ่ช่องสรรเสริญ และบรรดาบุตรชายทั้งหลายของ
พระเจ้าโห่ร้องด้วยความชื่นบาน⁸ หรือผู้ใดเอาประตูปิด
ทะเลไว้ เมื่อมันระเบิดออกมา ดังออกมาจากครรภ์⁹ เมื่อ
เราสร้างเมฆให้เป็นเสื้อ และความมืดทึบเป็นผ้าอ้อมของมัน¹⁰
แล้วกำหนดเขตให้มัน และวางดาลและประตู¹¹ และ
กล่าวว่า ‘เจ้าไปได้ไกลแค่นี้แหละ อย่าเลยไปอีก และคลื่น
คะนองของเจ้าหยุดเพียงแค่นี้แหละ’¹² เจ้าได้บังคับบัญชา
อรุณตั้งแต่เจ้าเกิดมา และเป็นเหตุให้อรุณท้อรู้จักที่ของ
มันหรือ¹³ เพื่อมันจะจับปลายแผ่นดินโลก และสลัดคนชั่ว
ออกไปเสียจากโลก¹⁴ โลกก็เปลี่ยนไปเหมือนดินเหนียวถูก
ตราประทับ และทุกสิ่งเด่นออกมาเหมือนเสื้อผ้า¹⁵ แสง
สว่าง ถูกยึดไว้เสียจากคนชั่วร้าย และแขนของเขาที่เงื้อ
ขึ้นก็ถูกหัก เสีย¹⁶ เจ้าเข้าไปในตาน้ำ แห่งทะเล แล้ว หรือ
หรือเดินเข้าไปในซอกมหาสมุทรแล้วหรือ¹⁷ เขาเผยประตู
ความตายแก่เจ้าแล้วหรือ หรือเจ้าได้เห็นประตูงามจตุราช
แล้วหรือ¹⁸ เจ้ายังรู้ความกว้างใหญ่ของแผ่นดินโลกหรือ
ถ้าเจ้ารู้ทั้งหมดนี้ก็จงบอกมา¹⁹ ทางที่จะนำไปสู่สำนัก
ของความสว่างอยู่ที่ไหน และส่วนที่มีต สภาที่นั่นอยู่ที่ไหน
²⁰ เพื่อเจ้าจะได้พามันไปยังแดนของมัน และเพื่อเจ้าจะ
ได้เห็นทางไปบ้านของมัน²¹ เจ้าคงรู้เพราะเจ้าเกิดมาแล้ว

อายุของเจ้าก็มากเหลือหลาย 22 เจ้าเข้าไปในคลังหิมะแล้ว หรือ หรือเจ้าเห็น คลัง ลูกเห็บ แล้ว หรือ 23 ซึ่งเรา สงวนไว้ เพื่อเวลายากลำบาก เพื่อวันศึกและสงคราม 24 ทางที่จะไปสู่ที่ซึ่งความสว่างแจ่มฉายออกไปนั้นอยู่ที่ไหน หรือที่ซึ่งลม ตะวัน ออกกระจายไปบน แผ่นดิน โลกอยู่ที่ไหน 25 ใคร เขาจะ ช่าง ให้ กระแส ฝน และ ทำ ทาง ให้ ไฟ ผ่า 26 ให้ น้ำ ฝน มา บน แผ่นดิน ที่ ไม่มี คน อยู่ และ บน ถิ่น ทูรกัน ดาร ซึ่ง ไม่มี มนุษย์ ที่ นั้น 27 เพื่อให้ พื้น ดิน ที่ รกร้าง และ ว่าง เปล่า ได้ อิ่ม เอม และ กระทำ ให้ หนอง ของ ต้น อ่อน งอก ขึ้น 28 ฝน มี พ่อ หรือ หรือ ผู้ ไต ได้ กระทำ ให้ เกิด หยาด น้ำ ค้าง 29 น้ำ แข็ง มา จาก ครรภ์ ของ ผู้ ไต ผู้ ไต ให้ กำ เน็ด แก่ ปุย น้ำ ค้าง แข็ง แห่ง ไฟ สวรรค์ 30 น้ำ ลูก ช่อน ไว้ เหมือน มี หิน ปิด บัง และ ผิว มหา สมุทร แข็ง ตัว 31 เจ้า มัด หมู่ ดาว ลูก ไข่ ให้ เป็น กลุ่ม ได้ หรือ หรือ แก่ เครื่อง ผูก หมู่ ดาว ไถ ได้ หรือ 32 เจ้า นำ ดาว นักษัตร ออก มา ตาม ฤดู ของ มัน ได้ หรือ หรือ เจ้า นำ ทาง ของ หมู่ ดาว จระเข้ และ ลูก ของ มัน ได้ ไหม 33 เจ้า รู้ กฎ ของ ไฟ สวรรค์ หรือ เปล่า เจ้า ตั้ง ไฟ สวรรค์ ให้ ครอบ ครอบ แผ่นดิน ได้ หรือ 34 เจ้า ตะเบ็ง เสียง ไป ถึง เมฆ ได้ ไหม ละ เพื่อน้ำ มากมาย จะ ลง มา คลุม เจ้า 35 เจ้า ใช้ ไฟ แลบ ออก ไป เพื่อให้ มัน ไป และ พุด กับ เจ้า ว่า ‘เรา อยู่ที่ นี้’ ได้ ไหม 36 ใคร ให้ สติ ปัญญา ภายใน หรือ ให้ ความ เข้าใจ แก่ จิตใจ 37 ใคร จะ นับ เมฆ ด้วย สติ ปัญญา ได้ หรือ ใคร จะ เอียง ถุง น้ำ ของ ท้อง ไฟ ได้ 38 เมื่อ ผง คลี แข็ง อย่าง โลหะ หลอม เมื่อ ก้อน ดิน เกาะ กัน แน่น หรือ 39 เจ้า ล่า เหยื่อ ให้ สิง ไต ได้ หรือ หรือ ให้ สิง ไต หนุม ที่ หิว อิ่ม ได้ ไหม ละ 40 เมื่อ มัน หอม อยู่ใน ถ้ำ ของ มัน หรือ นอน คอย อยู่ ใน ที่ กำ บัง 41 ใคร จัด หา เหยื่อ ให้ กา เมื่อ ลูก ก้อน ของ มัน ร้อง ต่อ พระ เจ้า และ ระหะ หนี ไป เพราะ ขาด อาหาร”

39

พระเจ้าทรงสำแดงให้โยบเห็นสติปัญญาของพระองค์
ในสิ่งสารพัดที่ทรงสร้างไว้

1 “เจ้ารู้ไหมว่าเสียงผาตกลูกเมื่อไร เจ้าเคยเฝ้าดูวาง
ตัวเมียตกลูกหรือ 2 เจ้านับเดือนที่มันท้องครบได้หรือ และ
เจ้ารู้เวลาเมื่อมันตกลูกใหม่ 3 คือเมื่อมันฟูบลงตกลูกของ
มันแล้วก็ตกลูกอ่อนของมันออกมา 4 ลูกอ่อนของมันแข็งแรง
ขึ้น มันเติบโตใหญ่ด้วยมีข้าวกิน มันออกไปแล้วไม่กลับ
มาหาอีก 5 ใครปล่อยให้ลาป่าวิ่งกระเจิงไป ใครแกะเชือกผูก
ลาเปลี่ยว 6 ซึ่งเราได้ให้ถิ่นทุรกันดารเป็นบ้านของมัน และ
ให้ดินแห้งแล้งเป็นที่อาศัยของมัน 7 มันเหยียดเสียงอึกทิกของ
เมือง มันไม่ได้ยินเสียงของผู้ขับขีตะโกนบอก 8 มันตระเวน
ภูเขาอันเป็นลานหญ้าของมัน และมันแสวงหาหญ้าเขียว
ทุกอย่าง 9 ม้ายูนิคอนยอมรับใช้เจ้าหรือ มันจะนอน ค้าง
คินอยู่ที่รางหญ้าของเจ้าหรือ 10 เจ้าเอาเชือกผูกม้ายูนิคอน
ให้ลากไถได้หรือ หรือมันจะยอมคราดที่ลุ่มตามเจ้าไปหรือ
11 เจ้าจะฟุ้งมัน เพราะแรงมันมากได้หรือ หรือจะมอบงาน
ของเจ้าไว้กับมัน 12 เจ้าไว้ใจว่ามันจะกลับมาและนำข้าวของ
เจ้ามาที่ลานนวดข้าวหรือ 13 เจ้าให้ปีกอันสวยงามแก่นกยูง
หรือ และให้ปีกและขนแก่นกกระจอกเทศหรือ 14 ซึ่งละไข่
ของมันไว้กับดินให้มันอบอุ่นอยู่ในดิน 15 ลืมไปว่าดินหนึ่ง
อาจจะเหยียบมันแตก และสัตว์ป่าทุ่งจะย่ำมัน 16 มันรุนแรง
ต่อลูกอ่อนของมันอย่างกับว่าไม่ใช่ลูกของมัน ถึงมันจะ
เหนียวเปลา่ มันก็ไม่กลัว 17 เพราะพระเจ้าทรงกระทำให้มัน
ลืม สติปัญญา และมีได้ทรงให้มันมีความเข้าใจ 18 เมื่อมัน
เร่งตัวเองให้หนี มันหัวเราะเยาะม้าและคนขี่ 19 เจ้าให้พลัง
แก่ม้าหรือ เจ้าห่มคอของมันด้วยฟ้าย้อมหรือ 20 เจ้าทำให้มัน

กลัวอย่างตึกแตกหรือ เสียงหายใจอันดังของมันน่าสะพรึงกลัว ²¹ มันตะกุกไปในหุบเขา และเดินโลดด้วยกำลังของมัน มันออกไปปะทะคนถืออาวุธ ²² มันหัวเราะเยาะความกลัวและไม่ตกใจ มันไม่หันกลับหนีดาบ ²³ แล่ง ธนู กวัด แกว่ง กระทบบมัน หอกใหญ่ที่วาววับและหอกขัดกระแทกมัน ²⁴ มันโกลยดินด้วยความดุร้ายและเด็ดดาดล พอได้ยินเสียงแตร มันยืนนิ่งอยู่ต่อไปไม่ได้ ²⁵ เมื่อเป่าแตรขึ้น มันร้อง ‘ฮิเอ๋’ มันได้กลิ่นสงครามแต่ไกล ทั้งเสียงตะโพนของผู้บังคับบัญชาและเสียงโห่ร้อง ²⁶ เขี่ยวนกเขาไฟไป มาด้วยสติปัญญาของเจ้าหรือ และกางปีกของมัน ตรงไปทางทิศใต้ ²⁷ นกอินทรีทะยานขึ้นตามบัญชาของเจ้าหรือ ทั้งทำรังของมันบนที่สูง ²⁸ มันอยู่ที่หน้าผาและทำรังของมันบนชะงอกผาและบนที่เข็มแข็ง ²⁹ มันล่าหาเหยื่อจากที่นั่น ตาของมันเห็นเหยื่อได้แต่ไกล ³⁰ ลูกอ่อนของมันดูดเลือด และมีอะไรถูกฆ่าตายที่ไหน มันอยู่ที่นั่นแหละ”

40

โยบถ่อมตัวลง

¹ และ พระ เย โห วาห์ ตรัส กับ โย บ ว่า ² “คน มั ก ดี จะ โต้แย้งกับ องค์ผู้ทรง มหิทฤทธิหรือ เขา ผู้โต้แย้งกับ พระเจ้า ขอ ให้เขา ตอบ หน้อย เถอะ” ³ แล้ว โย บทูล ตอบ พระเยโฮวาห์ว่า ⁴ “ดูเถิด ข้าพระองค์นี่ก็กระจริด จะทูล พระองค์ ว่า กระไร ได้ ข้าพระองค์ เอา มือ ปิดปาก ⁵ ข้าพระองค์ได้กราบทูล ครั้ง หนึ่ง แล้ว และ จะ ไม่ กราบทูล อีก สอง ครั้ง แล้ว แต่ข้าพระองค์จะไม่ทูลต่อไป” ⁶ แล้วพระเยโฮวาห์ทรงตอบโยบออกมาจากกลมหมุ่นว่า ⁷ “จงคาดเอาไว้ อย่างลูกผู้ชายหน้อยซี เราจะถามเจ้า ขอเจ้าตอบเรา ⁸ เจ้า

ยังจะให้เราอยู่ฝ่ายผิดหรือ เจ้าจะหาว่าเราผิด เพื่อเจ้าจะเป็นฝ่ายชอบหรือ ⁹ เจ้ามีแขนเหมือนพระเจ้าหรือ และเจ้าทำเสียงกัมปนาทเหมือนเสียงของพระองค์ได้หรือ ¹⁰ จงเอาความโอ้อวดระการและความสง่าผ่าเผยประดับตัว จงเอาสง่าราศีและความสง่างามห่มตัว ¹¹ เทความกริ้วที่สิ้นของเจ้านั้นออกมา จงดูทุกคนที่เย่อหยิ่ง และทำให้เขาตกต่ำลง ¹² จงดูทุกคนที่เย่อหยิ่ง และดึงเขาลงมา และเหยียบคนชั่วไว้ตรงที่ที่เขายืนอยู่นั้น ¹³ ช้อนเขาไว้ในพงคลีด้วยกัน มัดหน้าของเขาไว้ด้วยกันในโลภบาตาล ¹⁴ แล้วเราเองจะยอมรับว่า มือขวาของเจ้าสามารถช่วยเจ้าได้ ¹⁵ ดูเบเอโมทเกิด ซึ่งเราได้สร้างอย่างที่เราได้สร้างเจ้า มันกินหญ้าเหมือนวัว ¹⁶ ดูเถิด กำลังของมันอยู่ในเอว และฤทธิ์ของมันอยู่ในกล้ามเนื้อท้อง ¹⁷ มันขยับหางของมันให้แข็งเหมือนไม้สนสีดาร์ เอ็นโคนขาของมันก็สานเข้าด้วยกัน ¹⁸ กระดูกของมันเหมือนท่อนทองสัมฤทธิ์ และกระดูกของมันเหมือนท่อนเหล็ก ¹⁹ มันเป็นพระราชกิจชิ้นที่สำคัญของพระเจ้า ผู้ทรงสร้างมันนำดาบมาให้ ²⁰ ภูเขาผลิตอาหารให้มันแน่นเป็นที่ที่สัตว์ป่าทุ่งทุกชนิดเล่น ²¹ มันนอนอยู่ใต้ต้นไม้ที่มีร่มเงา ในเพิงอ้อและในบึง ²² ต้นไม้ที่มีร่มเงาเป็นเงาคลุมมัน ต้นหลิว แห่งธารน้ำล้อมมันไว้ ²³ ดูเถิด มัน ต้ม แม่น้ำจนหมดและไม่รีบหนีไป มันวางใจว่าจะดูดแม่น้ำจอร์แดนเข้าใส่ปากมัน ²⁴ มันจ้องตาดูแม่น้ำ จมูกมันทะลุผ่านบ่วงทั้งหลายได้”

41

พระเจ้าทรงแสดงฤทธิ์อำนาจในตัวเลวีอาธาน

1 “เจ้าจะลากเลวีอาธานออกมาด้วยเบ็ดได้หรือ หรือจะ
 เอาเชือกกดลื่นของมันลงได้ 2 เจ้าเอาเชือกสนตะพายมัน
 ได้หรือ หรือเอาหนามเจาะคางมันได้ 3 มันจะวิ่งวนต่อ
 เจ้าเป็นอันมากหรือ มันจะพุดด้วยคำอ่อนหวานกับเจ้า
 หรือ 4 มันจะทำพันธสัญญากับเจ้า เพื่อเจ้าจะรับมันเป็น
 บ่าวตลอดไปหรือ 5 เจ้าจะเล่นกับมันเหมือนนก หรือเจ้าจะ
 ผูกมันไว้ให้สาว ๆ ของเจ้าเล่นหรือ 6 เพื่อนฝูงจะมาจับและ
 กินมันได้หรือ เขาทั้งหลายจะแบ่งกันท่ามกลางพวกพ่อค้า
 หรือ 7 เจ้าเอาฉมวกปักหนังของมัน หรือเอาหลาวแทงหัว
 ของมันได้หรือ 8 ลงมือจับมันดู เมื่อคิดถึง การต่อสู้กับมัน
 แล้ว เจ้าจะไม่คิดทำอีก 9 ดูเถิด ความหวังของคนที่ยึดสู้มัน
 นั้นก็เป็นของเปล่า เมื่อเห็นมันเข้าเท่านั้น จะไม่ล้มลงหรือ
 10 ไม่มีใครดูพอที่จะไปยั่วเย้ามัน แล้วใครเล่าจะยืนมันต่อ
 เราได้ 11 ใครเล่าที่จะขัดขวางเรา ซึ่งเราจะต้องตอบสนอง
 เขา สิ่งใดๆที่อยู่ใต้ฟ้าสวรรค์ทั้งสิ้นก็เป็นของเรา 12 เราจะ
 ไม่งดพูดถึงอวัยวะต่างๆของมัน หรือกำลังอันแข็งแกร่งกล้าของมัน
 หรือโครงร่างอันดีของมัน 13 ใครจะถลกเสื้อชั้นนอก
 ของมันออกได้ ใครจะแทงเข้าไปในเสื้อเกราะสองชั้นของ
 มันได้ 14 ใครจะเปิดประตูหน้าของมันได้ ฟันของมันนั้นน่า
 สยดสยองโดยรอบ 15 เกล็ดของมันอยู่อย่างทะนง แนบตัว
 มันสนิทเหมือนอย่างตราผนึก 16 มันอยู่ชิดกันมาก ไม่มีลม
 ผ่านเข้าไปได้ 17 เกล็ดเหล่านั้นต่อซึ่งกันและกัน มันเกาะติด
 หมุด และแยกจากกันไม่ได้ 18 การจามของมันปลู้อย่างแสง
 สว่างออกมา ตาของมันเหมือนอย่างแสงอรุณรุ่งเข้า 19 คบ
 เพลิงออกมาจากปากของมัน ประกายไฟกระโดดออกมา
 20 ควันออกมาทางรูจมูกของมันอย่างกับมาจากหม้อหรือ
 หม้อขนาดใหญ่ที่เดือดพล่าน 21 ลมหายใจของมันจุดถ่าน
 ลูก เปลวเพลิงออกมาจากปากของมัน 22 กำลังอยู่ในลำ
 คอของมัน และความสยดสยองเด่นอยู่ข้างหน้ามัน 23 หลีบ

เนื้อของมันเกาะติดกัน หล่อติดกันแน่น ทำอะไรมันไม่ได้
 24 หัวใจของมันแข็งอย่างกับหิน เออ แข็งเหมือนอย่างแท่น
 หินโม้ 25 เมื่อมันลอยขึ้นมา ผู้ทรงอำนาจก็กลัวมัน พอ
 มันแวง เขาทั้งหลายก็มีใจฝ่อเสียแล้ว 26 ถึงคนใดเอาดาบ
 ลองแทงมัน ก็ต่อต้านมันไม่ได้ ไม่ว่าหอก หรือแหลน หรือ
 หอกขัด 27 มันนับเหล็กว่าเป็นฟาง และทองสัมฤทธิ์ว่าเป็น
 ไม้ผุ 28 ลูกธนูทำให้มันหนีไปไม่ได้ หินลูกสลิงก็กลายเป็นตอ
 ข้าว 29 ไม้กระบองก็นับเป็นตอข้าวด้วย มันหัวเราะเยาะการ
 ขัดหอก 30 เบื้องล่างของมันคมอย่างกับเศษหม้อแตก มัน
 เหยียดตัวออกบนเลนเหมือนแหลมคม 31 มันทำให้น้ำลึก
 เดือดเหมือนหม้อ มันทำให้ทะเลเหมือนหม้อน้ำมันทา 32 มัน
 ละทางแวบวาบไว้ข้างหลัง ทำให้ใครๆคิดว่ามหาสมุทรผม
 หงอก 33 บนแผ่นดินโลก ไม่มีอะไรเหมือนมัน เป็นสิ่งที่ถูก
 สร้างไม่ให้อัศจรรย์ความกลัว 34 มันเห็นทุกสิ่งที่อยู่สูง มันเป็นกษัตริย์เหนือบรรดาสัตว์ที่สง่า”

42

โยบสารภาพต่อพระเจ้า

1 แล้ว โย บทูล พระ เย โห วาห์ว่า 2 “ข้า พระองค์ ทราบ
 แล้วว่า พระองค์ทรงกระทำทุกสิ่งได้ และพระประสงค์ของ
 พระองค์จะไม่หัดหูไปได้เลย 3 ‘นี่ใครหนอที่ซ่อนคำปรึกษา
 ด้วยไร้ความรู้’ เพราะ ฉะนั้น ข้า พระองค์ จึง กล่าว ถึง สิ่ง
 ที่ ข้า พระองค์ ไม่ เข้าใจ สิ่ง ที่ ประหลาด เกิน แก่ ข้า พระองค์
 ซึ่ง ข้า พระองค์ ไม่ ทราบ 4 ‘ฟังซี เรา จะ พูต เรา จะ ถาม เจ้า
 ขอ เจ้า ตอบ เรา’ 5 ข้า พระองค์ เคย ได้ ยิน ถึง พระองค์ ด้วย หู
 แต่บัดนี้ตาของข้าพระองค์เห็นพระองค์ 6 ฉะนั้นข้าพระองค์
 จึงเกลียดตนเอง และกลับใจอยู่ในผงคลีและขี้เถ้า”

ความมั่งคั่งของโยบกลับมาสู่ท่านอีก

7 เมื่อพระเยโฮวาห์ตรัสพระวอนะเหล่านี้แก่โยบแล้ว พระเยโฮวาห์ตรัสกับเอลีฟัสชาวเทมานว่า “ความพิโรธของเราพุ่งขึ้นต่อเจ้า และต่อ สหาย ทั้ง สอง ของ เจ้า เพราะเจ้ามิได้พูดถึงเราอย่างที่ถูก ดังโยบ ผู้รับใช้ของเรา ได้พูด 8 เพราะฉะนั้นจงเอาวัว ผู้เจ็ดตัว และแกะผู้เจ็ดตัว ไปหาโยบผู้รับใช้ของเรา และถวายเครื่องเผาบูชาสำหรับเจ้าทั้งหลาย และโยบผู้รับใช้ของเราจะอธิษฐานเพื่อเจ้า เพราะเราจะยอมรับเขา เกรงว่าเรากระทำกับเจ้าตามความโง่ของเจ้า เพราะเจ้าทั้งหลายมิได้พูดถึงเราอย่างที่ถูก ดังโยบผู้รับใช้ของเราได้พูด” 9 ฝ่ายเอลีฟัสชาวเทมาน และบิลดัดคนชูอาห์ และโคฟาร์ชาวนาอาเมห์ ได้ไปกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่ง และพระเยโฮวาห์ทรงยอมรับโยบ 10 และพระเยโฮวาห์ทรงให้โยบกลับสู่สภาพดี เมื่อท่านอธิษฐานเพื่อสหายของท่าน และพระเยโฮวาห์ประทานให้โยบมีมากเป็นสองเท่าของที่มีอยู่ก่อน 11 และบรรดาพี่น้องชายหญิงของท่าน และบรรดาผู้ที่รู้จักท่านมาก่อนได้มาหาท่าน และรับประทานอาหารกับท่านในบ้านของท่าน และเขาทั้งหลายสำแดงความเห็นอกเห็นใจและเล้าโลมท่าน ด้วยเรื่องเหตุร้ายทั้งสิ้น ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงนำมาเหนือท่าน และต่างก็ให้เงิน แผ่นหนึ่งกับ แหวน ทองคำวงหนึ่ง แก่ท่าน 12 และพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยพระพรชีวิตบั้นปลายของโยบมากยิ่งขึ้นกว่าบั้นต้นของท่าน และท่านมีแกะหนึ่งหมื่นสี่พัน อูฐหกพัน วัวผู้พันคู่ และลาตัวเมียหนึ่งพัน 13 ท่านมีบุตรชายเจ็ดคน และบุตรสาวสามคนด้วย 14 และท่านเรียกชื่อคนแรกว่า เยมีมาห์ และชื่อคนที่สอง เคสิยาห์ และชื่อคนที่สาม เคเรนห์ปุก 15 และในแผ่นดินนั้นทั้งสิ้นไม่มีหญิงใดดงาม

เท่าบรรดาบุตรสาวของโยบ และบิดาของเขาได้ให้มรดกแก่เธอพร้อมกับพวกพี่ชายและน้องชายของเธอ¹⁶ ต่อจากนี้ไปโยบ มีชีวิตอยู่อีกหนึ่งร้อยสี่สิบปี และได้เห็นบุตรชายของท่าน หลานเหลนของท่านสี่ชั่วอายุ¹⁷ และโยบก็สิ้นชีวิตเป็นคนแก่หง่อมทีเดียว

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a